Encsi Hírek

2017. 4. szám A város polgárainak lapja

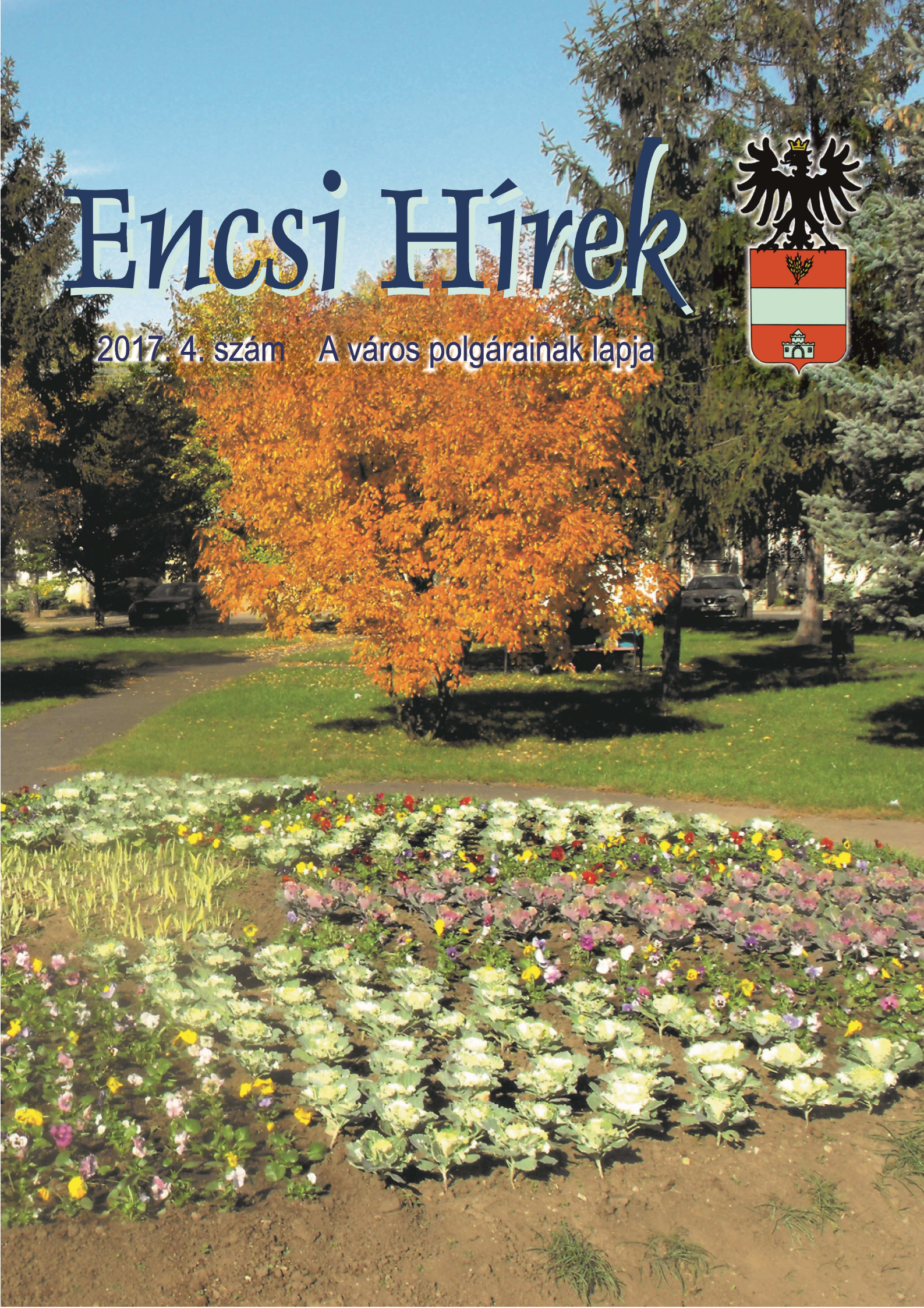

Önkormányzati hírek

Szerkesztette: dr. Szántó Marianna

2017. szeptember 1-4 közötti időszakban Bad Dürrenberg testvérvárosunk meghívására a hagyományosan megrendezésre kerülő őszi vásáron városunk képviseletében Kléri Bertalan alpolgármester úr, Bolobás Péter tanácsnok úr, míg a gazdasági szféra képviseletében Zsiga Krisztián az ABAÚJ COOP Zrt elnök-igazgatója vettek részt.

*

A IV. Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Közfoglalkoztatási Kiállítás és Vásár 2017. szeptember 08-án nyitotta meg kapuit Miskolc belvárosában.

A rendezvényt dr. Hoffmann Imre a Belügyminisztérium közfoglalkoztatási és vízügyi helyettes államtitkára nyitotta meg.
Beszédében kihangsúlyozta, hogy a közfoglalkoztatás egy köztes állapot, amelynek végső célja a munkaerőpiac bővítése. Ezen kitűzött cél mentén a megye a tavalyi 37.000 fő foglalkoztatásához képest az idén „csak" 33.000 fő foglalkoztatását valósította meg.
A kétnapos kiállítás és vásár alatt a megyei közfoglalkoztatók 99 standon mutatták be az érdeklődőknek a közfoglalkoztatás eredményeit, az ott előállított termékeket.
Encs Város Önkormányzatának, mint közfoglalkoztatónak a képviseletében Szeles András polgármester úr a delegáció részére bemutatta a helyi programokat, és egyeztetett dr. Hoffmann Imre helyettes államtitkárral a jövőbeli elképzelésekről.

*

Befejeződtek a felújítási munkák az Encs Városi Sportközpontban. A megszépült intézményben szeptember 9-én (szombaton) került sor az avató ünnepségre az intézmény profiljához híven sporteseménnyel egybekötve, hiszen a felújított csarnok az ünnepélyes átadását követően az
Aluinvent DVTK – CS Universitatea Cluj Napoca felnőtt női kosárlabda mérkőzésnek adott helyet.
A felújítás eredményeként a csarnok alkalmas lett arra, hogy labdarúgó és a kézilabda tornák mellett kosárlabda mérkőzéseket is rendezzenek az intézményben.
A beruházás a Magyar Kosárlabda Szövetség, a DVTK kosárlabda szakosztálya, a Északi Leány Kosárlabda Sport Klub, a Szerencsi Tankerület és Encs Város Önkormányzata

összefogásával jött létre. Céljuk az volt, hogy megfelelő feltételeket biztosítsanak az újonnan alakult Encsi Diáksport Egyesület sportoló leány kosárlabda szakosztályának a megfelelő működésre.
Az ünnepélyes átadó keretében Szeles András Encs város polgármestere köszöntötte a megjelenteket, majd dr. Hörcsik Richárd országgyűlési képviselő tartott avató beszédet.
Szabó Tamás, a DVTK ügyvezetője abban a reményben jött Encsre, hogy a kosárlabda terén is utánpótlást adhat a város a miskolci klubnak.
Király Sándor, az Északi Leány Kosárlabda Sport Klub képviseletében elmondta, hogy várják a lányok jelentkezését a néhány éve indult programba. Aki részt vesz benne, egészséget, állóképességet biztosan nyerni fog, és felnőtt fejjel a versenyhelyzetekben is átlagnál jobb teljesítményre lesz képes. Átadta azt a takarítógépet, mely a megújult padló könnyebb tisztán tartását szolgálja a jövőben.
Végül Hódiné Gazsi Ágota, az Encs Városi Sportközpont vezetője köszönte meg a beruházást és az ajándék takarítógépet.
Az átadást követte a két együttes összecsapása, igaz csak edzőmérkőzés keretben. Ez azonban nem változtatott azon, hogy a játék élvezetes volt, a csapatok minőségi teljesítményre ösztönözték egymást a megjelent 100 szurkolók nagy örömére.
A végeredmény:
Aluinvent DVTK – Universitatea Cluj-Napoca 76-61.

*

A Magyar Dal Napja alkalmából szeptember 9-én megrendezett Bikini koncerttel zárult az Encsi Városi Művelődési Központ és Könyvtár által szervezett szabadtéri kulturális rendezvénysorozat.
A sorozatban a könnyűzenei koncertek mellett 4 színházi előadás várta az év során a kultúra iránt érdeklődőket.
Köszönjük, hogy minden program színvonalas, jó hangulatú volt.
Bízunk benne, hogy az intézmény által oly lelkesen és fáradhatatlanul szervezett, színes programok jövőre is a közönség érdeklődésére méltónak bizonyul.

*

2017. szeptember 9-én Kisbéren a Zsivótzky Gyula Sportcsarnokban, a Magyar Erőemelő Szövetség rendezésében került sor az Országos Fekvenyomó Bajnokságra, melyet Sinkovicz Zoltán, Kisbér város polgármestere nyitott meg. A rendezvény keretében zajlott az ifjúsági erőemelő országos bajnokság is, melyen az Encsi DSE sportolói is részt vettek, és újabb sikerekkel öregbítették városunk hírnevét.
A diákok országos bajnoki címet hozhattak haza több kategóriában is: a 43 kg-os súlycsoportban Paranai Laura, a 47 kg-os kategóriában Bauer Laura állhatott fel a dobogó legfelsőbb fokára.
De nem csak első, hanem második és harmadik hellyel is büszkélkedhettünk, hiszen a 72 kg-osok között Szkiba Dorina ezüst, Alföldi Bianka pedig bronzérmet nyert a 63 kg-os mezőnyben.
Paranai Laura a verseny során kétszer javította meg az országos ifjúsági csúcsot, ezzel a teljesítményével eldőlt, hogy képviselheti a magyar színeket az októberben, a spanyolországi La Mangában rendezendő Európa-bajnokságon. A sportolók felkészítője: dr. Szatmáry-Antal Tamás tanár úr.
Gratulálunk a szép eredményekhez! Hajrá Encs!

*

2017. szeptember 15-én, pénteken toborzónapot tartott városunkban a Magyar Honvédség.
A rendezvényt dr. Ódor Ferenc, az Encsi Járási Hivatal vezetője nyitotta meg. A jelenlévőket Szombati Emese alezredes köszöntötte a Magyar Honvédség 4. Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Iroda képviseletében. A katonákat Ragály Róbert őrnagy, a debreceni 5. Bocskai István Lövészdandár parancsnoka, a tűzoltókat a B.-A.-Z. Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság Encsi Katasztrófavédelmi Kirendeltségének vezetője, Kovács Sándor tü. ezredes és Tvergyák László tű. őrnagy, tűzoltóparancsnok képviselte.
A toborzónap célja az önkéntes területvédelmi tartalékos szolgálat népszerűsítése, tartalékosok toborzása volt az encsi járás védelmére.

*

Ismét eltelt egy év! Szeles András polgármester úrnak és Encs Város Önkormányzatának támogatásával újra emlékfutást rendezett az IGEN BT (Ifjú Generáció Encsi Nemzedékének Baráti Társasága). A rendezvényt a fiatalok a reformáció 500. évfordulója tiszteletére szerezték meg, így a megteendő táv a jelképes 1517 méter volt. Az ifjúsági szervezet mindig fontosnak tartja, hogy az általuk szervezett közösségi események üzenetet is hordozzanak.
A rendezvény idei egyedülálló üzenete a megújulás szükségessége volt.

Tahi Zoltán – az IGEN BT elnöke – köszöntötte a résztvevőket, majd a rendezvényt a protestáns egyházak képviseletében Baksy Mária református esperes nyitotta meg, Isten áldását és szeretetét kérve a jelenlévőkre.

*

Boldogkőváralján 2017. szeptember 16-án került megrendezésre a II. Csülök-Pálinkás Nap, melyen Encs város csapata, mint meghívott vett részt.
A rendezvényen az önkormányzatot Szeles András polgármester képviselte, a főző csapatot pedig Paul Róbert vezette.
Nagy odafigyeléssel készített marhapörköltjük, melyet galuskával tálaltak fel, dobogós, III. helyezést ért.
A rendezvényre meghívást kapott az Abaúj Tájegységi Értéktár Bizottság is, amelynek képviseltében Sándor Róbert elnök promótálta a tájegységet. Kiállítást lehetett megtekinteni Abaúji értékeiről, illetve a Hungarikumokról, valamint azzal kapcsolatban totó kitöltésére és abaúji ételek kóstolására is volt lehetőség.

*

Tájékoztatjuk a tisztelt érintetteket, hogy az Idősügyi Infokommunikációs Modellprogram keretében, a Segítő Kezek az Aktív Évekért Közhasznú Nonprofit Kft. szervezésében az idősek számítógépes oktatása hamarosan elindul.
Encs és a hozzá csatlakozó 5 település összesen maximum 105 db számítógépet kap, mivel azonban a programra jelentkezők száma ezt jóval meghaladja, sajnos nem minden jelentkező részére tudunk számítógépet biztosítani.
Amennyiben a későbbiekben lehetőség adódik a részvételre, a jelenleg kapacitás hiányában bevonásra nem kerülő jelentkezőkkel a program munkatársai felveszik a kapcsolatot.
Megértésüket köszönjük!

*

Településünkön lakossági tüdőszűrést végez a B-A-Z Megyei Központi Kórház és Egyetemi Oktatókórház Semmelweis Tagkórház, Térségi Diagnosztikai Szűrőcentruma 2017. október 2-9., illetve október 13-17. között naponta 9.30 órától – 13.15 óráig.
A röntgenkészülékkel felszerelt szűrőbusz a szokott módon a Városi Sportközpont parkolójában végzi feladatát.
Kérjük, lehetőség szerint a kiküldött értesítések szerinti szűrési időpontot betartani szíveskedjenek az igénybevevők a gördülékeny vizsgálat érdekében.

*

Idén 19. alkalommal került megrendezésre városunkban az anyatejes világnap.
A rendezvényre azok a kismamák kaptak meghívást, akik hosszú ideig táplálták anyatejjel gyermeküket. A szervezők nagy örömére a meghívott anyukák nagy része gyermekével együtt megjelent.

A rendezvényt dr. Basista Erika, az Encsi Területi Egészségügyi Központ vezetője nyitotta meg. Encs Város Önkormányzatát Molnárné Juhász Éva, a Képviselő-testület Szociális és Egészségügyi Bizottságának elnöke képviselte. A B.-A.-Z. Megyei Járási Hivatal Encsi Járási Hivatalának részéről dr. Kálovics Erzsébet főorvos asszony és Kovács Éva vezető védőnő vett részt.
dr. Kóbor Eleonóra házi gyermekorvos köszöntötte az anyukákat, és adta át a köszönet ajándékait.
Az anyatejes nap zárásaként szeretet vendégségre került sor.

*

2017. szeptember 22-én 14:00 órakor a Városi Galériában egy különleges kiállítás megnyitóját tartották ÓDON PALACK CÍMKÉK (1790-1948) címmel.
A jelenlévőket Kércsi Tibor, az Encsi Városi Művelődési Központ és Könyvtár igazgatója köszöntötte, míg a nyitóbeszédet Várhelyi Gyula, a Szerencsi Kulturális Központ és Könyvtár nyugalmazott igazgatója mondta.
A rendezvény közreműködői Kovács Marcell népzenész és Péderi István nyugalmazott pedagógus voltak.
A kiállítás megtekinthető: 2017. október 12-ig.

*

2017. október 1-30. között a PAX Hálózatfejlesztő - Gondozási Központ is megünnepli az idősek hónapját, és megtartják az immár hagyományosnak mondható Idősek Hónapja rendezvénysorozatot, mely az épületben folyó átalakítási munkálatok miatt talán most nem lesz olyan színes és sokrétegű, mint ahhoz az érintettek szoktak, de megértésükben bízunk.
Az ünnepélyes megnyitóra 2017. október 3-án 10.00 órakor került sor az intézmény ebédlőjében. Az ünnepelteket és a megjelent kedves vendégeket Subert Tiborné intézményvezető helyettes köszöntötte, majd Kléri Bertalan, Encs város alpolgármestere nyitotta meg a rendezvénysorozatot.

Ezt követően az Encsi Váci Mihály Gimnázium, Szakgimnázium és Kollégium tanulói zenés előadással szórakoztatták a jelenlévőket.

A képviselő-testület munkája

- A testület 2017. szeptember 18-i ülésén az alábbi rendeletét módosította:
- Az önkormányzat 2017. évi költségvetéséről szóló 3/2017.(II.21.) önkormányzati rendelet
- a Legszebb konyhakertek Encsen program létrehozásáról szóló 12/2013. (VI.27.) önkormányzati rendelet
- az önkormányzat tulajdonában álló lakások és helyiségek bérletére vonatkozó szabályokról szóló 5/2016. (II.23.) önkormányzati rendelet

- A testület 2017. szeptember 18-i ülésén az alábbi rendeletet alkotta:
- a településfejlesztéssel, településrendezéssel és településkép-érvényesítéssel összefüggő partnerségi egyeztetés helyi szabályairól szóló 19/2017. (IX.19.) önkormányzati rendelet

- A Képviselő-testület 2017. szeptember 18-án megtartott munkaterv szerinti soros ülésén megtárgyalta és elfogadta az Encsi Polgármesteri Hivatal, az Encsi Területi Egészségügyi Központ, valamint az Encs Városi Települési Értéktár Bizottság tevékenységéről szóló beszámolókat, az Encs Város Szociális Helyzetének Javításáért Közalapítvány alapító okiratának módosítását és az egységes szerkezetbe foglalt alapító okiratot.
A leköszönő Bodnár Attila helyett Tahi Zoltán urat a Pénzügyi és Városfejlesztési Bizottság nem képviselő tagjává választotta.
Jóváhagyta a testület a 2017. évi költségvetés I. félévi végrehajtásáról szóló tájékoztatót.
Döntött a grémium az ingatlan-felajánlásokról, lakásbérleti jogviszony megszüntetéséről, a Bursa Hungarica Felsőoktatási Ösztöndíjpályázat 2018. évi fordulójához csatlakozásról, a beérkezett közérdekű lakásigénylésről, a PAX Hálózatfejlesztő-Gondozási Központ létszámigényének jóváhagyásáról, valamint a fügödi Biztos Kezdet Ház bezárásának támogatásáról.
Visszavonta a testület 151/2015. (XII.14.) határozatát.

Szent István napi ünnepség

2017. augusztus 19-én emlékeztünk meg városunkban államalapító Szent István királyunkról, és ezen alkalommal áldották meg az új kenyeret a történelmi egyházak képviselői. Az esemény ünnepi szónoka Kovács Zoltán kormányszóvivő, a Nemzeti Kommunikációs Iroda vezetője volt. Beszédében méltatta Szent István király örökségét, és szólt a nemzetpolitika aktuális kérdéseiről. Kovács Zoltán Abaúj szülötte, így szónoklatában utalt térségünk helyzetére és problémáira is. Az ünnepi beszédet a Szent László Általános Iskola színvonalas műsora követte. Az új kenyér megáldása után került sor a kitüntetések átadására.

Idén Encs város Önkormányzatának Képviselő-testülete az **„Encs Város Díszpolgára”** címet **Dr. Hörcsik Richárd országgyűlési képviselő részére adományozta.**

Dr. Hörcsik Richárd 1955-ben született Sátoraljaújhelyen református lelkészi családban. Nős, felesége vállalkozó, lánya nyelvész, angol tanár, fia borász.

Tanulmányai fontos, meghatározó szerepet játszottak életében. Sárospatakon végezte a gimnáziumot. Debrecenben a Református Teológiai Akadémián lelkészi oklevelet kapott.

A Budapesti Eötvös Lóránd Tudományegyetemen okleveles levéltárosi, valamint középiskolai történelem tanári diplomát szerzett. A történelemtudományok kandidátusa, egyetemi tanár, habilitált doktor. Életpályáját Sárospatakon segédlelkészként kezdte. Ezt követően levéltáros, majd levéltár igazgató a Tiszáninneni Református Egyházkerület Tudományos Gyűjte-ményeinek levéltárában, Sárospatakon. A Debreceni Református Hittudományi Egyetem tanára, az egyháztörténeti tanszék vezetője. Tudását külföldi egyetemeken is bővítette. Többek között a Skóciai Edinburgh-ban, az angliai Oxfordban és Londonban, valamint az amerikai Bostonban és a michigani Grand Rapidsben. Közéleti szereplése 1990-ben az első szabad választásokat követő parlament megala-kulásával kezdődött, országgyűlési kép-viselőként tevékenykedett. 1990-94 között az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének tagja. 1998-tól folyamatosan immár ötödik ciklusát töltve, egyéni képviselőként igyekszik a térség és az itt élő emberek érdekeit képviselni. Az elmúlt közel két évtizedben, számtalan bizottságban végzett áldozatos munkát mind a magyar, mind az európai parlamentben. Az országos és a nemzetközi feladatok mellett részt vett a megyei és a helyi közéleti tevékenységben. Pl.: 2002-2006 között a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Önkormányzat képviselője, 2006-tól 2010-ig Sárospatak városának polgármestere. A sokrétű állami feladatvállaláson túl a civil szférában is jelentős pozíciókat tölt be. Tagja több hazai és nemzetközi szakmai és civil szervezetnek. Például részt vesz a Nemzetközi Kálvinkutató Kongresszus, a Skót Egyháztörténeti Társaság, a Lengyel Portius Társaság munkájában. Itthon is számtalan tisztséget vállal a különböző civil szervezetekben, pl. A Zempléni Fejlesztési Társaság alapítója, a Hegyközi Településszövetség Elnöke, a Bodrogközi Régi Magyar Kultúra Alapítvány alapítója.Munkásságát már eddig is többször elismerték. Így kapta meg az Európa Parlament nagy érmét, a Sárospataki Református Teológia Akadémia tiszteletbeli professzori címét, Nyíri, Hercegkút és Mikóháza települések díszpolgára kitüntetését. Dr. Hörcsik Richárd Encs városához kötődő viszonya nem újkeletű. Mint a Borsod-Abaúj-Zemplén Megye Közoktatásáért Közalapítvány elnöke, éveken át segítette a településen működő oktatási intézményeket, támogatta az oktatási célú vállalkozói beruházásokat és az Encsi Többcélú Kistérségi Társulást. Az új választókerületek kialakításának köszönhetően, gyakori vendégünk lett.

Az eltelt három év alatt szinte minden rendezvényen, fontosabb eseményen megjelent.Közreműködött a különböző pályázatok és támogatási igények sikerre vitelében. Ennek eredményeképp az Ő patronálásával több mint 1 milliárd forint hozzájárulás érkezett Encsre és a településrészekre (Abaújdevecserbe és Fügödre), amit az önkormányzat és a helyi vállalkozók használhattak fel. Például így valósulhatott meg a Hernádvölgye és Térsége Hulladékkezelő Társulás átrakó telephelye, amely 387 milliós hozzájárulást kapott.

Az önkormányzat épületei közül a Zrínyi Iskola, a Városi Sportközpont és a felső Csoma-kastély energetikai rekonstrukciója 239 millió forintból. Fontos megemlíteni a különböző felújításokat (Abaújdevecseri Óvoda, Sportcsarnok belső korszerűsítése, a PAX intézményének megújulása), amelyek közel 100 millió forintba kerülnek. Nem feledkezhetünk el az önkormányzat munkáját segítő „Rendkívüli önkormányzati támogatások” (REKI) megszerzéséről sem, amelyek képviselő úr hathatós támogatásával realizálódtak. Szintén meg kell említenünk a sok sikeres pályázatot és az általuk megvalósult programokat is. A jövő tekintetében, örömmel jelenthetjük ki, hogy a Terület és Településfejlesztési Operatív Programban (TOP) benyújtott pályázataink közel 600 millió forintos támogatásban részesülnek. Ehhez szintén koordinációs és érdekképviseleti tevékenységre volt szükség. A felsorolt tények és adatok, valamint Encs város érdekében kifejtett tevékenysége alapján Encs város Képviselő-testülete Dr. Hörcsik Richárdnak az Encs Város Díszpolgára címet adományozta.

A képviselő-testület **„Akikre büszkék vagyunk-2017”** kitüntetést adományozott **Illés Eszternek, a Szent László Katolikus Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola végzett tanulójának**:

Illés Eszter nyolc éven át kitűnő tanuló volt, mindvégig kiemelkedett lelkiismeretes munkájával, lankadatlan szorgalmával és példamutató magatartásával. Érdeklődő, motivált egyéniség, az új ismeretek iránti kíváncsiság, lelkesedés jellemzi. Nemcsak a napi munka során bizonyította tehetségét, kiváló képességeit, hanem számos városi, megyei és országos tanulmányi versenyen ért el nagyszerű eredményeket, öregbítve ezzel iskolája, városunk jó hírnevét. Mosolygós tekintete mindig derűt, pozitív életszemléletet sugároz. Végtelenül szerény, egyenes, nyílt és melegszívű jellem. Nyolc éven át aktív résztvevője volt minden iskolai rendezvénynek, a rábízott feladatokat kifogástalanul elvégezte.

Munkájával építette, segítette az iskola közösségi életét, megtartotta, erősítette annak értékeit. Az iskola által képviselt keresztényi értékrendet nagymértékben magáévá tette. Idén ősztől kezdi meg középiskolai tanulmányait a városunkban működő Váci Mihály Gimnáziumban. Emberi jelleméből fakadó szerény magatartása, kimagasló szorgalma, a bajbajutottakat segítő tevékenysége mindenképpen példaértékű nem csak a kortársai, de a többi generáció számára is.

„Akikre büszkék vagyunk-2017" kitüntetésben részesült **Szakács Annamária, az Encsi Zrínyi Ilona Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola végzett tanulója:**

Szakács Annamária 8 éven keresztül kitűnő tanulmányi eredményt ért el. Példamutató és szerény magatartásával, segítőkészségével, kitartó szorgalmával kivívta tanárai és diáktársai elismerését. Az osztályában nagyon sok közösségi munkát vállal és azt a legjobb tudása szerint teszi. Járási, megyei és országos szintű tanulmányi versenyen nyújtott kiemelkedő teljesítményt, mind egyénileg, vagy meghatározó csapattagként. Az akrobatikus rock and roll csoport tagjaként eredményes versenyeken, városi és az intézményi rendezvényeken vett részt. Alapos felkészüléssel, pontos tárgyi tudásával szép versenyeredményeket ért el. Ezeken a versenyeken nemcsak iskolájának, hanem Encs városának hírnevét öregbítette. Különösen sikeres volt több éven át a Bolyai anyanyelvi, a Bendegúz NYELVész, angol és környezetvédelmi versenyen. Szépen rajzol, a sportban is kimagasló teljesítményt nyújtott. Mezei futó diákolimpiai, egyéni atlétika versenyen. A Budapesten megrendezett Országos Junior Erőemelő Bajnokságon csapatversenyben országos bajnoki címet szereztek.
Tanulmányait Miskolcon a Lévay József Református Gimnáziumban folytatja angol tagozaton. Ez a kitüntetés méltó elismerése eddigi kifejtett tanulmányi, sport és közösségi tevékenységéért.

„Akikre büszkék vagyunk-2017" kitüntetést vehetett át **Molnár Benedek, az Encsi Váci Mihály Gimnázium, Szakközép-iskola és Kollégium diákja.**

Molnár Benedek kiemelkedő tehetségű diák. Kimagasló képességjegyei mind humán, mind reál területen megmutatkoznak. Alapfokú tanulmányait Encsen, a Zrínyi Ilona Általános Iskolában végezte. Élt a művészeti oktatás kínálta lehetőségekkel. Évekig klarinétozott és táncolt a néptánccsoportban. Az encsi, az általános és középiskolai kulturális rendezvények, műsorok megbízható, állandó résztvevője volt. Tanulmányi és közösségi munkája a gimnáziumi évek alatt is példaértékű. Az Iskolai Diák Bizottság tagja, majd titkára lett. Pozitív hozzáállása, ötletei, színvonalasabbá tették osztálya és az iskola közösségi életét. Vezetésével készült el az intézményt bemutató film is.
Sokoldalúságát bizonyítja, hogy továbbtanulási szándékától függetlenül részt vett számos tanulmányi versenyen. Csapatával a Lázár Ervin Anyanyelvi Verseny országos döntőjébe került. Szintén a döntőig jutott az angol nyelvű földrajzversenyen is. Angol nyelvből nemzetközi nyelvvizsgát és előrehozott érettségi vizsgát tett. Tanulmányait Angliában folytatja.

„Encs-Abaújdevecserért- 2017." helyi kitüntetést kapott **az Encsi Csoda-Vár Óvoda és Bölcsőde Abaújdevecseri Tagóvodája:**

A településrészen már nagyon régóta működik óvoda. Mindig fontosnak tartották az itt élő emberek, hogy a gyerekeknek ne keljen bejárniuk Encsre. 1984-ben az alsó Csoma kastélyban került sor az óvodai csoport kialakítására Abaújdevecserben, mely 1998-ig itt működött. 2000-ben az általános iskola áthelyezésével az óvodások már felújított, gázfűtéses épületben kaptak helyet. 2014. évben az Abaúj Polgáraiért Alapítvány segítségével óvodai játszóudvart is kaptak .A településen itt folyik intézményes keretek között a színvonalas oktató-nevelő munka. Óriási segítség a két civil szervezet és a részönkormányzat számára, hogy az óvodás gyermekek a rendezvényeink rendszeres szereplői és a közös programok lebonyolításában is aktív résztvevők szüleikkel együtt. Az évek során nagyon sok közös településrészi program megvalósításában tevékenykedtek, legyen az évfordulós ünnepség, sportnap, nyugdíjas rendezvény vagy Polgárőr Nap, facsemeték ültetése.
A településrészi karácsonyi rendezvény alkalmával ők készítik el az udvaron felállított Betlehemet, s gyártják a kis ajándékokat a település idősei számára az óvónénik segítségével. Ennek elismeréseként és köszönete jeléül az Abaújdevecseri Településrészi Önkormányzat testületének döntése értelmében tárgyjutalomban részesült.

„Encs-Fügödért- 2017." helyi kitüntetésben részesült **Juhász Barnabásné, Mészáros Erzsébet védőnő:**

Általános iskolai tanulmányait Göncön végezte, majd az encsi Váci Mihály Gimnáziumba és a szegedi Védőnőképző iskolába járt. 1976. júniusában vörös diplomával végzett. Dr. Rozim János főorvos úr hívására érkezett Encsre. Nagy volt az ellátási körzete Encs egy része, Gibárt, Fügöd, mely még tovább bővült Forró és Fancsal helyettesítésével. A következő évtől a fiatal, jó teherbírású, kedves védőnő újabb négy településen látta el a védőnői szolgálatot. Közben férjhez ment, közösen kezdtek lakást építeni Abaújdevecserben. Két lányuk született. Ezalatt továbbképezte magát, elvégezte a főiskolát. Részt vett több továbbképzésen, tanfolyamon, mint tanító védőnő is tevékenykedett.
Mivel környékünkön kevés a védőnő, így továbbra is sok helyen kellett helyettesítenie. 2016-ban ugyan nyugdíjba vonult, azonban a munkáltatója továbbiakban is feladatokkal bízta meg. Munkája a 41 év alatt változatos és szép volt. Számos kistérségi programban is aktívan és lelkesen kapcsolódott be. Jó csapatmunkának találta. A településrészen a kismamák bizalommal fordultak hozzá kérdéseikkel, problémáikkal, melyekre mindig szakszerűen, empatikusan, kedvesen próbált reagálni; a megoldásokban segítséget, tanácsot adni.
Egy hosszú, lelkes életpályát, egy humánus és segítőkész ember tevékenységét ismerték el a díj adományozásával.

Gratulálunk a kitüntetetteknek!

1956 eseményeire emlékeztünk

2017. október 20-án ünnepeltük városunkban az 56-os forradalom és szabadságharc 61. évfordulóját. A megemlékezés Nagy Imre szobrának megkoszorúzásával vette kezdetét a Petőfi parkban 16.30 órától. A Városi Művelődési Központ és Könyvtár színháztermében folytatódott az ünnepség 17.00 órától. Az eseményen Karsai Attila, önkormányzati képviselő, a Váci Mihály Gimnázium igazgatója mondott ünnepi beszédet. A szónoklatot a Talán Teátrum színvonalas zenés irodalmi összeállítása követte. Az ünnepségen köszöntötték a város színes diplomás pedagógusait.

Arany diplomában részesült:
Fehér Istvánné
Pálinkás Ákos
Partosfalvi Erzsébet
Pataki Dezső
Petró Jánosné

Gyémánt diplomát kapott:
Bolló Jánosné
Borsos István
Kovács Jánosné
Zimányi Lászlóné

Encs város képviselő-testülete idén is kiosztotta a „Virágos Encsért Mozgalom" díjait:
Encs legszebb konyhakertje díjban részesült: Tvergyák László
Encs-Abaújdevecser legszebb konyhakertje díjat kapott: Rémiás János
Encs legvirágosabb udvara díját kapta: Pusztai László
Encs legvirágosabb erkélye díjban részesült : Nagy Sándor
Encs-Abaújdevecser legvirágosabb portája díjat kapott: Hédervári László
Encs város legvirágosabb intézménye az idén az Encsi Hivatásos Tűzoltó-parancsnokság lett.

Karsai Attila így emlékezett 56 eseményeire:
„J'Accuse", azaz „Vádolom", írta Emile Zola 1898-ban megjelent nyílt levelében, amelyet a francia köztársasági elnökhöz intézett. Bírálva benne a kor hazug politikai rendszerét.

Tisztelt Ünneplők!
Tudják-e, hogy ünnepi és vádbeszéd között mi a különbség? Tulajdonképpen semmi… Csak a hallgatóság és a helyszín. Ma, itt vádbeszédet tarok. Vádbeszédet egy rendszer felett, több nemzedék érett...„Vádolom", írhatom több millió magyar nevében, aki 1956-1989 között nőtt fel, akitől 1956 után elvették a szabadság és egy kiteljesedettebb élet reményét. S a szörnyű az, hogy nem is tudtuk, mit az, amit elvettek tőlünk, hiszen mi már ebbe a börtönbe születtünk.Csak alig több mint negyed százada ünnepelhetjük meg szabadon az 1956-os forradalmat és szabadságharcot. Ezen időszak alatt sok mindent megtudhattunk a valódi történésekről, és felnőhetett egy olyan generáció, amelynek már természetes lett, hogy nem ellenforradalomként kell elhazudni az igazságot. Nekünk, rendszerváltás előtt felnőtt nemzedékeknek erre nem volt lehetőségünk. A könnyen kifejlődő cenzúra, az egycsatornás hazugsággyár jól működött.Nem voltunk ebben példa nélküliek. Az '56-ban élt nemzedékek emberének is viszonylag kevés információja volt a kor eseményeiről, hiszen abban az időben a hírek sokkal lassabban, de főképp, torzan jutottak el az ország távolabbi szegleteibe.
A ma emberének könnyű a dolga: az eseményekkel szinte párhuzamosan értesül minden fontos és kevésbé fontos történésről. S ha kellőképpen figyelmesen olvassa a szabad sajtó termékeit, akkor az igazság is viszonylag gyorsan kibogozható. S már fel sem tűnik, hogy ez az a szabadság, amiről már mi sem tudjuk igazán, milyen nagy dolog…Gondoljunk bele, ha a sajtószabadság *Magyarországon az 1940-es, 1950-es években is élt volna, s ha lett volna internet, akkor a hírportálok a következő főcímekkel jelenhettek volna meg:*

- 1945–1948: Kiépült a szovjet típusú kommunista diktatúra; Leszámolás a párton belül
- 1949–1953: Rákosi személyi kultusza teljes; Megteltek a Gulag táborai; Az erőszakos kolhozosítás végbement; Vas és szén nélkül is a vas és szén országa lettünk
- 1953–1954: Meghalt Sztálin; Megalakult Nagy Imre első kormánya
- 1955–1956: Küzdelmek az állampárton belül

Bár azt is tudjuk, hogy a cenzúra mindezt nem engedte volna megjelentetni, mint ahogy *1956 alábbi főcímeit sem az események sorrendjében:*

- Forradalmi helyzetben az ország
- Kitört a forradalom
- Ostrom alatt a Magyar Rádió
- A Blaha Lujza térre vitték a Sztálin-szobrot
- Terror és mészárlás a Kossuth téren
- A forradalom győzelme
- A Köztársaság téri csata
- A többpártrendszer bevezetése és a szovjet kivonulás
- Forradalom vidéken is
- A forradalom nemzetközi visszhangja:
- magunkra hagynak?

- A szovjet döntés: bevonulnak
- Folyik a nemzeti szabadságharc; A szovjet invázió kezdete; Szovjet harckocsik Budapest utcáin, Magunkra maradtunk…

Aztán a megtorlás alatt elhalkult volna az internet is… A nemzeti gyász, a kilátástalanság évei következtek. S bármennyire próbálja is a történelem puha diktatúraként tisztábbra mosni a következő 30 évet, Kádár akkor is csak az oroszok pribékje volt, rendszere pedig jóllakottan is zsarnokság. Vádoljuk tehát Kádárt és elvtársait! Hiszen több generációt zártak barakkba, s mindez csak azért tűnt vidámnak, mert a többiben (román, NDK-s, lengyel barakk) sokkal sötétebb volt. Róma óta tudjuk: nincs új a nap alatt. A"cirkuszt és kenyeret"-elve mindig működik. A cirkuszt a hétfő esti kabaré, a Balaton, az időnkénti szelepkiengedés, a kenyeret pedig a gulyás, a sör és a virsli jelentette.

A világ megismerésének lehetőségét ugyanakkor több generációtól vették el. Gondoljanak bele! Mennyire másképp nőhettünk volna fel, ha már akkor Európa részei lehetünk….? S ha ma vádolunk, akkor miért nem tettük ezt akkor is?

Napjaink embere számára már 1956 is fennkölt ünnepi magasságokba emelkedett. Ha a távoli szemlélődés, a merev ünnepélyesség fátylát ledobjuk, és emberközelből próbáljuk szemlélni '56 valóságát, máris kiderül azonban, hogy a tüntetések résztvevői, a barikádok harcosai, az utca emberei ugyanolyanok voltak, mint mi vagyunk: csendes szemlélődéssel vagy vehemensebb világlátással, de korukat meg- és átélő személyek. 1956 hősei semmiben sem különböztek tőlünk, mai magyaroktól. Szerettek volna emberi életet élni, félelmektől, szorongásoktól, megalázottságtól mentesen. Mindeközben szembesülniük kellett az emberi természet sötétebbik oldalával, az önzéssel, a hatalomvággyal, a butasággal ötvözött erőszakkal, amely a kommunista rendszer képében öltött testet. A terrorral magukat fenntartó, totális ideológiát hirdető rendszerek a XX. század termékei. Megvalósulásukat a tömegek lázadása tette lehetővé, amely képes volt hatalomra emelni őket. Ugyanez az erő viszont bukásukat is előidézheti.Akkor miért nem lázadtunk 1956 után ismét? Mindenkinek van egy története erről és '56-ról. A '70-es, '80-as években elhalkultunk, idomultunk, simultunk, lapultunk, tagadtunk – ki-ki vérmérséklete szerint – de nem lázadtunk.

Legfőképpen azért nem, mert kiderült: a totális, politikát vagy gazdaságot uraló nagyhatalmak befolyásukat, uralmukat minden eszközzel fenn akarják tartani, s az ellenük irányuló bármilyen megmozdulást – legyen az egyszerű kritika vagy fegyveres támadás – a legvadabb elszántsággal és kegyetlenséggel tiporják el, hiszen a presztízsükön esett csorbát elviselni nem tudják. Sajnálatos módon ennek áldozatai mindig a semmiről sem tehető emberek, államok szempontjából pedig a legkisebbek. 1956-ban egy tízmilliós Magyarország állt

szemben egy kétszázmillió főt számláló szuperhatalommal, a Szovjetunióval. Esélye nem lehetett… Akkor lázadjunk újra? Hiszen már így is sok értékes élet hunyt ki.S nem tettük azért sem, mert az ország egy része emigrált, mert esély sem volt arra, hogy kívülről segítsenek, mert apáink vigyáztak ránk, s mert nem tudtuk az igazságot. Hiszen az igazságot sokáig rejtve kellett tartani! Emlékszem, amikor édesapám parázspattogós téli estéken saját fiatalkorának eseményeit idézte fel. Beszélt a Horthy-korszak iskoláiról, beszélt hitről és becsületről, a második világháborúról, ahogy ő használta a szavakat: a fritzekről és ruszkikról… aztán 1956-ról kezdett beszélni… Illetve kezdett volna, mert ilyenkor édesanyám halkan csendre intette, mondván, nem érti még, s nem is jó, ha tudja. Középiskolai éveim alatt még mindig április 4-ről szólt az ének, s november 7. volt „nemzeti" ünnepünk. Talán a törököket is kevéssé szeretnénk, ha Mohács napját nemzeti ünneppé nyilvánítják. Negyedikes gimnazistaként végig kellett néznünk azt a sorozatot, melyben arról győzködtek, '56 ellenforradalom volt. S valóban győzködniük kellett, mert akkor már recsegett-ropogott a diktatúra rendszere, s bár az eseményekről zajló polémia (ellenforradalom, népfelkelés, forradalom) nehezen volt követhető számunkra, az igazságot már tudtuk. S hogy honnan merítettük? Akkor már apró vulkánok sokasága tört fel. S ami előidézte, az pont az volt, aminek hiánya '56-ot eltiporta: az oroszokra rákényszerített változás. „Peresztrojkát" és „glásznosztyot" hozott az új világrend. Akkor én éppen gimnazista voltam. S csak sodródtam az árral…. Amikor 1983-ban kötelezően létrejött KISZ-alapszervezetként nevet kellett választanunk, akkor magyartanárnőnk, akinek nem mondhatom el beszédes nevét, (Bakos Koppányné), javasolt egy nagyot: legyünk Janus Pannonius KISZ-alapszervezet, …. és mi azok lettünk! Mi ezt csak fricskának éltük meg a tanári karral szemben, de akkor az iskolában némi zavar támadt az erőben. Bár nekünk a KISZ szó is sokkal inkább a hasonló nevű együttes által képviselt életérzést jelenítette meg, mintsem az elhivatott marxizmust. …. Ez az időváltozás a Csillagok háborújának, vagy csak a Teller Ede által szorgalmazott, Ronald Reagan elfelejtett csillagháborús tervnek volt a következménye. De a világ időnként még visszaállt komor valóságába. 1986-ban „Ki tud többet a Szovjetunióról?" címmel vetélkedőt hirdettek – milyen cinizmus – a „Forradalmi Ifjúsági Napok"-nak nevezett eseménysorozaton belül, amelynek egyik feladata az volt, hogy készítsünk riportot a „dicső felszabadító" Vörös Hadseregről. Mi készítettünk: sosem kaptuk vissza a kazettát, amelyen egy idős néni arról beszélt, hogyan tiporta sárba a női becsületet egy horda, amely parancsba kapta ezt. Kazettánk szereplői azonban sohasem vádoltak…. De nekik köszönhetően is tudjuk, nem ajándékba kaptuk a szabadságot és az igazságot.Az igazságot, hogy könyveink eddig hazudtak, s történelmünk immáron kimondva is újabb forradalommal és szabadságharccal lett gazdagabb. Történelemkönyveink új címekkel és fogalmakkal bővültek az 50-es éveket illetően. S aztán az őt megillető ünnepi helyre költözött 1956.Megfigyelték már, hogy ünnepeink, megemlékezéseink többsége nemzeti tragédiáról szól? 1848-49, Arad, Holocaust, kommunizmus áldozatai, 1956… Sok nép kiválaszt egy dicsőséges eseményt (mondjuk egy győztes csatát, egy fontos dokumentum kiadásának időpontját), s kész, ünnepévé teszi. A mi ünnepeink – mint a magyar lélek is – ennél sokkal összetettebbek.

Mindez azt bizonyítja számomra, hogy egy eseménysorozat teljes történetével, nemcsak sikerével, de bukásában is tud példát mutatni. 1956 például nemzeti összefogásból, helytállásból, emberi nagyságból, közös értékekből, s az „átlagember" hősiességéből.

S ha netán azt gondolja valaki, hogy a forradalomnak 1956 után egészen 1989-ig semmilyen hatása sem maradt életünkben, akkor ezt is cáfolni tudjuk. S nemcsak azzal, hogy a parázs a mélyben sosem hunyt ki, de azzal is, hogy emléke, tapasztalatai titokban erősítették a nemzettudatot.

Meggyőződésem, hogy '56-ból is fakadt az az egység, ami olimpiai sportolóink mögé felsorakozott a '70-es, '80-as években, vagy amikor megmozdultunk az erdélyi falurombolás ellen, s szintén ettől vált nemzeti rockoperánkká az István, a király…

Mindez azonban nem vádalkut jelentett, hanem olyan erőgyűjtést, amely az 1980-as években ismét egybekovácsolta a nemzetet egy közös ügy mellé, s így lett 1989-ből békés '56.

1989. október 23. a Köztársaság kikiáltásával ugyanezt üzeni nekünk.

S hogy végül is miért ilyen keserédesek nemzeti ünnepeink? Mert egész történelmünk esszenciája jelenik meg azokban, s ebben van felemelő, katartikus és tragikus végkifejlet is. Így az ünnep sokkal inkább visszaemlékezéssé nemesül, melyre szüksége van egy nemzetnek, hiszen helytálló Santayana megállapítása, mely szerint: „Az a nép, amely elfelejti saját történelmét, arra ítéltetik, hogy újra átélje azt".Az ünnepi alkalmak, mint a mai is, tehát csak a keretet adják az emlékezet bölcsességéhez, s rajtunk múlik, mennyit kortyolunk a múlt boros poharából.

Akkor talán azt is megértjük, miért vigad sírva a magyar…

Tanácskozás a klímastratégiáról

A megyei klímastratégia elkészítésével és a kapcsolódó szemléletformálást megcélzó uniós projekt keretében megyénkben három helyen rendeztek Éghajlatváltozási Workshopot a közelmúltban. Ezek közül az egyik helyszín városunk volt. A 2017. október 24-én az Encsi Városi Művelődési Központban megrendezett workshop-on Török Dezső a B-A-Z Megyei Közgyűlés elnöke Szeles András, Encs város polgármestere köszöntötte a megjelenteket. Azt követően több témához kapcsolódó értékes és érdekes előadást is meghallgathattak a program résztvevői.

„Mára eljutottunk arra a szintre, hogy az emberi tevékenység káros mellékhatásai már nem csak egy-egy település, iparvidék környezetére vannak hatással, hanem egész régiók éghajlatára és az általános felmelegedésen keresztül a Föld klímájára" – adta meg a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei éghajlatváltozási konferencia alaphangját Török Dezső, a megyei közgyűlés elnöke.

A KEHOP keretében pályázatot nyert a megyei önkormányzat, amely keretében elkészítik a megyei klímastratégiát és a megvalósítást segítő szemléletformáló tevékenységet indítottak. Ennek keretében rendezték meg a megyei éghajlatváltozási konferenciákat megyénkben több helyszínen.

Köszöntőjében Török Dezső emlékeztetett rá, hogy jelenleg az üvegházhatású gázok kibocsátása jelenti a legnagyobb gondot, amely hozzájárul a Föld hőmérsékletének az emelkedéséhez. A globális probléma globális fellépést igényel, de ebben mindenkinek meg van a saját felelőssége. Egyrészt mindent el kell követni a környezet terhelésének a csökkentése érdekében, másrészt felkészülni a klímaváltozás káros hatásainak a kivédé-sére. Ehhez először is pontos diagnózisra, majd erre épülő cselekvési tervre, stratégiára van szükségünk. Ezen dolgoznak a szakem-berek.

„Fontosnak tartom, hogy nem csak a problémákkal szembesülünk a konferencián, hanem létező, megyei, jó gyakorlatokkal is megismerkedhetünk. Nem szégyen egymástól tanulni. Ellesni, ami jól megy – ajánlotta a résztvevőknek a közgyűlés elnöke.

Szeles András polgármester köszöntője elején jelezte, hogy az előtte és utána szólók után nem tud, nem is akar jobbat és újabbat mondani e témában, hiszen erre megvannak a témában jártasabb szakemberek, akik mélyebben beleásták magukat ennek a területnek az ismeretanyagába. Polgármester úr viszont kissé rendhagyó szépirodalmi vonatkozású beszédével legalább annyira felkeltette, feltüzelte az érdeklődést e téma iránt, mint a tényeken alapuló szakmai előadások. Ian McEwan Dióhéjba zárva című könyvéből idézett szavai megrázóan tükrözték, hogy bizony-bizony a 24. órában vagyunk e területen és már nincs sok idő, hogy visszafordítsuk a később már visszafordíthatatlan folyamatot.

„Az előadó borúsan nyilatkozott fajunkról, mely minden korban kitermeli a maga pszichopatáit, így velük, mint emberi állandóval kell számolni. Ők azok, akik vonzódnak a fegyveres harchoz, akár igazságos, akár nem. Segítik, hogy a helyi ellentétek szélesebb konfliktusokba forduljanak át. Szerinte Európát az gyöngíti meg, töredezi szét, viszi egzisztenciális válságba, hogy önimádó naiconalistái ugyanazt az ízletes főzetet kortyolgatják. Megzavarodott értékrend, lappangó antiszemitizmus, senyvedő, unatkozó, haragos bevándorlók tömegei. Máshol – mindenhol – soha nem látott vagyoni egyenlőtlenségek, a szupergazdagok, önálló felsőbbrendű fajt alkotnak. Az államok arra használják föl az emberi leleményességet, hogy mind zseniálisabb új fegyvereket alkossanak, a multinacionális társaságok arra, hogy elkerüljék az adófizetést, a tisztességes bankok arra, hogy karácsonyi milliókkal tömjék tele a zsebüket. Kína, mely túl nagy ahhoz, hogy barátokra vagy tanácsra szoruljon, cinikusan kóstolgatja szomszédai partjait, trópusi homokból szigeteket épít, készül a meggyőződése szerint elkerülhetetlen háborúra. A muszlim többségű országokat vallási puritanizmus sújtja, megbetegítve a szexualitást, elfojtva a találékony képzelőerőt. A Közel-Kelet gyorstenyésztő reaktorában egy világháború lehetősége érlelődik. És a kényelmesen hibáztatható közellenség, az Egyesült Államok – alig-alig a világ reménysége – nemcsak az emberkínzás vétségében bűnös, hanem maga is tehetetlenül vergődik rizsporos parókák korában fogant szent szövege, alkotmánya fogságában, mely éppoly megcáfolhatatlan tekintély, mint Korán. Ideges, elhízott népessége retteg, tagolatlanul gomolygó harag gyötri, megveti a kormányzást, önnön nyugodt álmát öli minden egyes új revolverrel. Afrika még nem tanulta el a demokrácia legnépszerűbb hókuszpókuszát: hogy hogyan kell békésen átruházni a hatalmat. Eközben egyszerű dolgok – tiszta víz, szúnyogháló, olcsó gyógyszerek – híján hetente sok ezek gyermekét veszíti el. A klímaváltozás unalomig ismert tényei, az eltűnőfélben lévő erdők, állatok, sarki jég viszont egyesíti az emberiséget; mindenkit érint, tekintet nélkül a különbségekre. A jövedelmező mezőgazdaság mérgez is, elpusztítja a sokszínű biológiai szépséget. Óceánok savasodnak el. A szemhatár fölé tornyosulva, sebesen közeledik a rohamosan növekvő öreg, rákos, demens népesség vizeletszagú cunamija, gondoskodást követelve. És nemsokára, a demográfiai változások következtében, megfordulnak az arányok, és számos helyen végzetesen megfogyatkozik a népesség. A szólásszabadság már nem szabad, a szabadelvű demokrácia már nem magától értetődő célkikötő, robotok oroznak el munkahelyeket, a személyes szabadság közelharcot vív a biztonsággal, a szocializmus szégyent vallott, a kapitalizmus pedig megront, pusztít, és ugyancsak szégyent vall, alternatíva nem mutatkozik.

Miért higgyek ennek a beszámolónak, mikor sosem volt ilyen gazdag, egészséges és hosszú életű emberiség? Amikor kevesebben halnak meg a háborúkban és szülésben, mint valaha, és soha nem volt mindannyiunk számára hozzáférhető annyi ismeret, annyi tudományos igazság, mint ma? Amikor az emberekben naponta ébred túláradó együttérzés gyerekek, állatok, idegen vallások, messzi földről jött, ismeretlen idegenek iránt? Amikor százmilliónak adatok esély, hogy fölemelkedjenek a nyomorúságból? Amikor nyugaton még a közepesen szegények is kényelmesen hátradőlve, kellemes zene mellett autóznak sima országutakon.

négyszer gyorsabban, mint egy vágtázó ló? Amikor sok-sok országból örökre száműzték a himlőt, a gyermekbénulást, a kolerát, a kanyarót, a nagy csecsemőhalandóságot, az írástudatlanságot, a nyilvános kivégzéseket és a kínzást mint az államhatalom bevett vallatási módszerét? Nem is olyan régen általános volt mindez. Amikor a napelemek, szél- és atomerőművek, és még a földfedezésre váró találmányok jóvoltából megszabadulhatunk a széndioxid-szennyezéstől, a génmódosított termények megóvnak minket a vegyszeres mező-gazdaság káros hatásától, a legszegényeb-beket pedig megmentik az éhezéstől? Amikor világszerte tömegek vándorolnak a városok-ba, és így kiterjedt földeket vehet birtokba ismét a vadon, a népszaporulat csökken, és egy nő sem esik áldozatául többé falusi pátriárkák tudatlanságának? Nő és a minden-napi kis csodák, melyekért Augustus császár megirigyelne egy mai kétkezi munkást? Mint a fájdalommentes fogászat, a villany, a szeretteinkkel való azonnali kapcsolat, a világ legjobb zenéi karnyújtásnyira, akárcsak a legkülönbözőbb kultúrák konyhaművészete? Kiváltságaiknak, örömeinknek se szeri, se száma, de panaszaink ugyanilyen számosak, és aki még nem így van ezzel, hamarosan így lesz."

Idézett: Ian McEwan: Dióhéjba zárva, Scolar Kiadó, 2017

Szabó Sándorné "Hernádszentandrás Díszpolgára"

Meghitt ünnepségen vehettünk részt 2017.szeptember 23-án Hernádszentandráson, a református templomban.
A község Önkormányzata "Hernádszentandrás Díszpolgára" kitüntető címmel fejezte ki tiszteletét és háláját Szabó Sándorné Nikházy Erzsébetnek.
Az ünnepség istentisztelettel kezdődött,igét hirdetett M.A. Hadi nagytiszteletű úr.
A kitüntetést Üveges Gábor polgármester adta át az ünnepeltnek a következő indoklással:értékes életútja,szakmai munkássága,emberi tartása példaként és mintaként szolgál a jelen és jövő generációja számára. Köszönettel tartozunk,hogy a mai napig kapcsolat fűzi szűkebb és tágabb lakóhelyéhez, Hernádszentandráshoz és Abaúj térségéhez egyaránt.
Szabó Sándorné megilletődve mondott köszönetet az elismerésért. Óriási meglepetés és szép születésnapi ajándék volt számára. Tanulmányai és hivatása elszólította,de a mai napig sok szállal kötődik a faluhoz.
A család nevében Gulyásné Szabó Zsuzsanna megható szavakkal fejezte ki háláját az édesanyjának.

Pedagógiai munkásságátvolt kollégája, Horváth Csabáné méltatta.
Szabó Sándorné 34 évet töltött a pedagógus pályán. Több iskolában tanított ugyanazzal a hivatástudattal,igazi pedagógus egyéniség volt. Tudását állandóan fejlesztette,a tanítóképző után a matematika-fizika szakot is elvégezte. Kiváló munkáját a járási vezetők is észrevették és szakfelügyelőnek nevezték ki,melyet 17 éven át töltött be.
A társadalom megbecsülését kitartó és önzetlen munkájáért számos kitüntetés jelzi. Legbecsesebb számára a Kiváló Pedagógus cím,melyet Budapesten a művelődési miniszter adott át.
Erzsike nénivel sok kellemes évet töltöttünk egy tantestületben. Úgy éreztem,egy olyan pedagógus,aki iskolai és iskolán kívüli tevékenységével követendő példát mutat a jövő generáció nevelésében,megérdemli, hogy írjunk róla.

Megyei pályázatra " Egy pedagógus - Szabó Sándorné életútja" címen nyújtottam be. Egy mondat az értékelésből:sok ilyen pedagógus portréra lenne szükség,hogy az utókornak megmaradjon,milyen kiváló emberek élnek köztünk.
Nyugdíjasként is tevékeny az élete,több ideje jut a népi hagyományok gyűjtésére és ápolására.2005-ben elnyerte a Népi Iparművész címet.
Kövesdi Szabó Mária és Pólos Árpád kiváló kassai színművészek versei és a Miskolci Harsona Kvartett zenéje tette még emlékezetesebbé az ünnepi pillanatot.

Az ünnepségre eljöttek szeretetüket és gratulációjukat kifejezni családtagjai,volt kollégái,barátai,a falu lakói.
Az ünnepi műsor után Szabó Sándorné "Abaúji szőttesek" kiállítását tekinthettük meg. A meghívott vendégek állófogadáson vettek részt.

Horváth Csabáné

Rózsaszín–kék összefogás

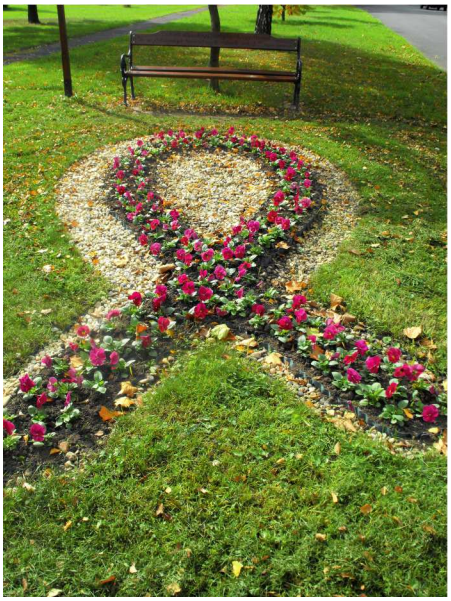

Október 1-én először fogtak össze a nők a férfiakkal a fővárosi hídsétán a társadalom figyelmének felkeltésére.

Célja: **a mellrák és a prosztatarák szűrővizsgálatának fontossága.**

Oka: a súlyos betegségek körében az emlő- és a prosztatadaganatos megbetegedések kiemelkedő helyet foglalnak el.
A Magyar Tudományos Akadémián a *„Mire várunk még mindig?* programon a magyar rákdiagnosztika és rákgyógyítás neves szakemberei arról beszéltek, hogy milyen lehetőségek adottak mindkét betegség csökkentésére, a gyógyulásra, valamint arról, hogyan lehet egészségtudatosan élni.
Kiemelték a mammográfiás szűrővizsgálat fontosságát a minél korábbi diagnosztizálhatóság miatt. (Hazánkban minden 8-9. magyar nő betegszik meg mellrákban.)
A férfi fórumon a prosztata- és a here betegségeiről, a betegségek gyakoriságáról, a ráutaló jelekről, a hajlamosító faktorokról, a szűrővizsgálat megkezdéséről esett szó.
Encsen is felújította a mellrák, illetve a prosztatarák megelőzését szimbolizáló rózsaszín-kék szalagot a Városgazda Kht.. A **Magyar Rákellenes Liga Encsi Alapszervezete és a Városgazda Kht. közösen szeretné mindkét nem figyelmét felhívni a megelőzés fontosságára, a tudatos életmódra.**

Közelkép Dr. Horváth Jánosról és Dr. Antal Magdolnáról

„Az egészség a legnagyobb ajándék"

1985. május elsején egy fiatal orvos házaspár költözött városunkba. Már 32 éve, hogy Encsen látják el felelősségteljes hivatásukat. Dr. Horváth János, egy közeli településen Abaújkérben született, és ott töltötte gyermekkorát. Egyetemi évei alatt talált rá leendő feleségére, Dr. Antal Magdolnára, aki – ahogy ő szokta emlegetni – Matyó lány- hisz a Matyóföld közelében fekvő Szihalom-ról származik. Az azóta is példás családi életet élő házaspár odaadóan végzi orvosi hivatását a városban. Riportsorozatunk második részében velük beszélgettem:

-Mi vonzotta Önöket az orvosi pályára?

A.M.: Nem gondoltam az orvosi pályára hatodik osztályos koromig. Akkor nyertük meg egy vöröskeresztes verseny megyei fordulóját. A vöröskeresztes titkár ezekkel a szavakkal adta át a díjakat: „Most már igazi kis orvosok vagytok". Nekem ez nagyon megtetszett, és akkor határoztam el, hogy orvos leszek. Ezért kezdtem a tanulmányaimat az egri Gárdonyi Géza Gimnázium biológia tagozatán. Az osztályfőnökünk, aki egy igazi tanár egyéniség volt, már az első napon megkérdezte mindenkitől, hogy mi szeretne lenni, és négy éven át tudatosan irányított bennünket a kiválasztott pálya felé. Dicsért, vagy elmarasztalt minket a kapott érdemjegyek alapján. Mindenkiről mindent feljegyzett, és négy éven át folyamatosan odafigyelt a tanulmányi előmenetelünkre. Neki köszönhetően, a 44 fős biológia-kémia tagozatos osztályból 43-at vettek fel különböző egyetemekre. A Gárdonyiról el kell mondanom, hogy valamikor egyházi iskola volt. Természetesen az én időmben már állami lett, de a szellemisége és a régi tanárgárdája még megmaradt. Sokat követeltek tőlünk, de mi is rengeteg segítséget kaptunk tőlük. Nagy szeretettel emlékszem vissza rájuk. Soha nem felejtem el, amikor Dezső bácsi, a volt osztályfőnököm a 35. érettségi találkozón 80 évesen ezekkel a szavakkal fordult a férjemhez: „No Janókám! Milyen asszonyt neveltem neked?" Ő akkor is „mindenkiből felkészült" a találkozóra.

H.J.: Az igazat megvallva gyerekkoromban engem még semmi nem vonzott az orvosi pálya felé, hisz én egy egyszerű, falusi paraszt gyerek voltam. Annyi szerencsém volt, hogy nagyon jó tanítókat és tanárokat fogtam ki, és én is szorgalmas gyerek voltam. Nem voltam a legkiemelkedőbb, de mindig megtanultam mindent, és érdekeltek a tudományok. Pedig akkoriban mi még összevont osztályokba jártunk alsó tagozatban. Szívesen emlékszem vissza Takács és Szabó tanító nénikre és tanáraimra, akik szinte a fejünkbe verték az alapokat. Nekik is köszönhető, hogy a sárospataki gimnázium fizika tagozatán folytathattam a tanulmányaimat. A biológia is jól ment. Az akkori kollégium igazgató beszélt rá, hogy válasszam az orvosi egyetemet, és tudatosan első évfolyamtól kezdve e pálya felé irányított. Szép négy évet töltöttem a pataki gimnáziumban, hiszen akkoriban- hiába lett az én tanulmányaim idején újra állami iskola,- még ott is élt a régi református iskola szellemisége.

- Mikor és hol szerezték az orvosi diplomát, és milyen szakvizsgákkal rendelkeznek?

A.M.: Mindketten a Debreceni Orvostudományi Egyetemen szereztünk diplomát 1980-ban. Később 1985 áprilisában tettem le a szakvizsgát csecsemő és gyerekgyógyászatból.

H.J.: Három szakvizsgával rendelkezem. 1986-ban belgyógyászatból, 1998-ban háziorvostanból, 2000-ben pedig üzemorvostanból szakvizsgáztam.

-Hol kezdték az orvosi pályát?

A.M.: Mindketten 1980-ban diplomáztunk, és már az év októberében elkezdtünk dolgozni Ózdon a kórházban. Én a gyermekosztályon, a férjem pedig a belgyógyászaton.

Gyerekorvosi körzetet szakvizsga nélkül nem lehet ellátni, ahhoz pedig öt év kórházi gyakorlat kell. A vizsga letétele után 1985-ben kerültem Encsre.

H.J.: Én nem Encsen folytattam tovább a munkámat, hanem az akkori szalaszendi-fulókércsi körzetet láttam el körzeti orvosként két évig. Mindig is körzeti, illetve háziorvos szerettem volna lenni. A belgyógyászatot csak azért végeztem el, hogy szakmai gyakorlatot szerezzek. 1987-ben indult be Encsen a belgyógyászati szakrendelés a régi gyógyszertár épületében, így kerültem Encsre, ahol csoportvezető belgyógyászként dolgoztam nyolc éven át. Közben 1992-től a szakorvosi feladataim mellett már a háziorvosi teendőket is elláttam. Azóta mindketten vállalkozó orvosként dolgozunk, Interped Kft. cégnév alatt. Ezt a találó elnevezést Kormány tanár úrnak köszönhetjük, hiszen az inter jelentése a belgyógyászatra, a ped pedig a gyermekgyógyászatra utal.

-Mely körzetekben látják el az orvosi feladatokat, és hány beteggel foglalkoznak?

A.M.: Az I. számú gyerek háziorvosi körzetembe 1300 beteg tartozik. Ezen felül iskolaorvosi teendőket is ellátok a Csoda-Vár Óvodában, a Szent László Általános Iskolában és a Váci Mihály Gimnáziumban.

H.J.: A II. számú háziorvosi körzetet látom el, ahol több mint 2800 beteggel foglalkozunk. Bár, talán a körzet megnevezés ma már nem helytálló, hiszen szabad orvosválasztás van. Üzemorvosként körülbelül 1000 fő tartozik hozzánk Encsről és környékéről, és 15 éve vagyok az idősek otthonában élő 150 fő orvosa. Ezen felül havonta körülbelül 112 órát ügyelek, ami bizony nagyon sok. Ezt a hatalmas munkát nagyon nehéz lenne ellátni a két tapasztalt, hozzáértő orvos asszisztens kolléganőm nélkül, akik rengeteget segítenek a munkámban.

-Több évtizede dolgoznak a településen. Vannak-e olyan jellegzetes betegség típusok, amik a mi környékünkön az országos átlagnálnagyobb számban fordulnak elő, mind a gyerekek mind a felnőttek körében?

A.M.: Nem tudnék olyan betegségcsoportot említeni, ami a mi területünkön nagyobb számban fordul elő az országos átlaghoz képest. Régebben gyakori volt a tehéntej-fehérje érzékenység, és több vele született szívfejlődési rendellenesség fordult elő a városban. A terhesgondozás és az ultrahang fejlődésének köszönhetően manapság már alig-alig találkozunk veleszületett szívhibákkal. A tehéntej érzékenység eltűnése pedig talán annak köszönhető, hogy a kismamák szoptatási kedve nőtt. Az utóbbi időben növekedett a túlsúlyos gyermekek száma.

H.J.: Sajnos a mi régiónkban a felnőttek körében minden betegségcsoportban magasabb a megbetegedések előfordulásának aránya. Ez azonban nemcsak az egészség--ügyön múlik, hiszen Encsen az országos átlagnál jelenleg egyáltalán nem rosszabb az ellátás. Az egészségi állapotot ugyanis csak 11%-ban határozza meg az egészségügyi ellátás. Más befolyásoló tényezők: a genetika, az életmód, a szociokulturális környezet, a gazdasági helyzet, amiket mi orvosok nehezen tudunk befolyásolni. Magas a cardiovascularis (szív és érrendszeri) betegségek aránya, és rengeteg a daganatos beteg is. Hivatalos statisztikai adatok ezzel kapcsolatban azonban nem állnak rendelkezésemre.

-Mennyire tartják fontosnak a prevenciót (megelőzést), és milyen tanácsokat tudnának adni ezzel kapcsolatban?

A.M.: A gyermekgyógyászatban a prevenciónak külön módszertana van. A gyermekek fejlődését állandó és folyamatos ellenőrzés alatt kell tartani. Le van szabályozva, hogy születéstől hányszor kell a gyermeket megvizsgálnia az orvosnak, milyen gyakran kell hogy menjen a családokhoz a védőnő. Természetesen a védőoltások is a prevenciót szolgálják. Ma már a nehezebb körülmények között élő szülőket is rá tudjuk venni arra, hogy olyan védőoltásokat is beadassanak gyermeküknek, amit meg kell fizetni, például a bárányhimlő, vagy az agyhártyagyulladás elleni oltás. Van olyan, - mint például a Rota vírus elleni oltás-, amelyből kettő kell, és egy kerül 20 ezer forintba. Ebben, és sok más preventív feladat elvégzésében is nagy szerepe van a védőnői szolgálatnak. A preventív munkából az asszisztencia is kiveszi a részét. Az iskolai szűrések is a prevenciót szolgálják a különböző életkorokban. Gyakran szűrjük az óvodás, az általános iskolás és a tinédzser korosztályt is. Sok a teendőnk ezzel kapcsolatban.

H.J.: A prevenció a háziorvos alapfeladatai közé tartozik. Három pillére van. A primer prevenció nem más, mint az egészség fenntartása, amelyre minden orvos-beteg találkozásnál van lehetőség (dohányzás, alkoholfogyasztás, túlsúly, egészségtelen táplálkozás stb.) Ez a legnehezebb, hiszen ez nemcsak az orvostól, hanem főleg az egyéntől függ. Természetesen könnyebb lenne megelőzni a betegséget, mint kezelni azt. Az iskoláknak, a médiának, a kormányzatnak is feladata, hogy különböző kommunikációs módszerekkel felhívja a figyelmet az egészségmegőrzés fontosságára. A másodlagos prevenció a szűrővizsgálatokra vonatkozik, aminek az a lényege, hogy felfedje a betegség kezdetleges stádiumát, amikor az még könnyen gyógyítható. Ebben már az egészségügynek van nagy szerepe. A harmadlagos prevenció azt jelenti, hogy az egyén már beteg, de az orvosnak és a betegnek meg kell próbálni megelőzni a szövődmények kialakulását. A legnagyobb probléma a prevencióval kapcsolatban az, hogy amíg az ember nem beteg, nem tudja értékelni, hogy az élet milyen nagy ajándéka az egészség.

-Az orvosi hivatás mellett gondolom, hogy nehéz időt szakítani a kikapcsolódásra. Mivel és hol töltik legszívesebben a szabadidejüket?

A.M.: Nagyon szívesen töltöm a szabadidőmet olvasással. Szeretem a könyveket. Színházbérletünk van, régebben Kassára, most Miskolcra járunk színházba.

A hétvégeken várjuk a gyerekeket és az unokákat, vagy mi megyünk hozzájuk. Elég nehéz a hivatás ellátása mellett gondoskodni a családról, és elvégezni a háziasszonyi teendőket is. A szabadságunkat is mindig a gyerekekkel töltjük, szívesen megyünk a Zsóry Gyógyfürdőbe Mezőkövesdre, közben rendbe tesszük a szülői házat és környékét Szihalmon. Minden szabadidőnket igyekszünk együtt tölteni a gyerekeinkkel és az unokákkal.

H.J.: Természetesen abban a kevés szabadidőben amivel rendelkezem, én is mindig a családdal tartok.

-Úgy tudom, Horváth doktor hobbija az abaújkéri szülői ház, és a kertészkedés.

Számomra a szülői ház nagyon nagy érték, hiszen ezen a portán éltek a felmenőim, – ami dokumentálva is van -már az 1700-as évek végétől. A családi bibliát, amit most is őrzök, apáról fiúra örökítettek. Ebben, egészen a Horváth Sámuel nevű felmenőnkig a családdal kapcsolatban minden fontos adatot feljegyeztek. A szülői házat tájház jellegűen újítottuk fel, olyan stílusban, ami a két világháború közötti paraszti portákra volt jellemző. Nagyon sok berendezési tárgy megmaradt a házban és környékén (kézzel festett tányérok, régi szőttesek, komód, lisztesláda, szekrények), a hiányzókat pedig antikvitás vásárokon próbáltuk beszerezni. Van eke, vetőgép, rosta. Szövőszéket is sikerült Erdélyből hoznunk. Legutóbb például a debreceni antikvitás vásáron találtam egy kaszaverő vasat, amit a mai fiatalok már nemigen ismernek. A paraszthéz első része még vert falú, ami az 1800-as évek elejéről származik, a többi pedig kőből épült. A porta hatalmas, így a fű nyírása bizony nagy feladatot ró rám, és sok időt vesz igénybe.

-A doktornőről azt hallottam, hogy kitűnően főz, főleg magyaros ételeket készít. Mik a specialitásai? Másik kedvenc elfoglaltsága pedig a hímzés.

Egyetemista koromban még egy rántottát sem tudtam megcsinálni. A családban tanultam meg a főzést, hiszen rá voltam kényszerítve. Ritkán főztem, de nem voltam nagy szakácsnő. Tulajdonképpen itt Encsen kezdtem el főzni. Most már mindenféle ételt elkészítek. A család nagyon szereti a marhafartő- és a marha velőscsont levest, amit elmondásuk szerint nagyon jól készítek. Gyakran főzök erdélyi ételeket, például szeretjük a tárkonyos ragut. A másik hobbim a hímzés. Már kislánykoromban megtanultam a matyó hímzést. Tartom a kapcsolatot Szabóné Erzsike nénivel, és gyakran értekezünk a hímzés különböző fortélyairól. Volt egy időszak, amikor gobelin képeket varrtam. Mostanában régi típusú, feliratos falvédőket hímzek, amiket ajándékba adok barátoknak, családtagoknak.

-Életükben központi szerepet játszik a család. Mindkét gyermekük egészségügyi pályát választott. Három szép unokájuk van. Megosztanának néhány gondolatot az olvasókkal a családjukkal kapcsolatban?

Két gyermekünk van, Zsófi az idősebb. Ő gyógyszerész, és családjával Debrecenben él. Az egyetem után gyógyszerész-közgazdászi diplomát is szerzett. Most otthon van GYES-en. Három unokánk van, a legidősebb Balázs második osztályos, Péter középső csoportos óvodás, Eszterke a legfiatalabb pedig egyéves. Nagyon büszkék vagyunk rájuk. Balázska nagyon ügyes az iskolában, jó a kézügyessége, Péternek pedig nagyon jó a matematikai érzéke, Eszterke imádja a könyveket. Balázs fiunk radiológus szakorvosként dolgozik a debreceni Kenézy kórházban. Májusban tette le a szakvizsgáját, nagy örömünkre kiválóan megfelelt minősítéssel. Ő most készül családot alapítani.

-Mik a terveik a jövőre nézve?

Mindketten azt szeretnénk, ha nyugdíjba vonulásunk után még sok hosszú évet tölthetnénk el egészségben gyermekeink és unokáink körében.

Radeczki Éva

Út és járda felújítások Encsen

Az elmúlt két-három esztendőben az alábbi helyeken került sor aszfaltozásra, útfelújításra a városban. Abaújdevecserben: Csoma út és Kossuth út leágazása. Encsen: Deák Ferenc út és járda, a Petőfi úti bérházak mellett (gyerekorvosi rendelő felé vezető út és járda). Felújításra került továbbá a Kereknap ABC mindkét oldalán lévő útszakasz (bevásárlóudvar és a Posta melletti). Valamint a köztemető hátsó bejáratához vezető út. Napjainkban egy teljesen új aszfaltos útszakasz is épül Függödön a Nyárfa úton. Az itt felsorolt munkálatokkal sikerült felújítani a forgalmas helyeken a nagy igénybevétel miatt igencsak leromlott útszakaszokat. A járdafelújítással a gyalogosoknak lett zavartalanabb a mindennapi közlekedés.

Őszi palántázás

Az időjárás hűvösebbre fordulása visszafordíthatatlanul magával hozta az évszakváltást, mely az ősz beköszöntét jelezte számunkra.
A parkba, közterületekre ültetett egynyári virágok hónapokon át díszítették városunkat, de küldetésüket teljesítve át kell hogy adják helyüket a kétnyári (őszi-tavaszi időszakban díszítő, virágzó) növények számára.
Az előkészületi munka már a nyár közepén, a díszkáposzta magvetéssel elkezdődött, melyet az augusztus végén palántaként tervezett 15000 darab árvácska ültetése, majd a növények nevelése követett.
A műtrágya granulátummal kevert tőzegben a gondoskodó kezek között szépen nevelkedő virágok a tervezett időre rendre elérték a kiültetéshez alkalmas méretüket.
Szeptemberben már végleges helyére került az idényre tervezett 2000 darab díszkáposzta palánta. Az árvácskák kiültetése a város és a településrészek közterületein, az egynyári virágok kiszedése, a terület előkészítés után folyamatosan halad, mely október végére szintén befejeződik. A növényeket ezt követően a szükségletnek megfelelően továbbra is gondozzuk, locsoljuk és ha szükséges, természetesen tápoldatozzuk is.
Az egészségügyi központ melletti parkon áthaladva, kissé szokatlan formájú virágágyásokon akadhat meg a szemünk. A rákbetegek helyi egyesületének kezdeményezésére a betegség elleni küzdelem jelképévé vált „REMÉNY SZALAGJA" emblémát formáló ágyásokkal kívánunk csatlakozni a kampányhoz, emlékeztetni, felhívni mindenki figyelmét a megelőző szűrések fontosságára.
Ahogy a virágok látványa, szépsége lelki állapotunkra, közérzetünkre is kihat, úgy a szűrések testünk, egészségünk védelmét szolgálják.
Törődjünk vele és óvjuk mindkettő épségét.

B.J.

Szégyenfolt

Megdöbbent és felháborodással tölt el az illegálisan közterületekre kihelyezett hulladék látványa.
A korábbi években a külterületi, félreeső részekre volt csak jellemző eme nemkívánatos jelenség. Napjainkban azonban egyre gyakrabban tapasztaljuk, hogy közvetlen környezetünk is áldozatul esik az igénytelen és felelőtlen emberek által létrehozott elhelyezési formának.

A ZHK Hulladékkezelési Közszolgáltató Kft. bevezette a lakossági szelektív hulladékgyűjtést a biológiailag lebomló zöldhulladékok gyüjtésére is, melyet minden hónap második hetében szállít el. Az általa biztosított zsákokban, és a mellette kötegekben kihelyezett növényeket is mennyiségi korlátozás nélkül elszállítja. Hónapról-hónapra tapasztaljuk, hogy egyre többen élnek e lehetőséggel, és veszik igénybe a szolgáltatást.
Én magam nem tartozom a hétről-hétre mérkőzéseket látogató, footballt kedvelő lakosok táborához. A Sportközpont mellett elhaladva, a sportpálya főbejárata környezetében tapasztalt jelenség mellett azonban úgy érzem, hogy már nem lehet szó nélkül elmenni. Eddig is bosszantó volt számunkra, ha időközönként 1-1 illegálisan kirakott szemetet el kellett szállítanunk az utca végéről, de most már azzal szembesültem, hogy rövid idő alatt több tonnányi, teherautónyi, főleg zöldhulladékot helyeztek ki felelőtlen személyek, melyre ezen a környéken azért még álmomban sem gondoltam volna. Mindezt megkoronázva a későbbiekben még egy egyszemélyes heverő is felkerült a halom tetejére (4-5 nap után szerencsére valaki igényt tarthatott rá, mert eltűnt).
A szelektív hulladékgyűjtés bevezetése után, mint törvénytisztelő és követő állampolgárok joggal vártuk el, hogy környezetünk élhetőbb formát ölt.
Az EU-hoz való csatlakozással méltán reméltük, hogy a gazdasági fellendülést és a nyugati életszínvonalhoz, életkörülményekhez való közeledést is meghozza számunkra. Sok honfitársunk már eljutott arra a szintre, hogy az anyagi jólét biztosítása mellett nyugati színvonalon élheti mindennapjait. Egyesek talán a hirtelen jött anyagi jólét hatására elsiklottak felette, vagy azt gondolván, hogy nekik mindent lehet, és nem tartják törvényi kötelességüknek a természet védelmét, közvetlen környezetük tisztaságának megóvását, mely ugyanúgy része és feltétele az egészséges és élhető ter-mészetnek.
Természetes dolognak tartjuk, ha városunk szépen mutat, nyírott fű, gondozott növények, ápolt virágágyások vesznek körül minket, és udvaraink is hasonló képet mutatnak, melyek mind az igényes és gondos gazda benyomását keltik.
Visszataszító jelenségnek tartjuk azonban, ha nyesedék, hulladék és szemét a közvetlen környezetünk szomszédságában a „közterületen" köszön vissza.
Védjük mindnyájan környezetünket, vigyázzunk közös erővel városunk tisztaságára!
Lapzártakor érkezett a hír, hogy a terület rendbetétele, a teherautónyi szemét elszállítása után sajnos ismét életre kelt az illegális szemétlerakó. Előbb növényi hulladék, majd két zsák vegyes szemét volt újra elhelyezve a város ezen frekventált pontján. Figyelemmel fogják kísérni az illetékesek ezt a helyszínt és nyilvánosságra hozzák az „elkövető" személyét.

B.J.

Elhunyt Mátyás Rudolf mesterszakács

Életének 69. évében elhunyt Mátyás Rudolf Oscar- és Venesz-díjas mesterszakács. Városunk lakói közül is többen ismerhették Mátyás Rudolfot, megyénk leghíresebb séfjét, aki két alkalommal is zsűri elnökként vendégszerepelt az Encsi Bogrács-csatán. Először 2010-ben, az első alkalommal megrendezett bogrács-csatán, majd másodszor a közelmúltban, idén nyáron a VIII. bogrács-csatán látta el a zsűri elnöki teendőket. Ezért is fájó számunkra elvesztése mivel, még frissek az emlékek. Örömmel jött és barátságosan ugyanakkor szakszerűen látta el a ráháruló, nem könnyű feladatot. Szegről-végről földink volt, hiszen Boldogkőújfaluból származott és Miskolcon élt. Valószínűleg ezért is jött szívesen, ha hívtuk. Voltak vele terveink is, hiszen szerettük volna, ha a jövőben is ellátja ezt a feladatot. Amikor elváltunk a verseny végén azt ígérte, hogy ha jön errefelé mindenképpen bejön, hogy átbeszéljük a dolgokat. Sajnos ez már csak be nem váltott ígéret marad.

Pár sorban emlékezzünk meg Mátyás Rudolf szakmai munkásságáról:

Neve fogalom volt a szakmában, nem csak Miskolcon, de a megyében, sőt az országban is. Emblematikus alakja egyet jelentett magával a vendéglátással, a minőséggel, a szaktudással, az igényességgel, a szakma maximális tiszteletével. Emberként igazi jó barát, segítőkész kolléga, a társaság örök központja volt. Fiatalon elkötelezte magát a számára oly fontos mesterség mellett, hiszen még gyerekként ígéretet tett apjának, hogy nagy szakács lesz. Szavatartó emberként beváltotta az ígéretet. Sorra nyerte a területi, hazai, nemzetközi versenyeket, mígnem Luxemburgban 1986-ban egyéni világkupa

győztes lett. Ezt a címet elsőként ő szerezte meg Magyarországnak. Nem véletlen, hogy erre volt a legbüszkébb, pedig szakmai életének csúcspontja a Frankfurtban megrendezett szakács olimpia volt, melyen a győztes csapat tagjaként Oscar-díjat kapott. Birtokosa volt a legmagasabb hazai szakács szakmai kitűntetésnek, a Venesz József-díjnak és az MNGSZ Életmű-díjának is. Miskolchoz való kötődését, a város vezetése két alkalommal is magas elismeréssel jutalmazta, megkapta a Miskolci Gyémántok kitüntetést, és Miskolc város Nívó-díját is. Remek ember, jó szakember volt.

Emlékét kegyelettel megőrizzük!

Enyészet és fagyhalál

Ilyenkor, az ősz derekán mindig elszorul a szívem, amikor rágondolok, hogy hamarosan az enyészetté válik a sok csodálatos virág, amely még kihasználva hátralévő napjait, a jó időt, az elhúzódó „vénasszonyok nyarát” teljes pompájában tündököl, ontja szirmait. Nem foglalkoznak a közelgő, zord jövővel. Nem siránkoznak, csak a mának élnek és tündökölnek, pompáznak. Így vannak ők teremtve, ez van a génjeikben.

Arra hivatottak, hogy szebbé tegyék a mindennapjainkat, addig amíg lehet, amíg tehetik. Az évelők csak álomba szenderülnek, vegetálnak, hogy jövő tavasszal újra feléledjenek, kihajtsanak.

Az egynyáriaknak ez volt a küldetése. Sajnálom őket, mert sokszor viráguk teljében éri őket a fagyhalál. Ilyenkor azt kívánom, hogy bárcsak ne lenne tél, csak mindig nyár, hogy örökké pompázhassanak. Sajnos azonban a teremtő másként akarja, az ő szerepük ennyi volt: egy nyáron át szebbé tenni a zord világot, örömet csempészni a szívekbe, a lelkekbe. „Szeresd a virágot És ne féltsd szívedet, Mert ki ezt szereti, Rossz ember nem lehet” írta nagy költőnk Petőfi. Még mindig Petőfi költészeténél maradva, a Szeptember végén című verse is csodálatos. Sorai éppen mostanság, ősszel az elmúlás előtti pillanatokban aktuálisak. A költő mintegy megérezve a jövendő véget,

apokaliptikus látomásként 1847 szeptemberében írta a csodálatos sorokat, a még élő és pompázó természetről és a közelgő elmúlásról.

A természet, a pompázó virágok elmúlása is megrázó, de még sokkal megrázóbb az, amikor életük teljében lévő embereket visz el a halál, hirtelen, kegyetlenül tör derékba életeket, sorsokat. Nem törődve azzal, hogy még lett volna sok feladata, küldetése az illetőnek. Fel kellett volna még nevelnie, útra kellett volna indítania gyermekeit, vagy segíteni, támogatnia kellett volna idősebb szüleit, megérnie unokái érkezését, meglátni huncut mosolyukat. Sajnos, egyre több ilyen szomorú esetről hallunk, egyre gyakrabban veszünk részt ilyen temetéseken. Pedig az ember, nem ”egynyári virág”.

Mi évelőnek lennénk teremtve. Nekünk sok-sok nyáron keresztül kellene boldogítanunk környezetünket, sugározni szeretetünket, tenni a dolgunkat. Még időskorú szerettünk elvesztése is fájdalmas, de egy középkorú, vagy ne adj Isten egy gyermek elvesztése borzasztó tragédia. Előre senki sem tudhatja, hogy mi van számára megírva a „nagy rendező” forgatókönyvében. Nem is szerencsés gondolkodni a rossz dolgokon, a kiszámíthatatlan jövőn, sorsunkat úgysem tudjuk befolyásolni, az elkerülhetetlent úgysem tudjuk megállítani. Persze azért a carpe diem sem teljesen követendő eszme.

Gondoljunk ezért a jövőnkre is, de csak pozitívan. Tervezzünk hosszútávra, aztán majd kiderül mennyi adatik meg számunkra. Bizakodjunk, hátha nekünk sikerül sok szép tavaszt, nyarat, őszt és havas telet megérni.

Tegyünk meg minél többet családunkért, barátainkért, környezetünkért addig, amíg lehet. Éljünk tartalmas, erkölcsös felelősségteljes életet. Legyünk becsületesek, segítőkészek. A vallásos emberek által kifejezve mindezt: Éljünk istennek tetsző életet.

Ezek talán megtérülő, jó befektetések.

K.

Az Országos Könyvtári Napok eseményei városunkban

Idén október 2. és 8. között zajlottak az Országos Könyvtári Napok. Az Encsi Városi Könyvtár és Művelődési Központ is csatlakozott a programsorozathoz, melynek idei mottója ez volt: „ Csak tiszta forrásból!". Itt nem csak a természet forrásaira kell gondolnunk, hanem például az információ, a tudás, sőt múltunk forrásaira is. Ebből az apropóból kiindulva szerveztük meg rögtön az első napon az Abaújdevecseri Emlékház megtekintését mindkét iskolából egy-egy busznyi felsőtagozatos diáknak. Szép, napsütéses őszi délelőttön fogadott minket Molnárné Juhász Éva képviselő asszony. Nagy lelkesedéssel mutatta be ezt a régi intézői lakásból kialakított tájházat, a paraszti élet használati tárgyait, munkaeszközeit, a sok gyönyörű szőttest, amit a helyi lakosok segítségével gyűjtöttek össze. A gyerekek érdeklődve hallgatták őt, és nézték meg a kiállítást. A témáról készítettünk számukra egy totó feladványt, amit 5 fős csoportokban oldottak meg a tanulók a látogatást követően. A legjobb csapatokat jutalmaztuk.

A hét folyamán tartottunk még foglalkozást 5. osztályosoknak „Információkeresés a könyvtárban" címmel, illetve a múlt forrásait tovább kutatva az „Őszi népszokások" című foglalkozáson vettek részt 4.osztályos tanulók. Utóbbihoz jól illett a gyermekkönyvtárban berendezett „Népi szőttesek" című kiállításunk. Ezen a foglalkozáson került sor a vízzel való koccintásra is, melyet a könyvtári napok szervezői erre a napra javasoltak megrendezni. A gyerekeknek nagyon tetszett, akárcsak a böngészés a

Néprajzi Lexikonban a régi szüretekről.

A kisiskolásoknak is jutott program: a Kalamajka bábszínház előadása „Okoska botocska" címmel. A két előadást kb. 250 alsó tagozatos tanuló tekinthette meg díjmentesen az elnyert központi támogatásból.

Ezen a héten elengedtük a könyvtári tartozásokat, illetve lehetőség volt az ingyenes beiratkozásra és a számítógép használatára.

Összességében sikeresnek mondhatjuk a könyvtári napokat. Várjuk továbbra is kedves olvasóinkat a városi könyvtárba!

Hataláné Mézes Edit

Útravaló a léleknek

„Hogyan nyílik meg az ember Isten irgalmára?"

Az Abaúj Polgáraiért Alapítvány és a Városi Művelődési Központ és Könyvtár közös rendezésében egy nagyszerű előadással, találkozóval folytatjuk az „Útravaló a léleknek" mottójú, nagysikerű sorozatot.

Ez alkalommal különleges vendégünk: Bakos Rafael karmelita szerzetes, aki ISTEN IRGALMÁNAK TANÚJA- Tisztelete méltó Marton Marcell karmelita atya életének üzenete és aktualitása címmel tart előadást.

A rendezvény időpontja és helye: 2017. november 09. (csütörtök), 17:00, Városi Művelődési Központ és Könyvtár színházterme.

Az elmúlt évben, - az irgalmasság évében – konferenciával és egy könyv megjelentetésével emlékeztek meg az 50 évvel ezelőtt elhunyt Marton Marcell OCD szerzetes papról. A kötet szerkesztője Bakos Rafael atya az alábbi gondolatokkal ajánlja figyelmünkbe a könyvet és a könyv alapján városunkban hallható előadását:

„Marcell atya különleges módon volt Isten irgalmának a tanúja, ahogyan ezt a róla szóló, most megjelent könyv címe is jelzi. Életútja mindannyiunk számára érthetően bemutatja, hogyan nyílik meg az ember Isten irgalmára. Mindez ugyanis egyáltalán nem magától értetődő. Isten egészen ingyenesen szeret és halmoz el kegyelmeivel minket, de erre válaszolni, és egészen eszerint élni egyáltalán nem könnyű. Fel kell ismernünk ehhez a mi emberi szeretetünk törékenységét, korlátait az

Övéhez képest, s ezzel együtt azt is meg kell engednünk Istennek, hogy kinyilatkoztassa nekünk rászorultságunkat, sőt nyomorúságunkat is. Marcell atyának nagyon sok változáson kellett átmennie, amíg meg tudott nyílni erre: rengeteg hiábavaló próbálkozáson, önmagában, másokban és a világról és Istenről alkotott képzeteiben való csalódásokon. A hitetlenség kísértéseit és kétségeit is megélte olykor. S nemcsak megélte, hanem le is írta, meg is osztotta!

Önéletrajzi írásainak igazában nem ő maga a főszereplője, hanem Isten, s az a mód, ahogyan Isten megjelent és jelen volt az életében. Ezt a jelenlétet két szóval foglalta össze: Isten irgalma. Marcell atya élete és írásai Isten irgalmáról tanúskodnak tehát, s ezzel együtt a reményt hivatottak felébreszteni bennünk. Ez utóbbinak szintén nagy aktualitása van napjainkban. Korunk túltechnicizált világa csupa földi reményhez próbál kötni minket. Ennek a mai világnak a reménysége abban áll, hogy az ember egészen fantasztikus dolgokat képes létrehozni technológiailag, melyek azonban nem teszik őt emberibbé, nem adnak számára vigaszt a szenvedésben, mint ahogy arra is képtelenek, hogy az élet mélyebb kérdéseire, értelmére választ adjanak.

A fiatal Marton Boldizsárt (Marcell atya születési neve – a szerk.) is megtévesztették egy időre kora divatos ideológiái és tudományos eredményei. Önéletrajzában szó szerint leírja: „Ha valaki, én tudom: mit tesz Isten nélkül élni." Ezért lett később oly sokak által keresett gyóntató, mert meg tudta érteni a kétségektől gyötrődő embereket, akik hozzá hasonlóan átélték a hit botrányának nehézségeit. (Érdekesség, hogy sokak mellett ő volt Mindszenty bíboros gyóntató papja is.) Marcell atya nemcsak a hit megélésével együtt járó nehézségeket értette meg, hanem a keresztény reményre okot adó tényt is hirdette: megtapasztalta és megosztotta azt a tényt, hogy Isten utánunk nyúl! Igen, Isten olyan, mint a jó pásztor, aki megkeresi az eltévedt bárányt, és vállára veszi; vagy a tékozló fiát is kitörő örömmel fogadó atya, aki nyakába borul visszatérő gyermekének. Lehetünk tehát a legnagyobb nyomorúságban, bűnben, nem vagyunk elveszve, ha engedjük, hogy Isten megmentsen minket, lehajoljon hozzánk, s így kinyilatkoztassa nekünk az Ő igazi arcát."

Szeretettel várunk minden érdeklődőt az izgalmas, napjainkban is nagyon sok aktuális gondolatot magában foglaló programra!

Ódon boroscímkéket láthattunk a Városi Galériában

Mintegy, másfél évszázadot felölelő időszak (1790-1948) legjellegzetesebb, legkülönlegesebb, ezer példányt meghaladó boroscímke gyűjteményéből láthattunk, mintegy nyolcszáz darabot, az encsi Városi Galériában megrendezett kiállításon. A különleges boroscímkéket Szemenyei Gáspár, a badacsonyi pincegazdaság egykori pincemestere gyűjtötte össze. A gyűjtemény jelenleg is a család tulajdonát képezi, melyet lánya, Várkonyiné Szemenyei Katalin rendezett össze, installált. A boroscímkék nem csak a hazai, de a Kárpát-medence korabeli borászati életébe is bepillantást engednek. A bemutatott gyűjtemény nem ragaszkodik szigorúan a régiók vagy a fajták szerinti csoportosításhoz. Inkább az egyes korok címkestílusára, azok időbeli változására, igényesedésére igyekszik rámutatni.

Megtalálható köztük a kézírásos jellegű és a szinte művészi színvonalú egyaránt. A címkék színei, grafikái, megjelenített figurái egy-egy történelmi stílusvilágot tárnak elénk. Egyben követhetők az egyes régiók szereplői, a vezető márkák és a kereskedők kibontakozásai, de nem utolsó sorban a birtokosok kiléte és egzisztenciája is.

A kiállításon részt vettek a Várkonyi család tagjai és a gyűjteményt kezelő Várkonyiné Szemenyei Katalin is. Az ünnepélyes megnyitón közreműködött Kováts Marcell népzenész és Péderi István nyugalmazott tanár úr, városunk sok sikert elért versmondója. A kiállítást Várhelyi Gyula, a Szerencsi Kulturális Központ és Könyvtár nyugalmazott igazgatója nyitotta meg, kinek napi kapcsolata van ezzel a témával, hiszen családja működteti Tokajban a Hímes Udvar nevű pincészetet.

Bízunk benne, hogy kiállításunkkal így szüret időben, lassan a Márton napi új bor asztalra kerülésének időszakában sikerült egy kicsit felkelteni az érdeklődést a napjainkban talán méltatlanul háttérbe szorult finomabbnál-finomabb borok iránt.

A borról, mint nemes italról Szent Ágoston az alábbiakat írta, mely sorokat a kiállítás meghívójának mottójaként is szolgált:

„Sok esetben azonban szükséges az embernek a bor.
A gyenge gyomrot erősíti, az elfogyott erőt újjáteremti,
A hideglelősnek meleget ad, ha sebre cseppented begyógyítja,
Elűzi a búskomorságot, messze kerget a lélekből minden fáradtságot,
Vígságot hoz, és az útitársnak kedve is megjön a társalgásba."

Utólag is köszönjük a Várkonyi családnak és Katalin asszonynak, hogy rendelkezésünkre bocsátották ezt a különleges anyagot mellyel hozzájárultak egy szép, tartalmas programhoz, délutánhoz.

K.

KI LÁTTA? 7.

Kérdésünk:
- Melyik cserehâti település templomában található a képen látható, régiónk egyik legjelentősebb, legimpozánsabb ikonosztázionja?
- Mi a templom titulusa?
- Mely években faragták ki az ikonosztáziont, az oltárt és az előkészítő asztalt és hogy hívták a fafaragó mestert?

Előző, „KI LÁTTA?" feladványunk kérdései és megfejtése:

- Melyik közeli településen található a képen látható műemléki védelem alatt álló templom?

- Hanyadik századból való a templom legrégebbi, román stílusú része?

- Melyek a templom legértékesebb alkotásai? Nevezzen meg legalább egyet.

Helyes válaszok:
- Hernádbűd
- 13. század román stílus, 15. század gótikus átépítés
- Szószékkorona 1753; festett famennyezet 1766-ból, az egyszínű, kékre festett táblás famennyezeten jól olvasható az évszám és az „emlékezzél a te Teremtődről" felirat. Értékes falfestmények (feltárás alatt).

Sajnos, a feladványunkra egyetlen helyes megfejtés sem érkezett. A játékunk meg-hirdetése óta ez az első alkalom, amikor senki sem tudta a helyes választ. Úgy tűnik túl nehéz volt a feladvány, pedig egy nagyon értékes, Árpádkori műemlék templom van a közelünkben.

Aki szívesen megtekintené annak lehetőséget biztosít a helyi, hernádbűdi polgármesteri hivatal, ott lehet érdeklődni, „kulcsot kérni".

Ajánlom, szakítsanak rá időt és tekintsék meg ezt az egyedülálló épített örökségünket.

Várjuk az ebben a számban megjelent KI LÁTTA? 7. feladványunk megfejtését a kultencs@enternet.hu e-mail címre. A helyes megfejtést beküldők közül hárman könyvjutalomban részesülnek.

Bikinis szezonzáró

A Magyar Dal Napja alkalmából, szeptember 9-én megrendezett Bikini koncerttel zárult az encsi szabadtéri kulturális rendezvénysorozat. A szezont idén májusban az Edda koncerttel nyitotta meg a Városi Művelődési Központ és Könyvtár. A fergeteges bulin az Edda mellett a Pataky Művek is színpadra lépett. A legendás Edda és természetesen Pataky Attila után a Csík Zenekar, és a fiatalok körében népszerű Children Of Distance zenekarok következtek. Az Encsi Városnapok keretében az Encsi Zenélő Udvarban megrendezett, a közönség által egekig dicsért Fourtissimo, majd az Illés Lajos emlékturné színvonalas élőzenés előadása és a Kistehén Zenekar jubileumi koncertje folytatta a sort. Végül hagyomá-nyosan szeptember elején a Bikini és az Inox zenekarok koncertjével zárult a könnyűzenei koncertek sora, melyek a Magyar Dal Napja encsi programjaként kerültek megrendezésre. Ez utóbbi programot városunk polgár-mesterének közbenjárásával a Szerencsejáték Zrt. is támogatta, ezért tudtuk nagyon alacsony, mindenki számára elérhető áron adni a belépőjegyet, mely mindössze 1000 Ft volt elővételben. Ezúton is köszönjük a Szerencsejáték Zrt.-nek a támogatást, mely által sokak számára lehetővé vált a koncert megtekintése. Az itt felsorolt könnyűzenei koncertek mellett fergeteges szabadtéri színházi előadások is várták az érdeklődőket. Mind a négy előadást a népszerű Millenniumi Parkszínpadon rendeztük meg, mely azt jelenti, hogy az időjárás (Mindenható) is kegyes volt hozzánk, és egyik esetben sem kellett fedett helyre bevinni a programot. A színházi sorozat az Oscar című zenés bohózattal indult, majd a Pasik a pácban című előadás következett, televízióból jól ismert sztárokat is felvonultatva. Harmadikként a Szeretem a feleségem című pikáns előadást láthattuk, majd negyedikként a szabadtéri sorozat zárásaként a nagyszerű felvidéki színművész Gál Tamás előadásában Arany János: Buda halála című történelmi előadását volt szerencsénk megtekinteni, mely méltóképpen zárta az encsi nyári színházi évadot. Örülünk, hogy sikerült sokakat megmozgatni az itt felsorolt koncertekkel, színházi előadásokkal. Elmondhatjuk, hogy valamennyi program színvonalas, jó hangulatú volt melyekről a résztvevők megelégedve nyilatkoztak. Úgy tűnik, egyre többen érdeklődnek a nyári programok iránt.

Bízunk benne, ez az érdeklődés jövőre is megmarad, sőt fokozódik. Határ a csillagos ég!

Kércsi

Emléktábla avatás Fügödön

2017. október 21-én délelőtt Encs településrészén Fügödön gyűltek össze a helyiek, vendégeik, a Fügödről elszármazottak. A településen élő, dolgozó, kutató tudósnak, Dr. Thóbiás Gyulának a tiszteletére avattak emlékhelyet.

Elsőként Szeles András, Encs város polgármestere köszöntötte a megjelenteket.

Ezt követően dr. Hörcsik Richárd, országgyűlési képviselő beszélt a tudósról, mint emberről, méltatta kitartását, nagyszerű jellemét, a hazafit.

Konyor Judit képviselő, a Fügödi Településrészi Önkormányzat elnökeként köszönetet mondott a településrészen történt fejlesztésekért, az emlékmű felállításáért.

Az avató beszédet Sándor Róbert, az Encsi Polgármesteri Hivatal Műszaki Irodájának vezetője mondta. Lelkesen mesélt Dr. Thóbiás Gyula tudományos életéről, kutatásairól, mindarról, amit a madarak, gólyák megfigyelése érdekében tett. Sándor Róbert már hosszú évek óta foglalkozik az egykor Fügödön élő tudós munkásságával.

Kutatásának gyümölcsét kiadvány formájában is megjelentette már korábban. Következő számunkban részletesebben is közreadjuk Dr. Thóbiás Gyula életútját.

Az emlékhely felavatása után az Encsi Csodavár Óvoda és Bölcsőde Fügödön lévő településrészi óvodájának gyermekei, és az Encsi Zrínyi Ilona Általános Iskola tanulói adtak műsort.

SZÍNHÁZ ! SZÍNHÁZ ! SZÍNHÁZ !

Egy bolond négyet csinál!

ponyvakabaré a' la Rejtő Jenő

Rejtő Jenő hazánk egyik legolvasottabb, legnépszerűbb írója, aki a közismert légiós és western regényei mellett számos színdarabot, librettót és kabarétréfát is jegyzett. Ez a produkció Rejtő Jenő egyik kabaréjelenetére épül és az Egy bolond négyet csinál címet viseli. A Bethlen Téri Színház és a Stand Up Brigád humortársulat örvendezteti meg a színház és a kabaré szerelmeseit eme csodás és fantasztikusan humoros történeteivel.

A kabaréest a színházban szakmai és közönségsikert arató Bethlen Téri Kabaré című előadás receptje alapján készül: végy egy legendás kabarészerzőt – jelen esetben Rejtő Jenőt – melegítsd fel egyik sikerszámát (a Központi ügyeletet), fűszerezd meg modern sketch comedy-vel, egy csipetnyi stand uppal, egy púpozott varázszsáknyi bűvészettel, majd az egészet öntsd le zenés paródiákkal! Az így elkészült ínyencséget négy, mindenre elszánt humoristával tálald: az est konferansziéja a közönség nagy kedvence,
Beleznay Endre, partnerei a nevettetésben a Rádiókabaré humoristái, Ürmös Zsolt és Szép Bence, valamint az 1990-es Humorfesztiválon nagy sikert arató, Karinthy-gyűrűs parodista, Éles István.

Szereplők: Beleznay Endre,
Éles István,
Ürmös Zsolt,
Szép Bence
Írták: Éles István, Rejtő Jenő, Szép Bence, Ürmös Zsolt, Varga Ferenc József

Belépődíj: Elővételben: diák, nyugdíjas, csoportos 1200 Ft; teljes árú 1500 Ft
Helyszínen: 1800 Ft

BÉRLETHIRDETÉS

A Külhoni Magyar Nemzeti Színház előadásai Szerencsen

Az Encsi Városi Művelődési Központ és Könyvtár szeretné elősegíteni a bérletes színházlátogatást a város, a térség színházszerető polgárai számára. Szeretnénk elérni, hogy minél többen vásároljanak színházbérletet a Szerencsi Rákóczi vár színháztermében működő Külhoni Magyar Nemzeti Színház 2017/2018-as évadjára.

A bérletes előadások pénteki napokon 19:00 órától tekinthetők meg a Rákóczi, bemutatóbérlet keretében. Az előadások várható időpontjai a mellékelt felhívásban szerepelnek.
A bérlet ára egységesen: 6500 Ft (4 előadás)
Szerintem barátságos ár.
A bérleteseket útiköltség nem terheli, mivel a színház 50 fős csoport esetén ingyenesen biztosítja az utazást autóbusszal, oda és vissza.

Éljenek a lehetőséggel és tekintsük meg együtt ezeket a klasszikus darabokat határon túli és hazai művészek előadásában.

Jelentkezés, bővebb információ: Városi Művelődési Központ és Könyvtár, Encs
Telefon: 06-46/587-330
E-mail: kultencs@enternet.hu
Határidő: 2017. november 8. (Minél előbb!)

Az állatok világnapja (október 4.)

Hisz George Eliot szerint:
„Az állatok csodálatos barátok – nem tesznek fel kérdéseket, és nem bírálják az embert."

Az állatok világnapját 1931 óta ünneplik minden esztendőben Szent Ferenc emléknapján, október 4-én. Ez a nap Assisi Szent Ferencnek, az állatok védőszentje halálának napja.
A rendalapító Assisi Szent Ferenc a legenda szerint nemcsak értette az állatok nyelvét, hanem beszélgetett is velük, s már a 13. század elején azt hirdette, hogy mindent szeretnünk kell, ami körülvesz minket, legyen az élő vagy élettelen.
A világnapon ma már nemcsak a vadon élő, hanem minden állat védelmére felhívják a figyelmet. A haszonelvűségnek sok állat esik áldozatul, és a kedvtelési állattartás pedig nem mindig alapul a felelősségen.
Magyarországon például évente több százezer "kedvenc" állat válik kóborrá.
Ha minden nap október negyedike lenne, sokkal többet foglalkoznának az állatokkal, sokkal több figyelmet fordítanának az ember legjobb barátjára, s talán nem kellene annyi ártatlan életet kioltani, vagy nyomorúságos körülmények között tartani. Nemcsak az állatok világnapján, de a hétköznapokban sem szabadna elfeledkeznünk a bennünket körülvevő természetről, élőlényekről. Akkor kedvenceink is azt hihetnék, hogy minden nap születésnapjuk van.
Forrás:
http://sulihalo.hu/ajanlo/aktualis/5525-az-allatok-vilagnapja

A visszaélésekkel kapcsolatban megosztunk olvasóinkkal egy facebook-os bejegyzést, melyet a Tündérmajor Állatvédő Egyesület szeptember végén tett közzé közösségi oldalán. Az ő segítségükkel sikerült nyáron egy híd alól kimenteni négy kiskutyát :
„Encs,
Fához láncolt kutya

09.26.
Tegnap egy fához láncolva találták ezt a fiatal, félős, de barátságos szukácskát. Gyönyörű barna szemei vannak.
Ideiglenes befogadót keresünk a számára, mivel nagyon nincs ott jó helyen, mi pedig már nem tudunk több kutyát elhelyezni
Egy hölgy a közelben megetette, megitatta, de befogadni nem tudja. Félő, hogy kárt tesznek benne így kikötve.
Chipet holnap tudnak nézni benne.
A MÁSA felajánlotta, hogy oltásban, chipelésben segítenek a befogadónak. (amennyiben nincs benne)

09.27.
Ma sikerült chipet olvasni, amit sajnos nem találtunk a kis bundásban.
Továbbra is várja, hogy valaki a segítségére siessen! A kedves hölgy eteti, itatja és figyel rá, de sajnos ettől többet nem tud tenni. „
A kutyát Encsen az Ibolya úton kötötte valaki

láncra, és hagyta sorsára. Az ott lakók etették. Encsi önkéntes állatmentők adták össze a kutya alapvető védőoltásaira, és chipelérésére a pénzt. Azóta Mérán, a gyeptelepen várja, hogy új gazdára találjon.

Beszélgetés egy helyi önkéntessel
A múltkori lapszámban hírt adtunk arról, hogy városunkban is tevékenykednek önkéntes állatmentők. Az Állatok Világnapja alkalmából beszélgettem N.K.-val kérésére, (tart attól, hogy visszaél valaki a jóhiszeműségével) teljes nevét nem tesszük közzé a lapban:
- Mikor és hogyan kezdődött az állatok iránti szereteted?
Már gyermekkoromban is szerettem a kisállatokat. Volt egy tacskó kutyánk, akivel rengeteget játszottam, szaladgáltam. Családtagként szerettük. Már akkor megtapasztaltam, hogy mennyire tud egy kutyus ragaszkodni a gazdájához. Különösen szeretem a tacskókat, most is ilyen kutyám van.

- Szerinted hogyan változott meg az ember és a környezetében élő állat kapcsolata az utóbbi időben?
Az a véleményem, hogy ez a változás negatív irányban történt, mert egyre több az utcára kidobott kóbor állat. Még mindig gyakoriak az állatkínzások. Nagyon sok ember vásárol, vagy fogad be felelőtlenül kisállatot. Nem gondolnak arra, hogy tudják-e majd biztosítani számára a megfelelő körülményeket, lesz-e elég pénzük a chip-elésre, a védőoltások beadatására. Nem lenne szabad, hogy valaki csak azért fogadjon örökbe, vagy vásároljon házi kedvencet, mert az manapság divat, vagy mert a gyereknek tetszik, és ha majd meguntuk, kidobjuk az utcára, vagy kitesszük valahol az autóból, vagyis sorsára hagyjuk. Nagyszüleink idejében a kisállatokbár nem kedvtelésből tartották őket-, biztonságban éltek a nagy paraszti portákon, szabadon mozogtak, vadásztak, mindig kaptak a friss tehéntejből, védték a területet, és télen behúzódhattak az istálló melegébe a hideg elől.

-Mi az önkéntes állatmentő feladata?
Figyelemmel kísérjük a környezetünkben történő visszaéléseket, tartjuk a kapcsolatot a környék állatvédő szervezeteivel, menhelyeivel, és mozgósítjuk egymást, ha bajbajutott állatokról kapunk hírt. Figyeljük a facebook-on közzétett, bajbajutott állatokról szóló posztokat. Gyűjtéseket szervezünk, élelmiszereket, régi edényeket, téli takarókat próbálunk beszerezni a rossz körülmények között kisállatok számára. Sajnos a környékünkön nincsenek ideiglenes befo-gadó helyek, de ha kapok egy segélykérő hívást, próbálok segíteni. Felveszem a menhelyekkel a kapcsolatot. Sajnos kóbor állatok elhelyezésére az utóbbi időben nem sok esély van, mert a menhelyek zsúfoltak, mondhatjuk azt, hogy 200 %-on működnek. Ha segítséget kérnek tőlem ki tudok menni chip-et olvasni. Ha találunk befogadó helyet, szívesen kimegyek állatot menteni is.

-Hogyan, és mikor csatlakoztál ehhez a mozgalomhoz?
Mondhatom azt, hogy csak úgy egyszerűen belecsöppentem. Négy évvel ezelőtt barátaim révén ismerkedtem meg a Miskolci Állatsegítő Alapítvány (MÁSA) munkájával. Mindig is megérintett a kóbor állatok látványa. Úgy döntöttem, hogy próbálok segíteni nekik azzal, hogy havonta egyszer, vasárnaponként bemegyek segíteni sok más önkéntessel kutyákat sétáltatni. Ott sok, állatszerető, segítőkész emberrel találkoztam. Sajnos most az időm és az energiám nem engedi, hogy Miskolcra is bejárjak, de állatvédő barátaimmal természetesen tartom a kapcsolatot, főleg a facebook-on keresztül. Sajnos a lehetőségeink korlátozottak.

-Mi volt a legemlékezetesebb eset, amiben részt vettél?
Két évvel ezelőtt, itt Encsen, -többhetes „küzdelem" után- sikerült megmenteni egy háromlábú kutyát. Állítólag a bal hátsó lábát valamikor hurokkal kötötték el, emiatt veszítette el a végtagját. Egy nagyon félénk, rémült kutya volt.

Egy vasárnapi nap a fő utcán végig követtem a kutyát, hogy merre menekül.
Az állítólagos gazda végül egy kis anyagi juttatás fejében átadta nekünk a kutyust. Molly, - így neveztük el – azóta „gazdisodott", vagyis szerető gazdára talált. Tornóczki Anita, - egykori televíziós személyiség, ma az Állatvédőrség ügyvivője – segítségével protézist is kapott. A másik emlékezetes eset Fügödön történt. Egyik barátommal, Kristóf Adriennel, a Láthatatlan Kötelék Alapítvány ügyvezetőjével hoztunk el egy rettenetes körülmények között tartott bőrbeteg, szőrhiányos, csontsovány kistestű kutyát a „gazdáitól", amelyik szinte rettegett az emberektől. Sikerült elhelyeznünk Miskolcon a MÁSÁ-nál. Ott kezelték ki, és Felsőzsolcán egy nyugdíjas házaspár vette magához. El is mentem őt meglátogatni. Egy kedves, imádnivaló kutyus lett belőle.-

Milyen tanácsokkal szeretnéd ellátni az állattartókat?
Az állatokat tartó embereknek tudniuk kellene, hogy felelősséggel tartozunk a körülöttünk és velünk élő állatokért. Fontos volna, ha mindenki tisztában lenne azzal, hogy ezeket az állatokat védőoltásban kell részesíteni, a kutyákba kötelező a chip-et beültetni. Én személy szerint nagyon fontosnak tartom az ivartalanítást, amit tudom, hogy sok embernek az anyagi lehetőségei nem engednek meg. Ha ezeket a feltételek nem tudjuk biztosítani, akkor inkább ne tartsunk állatot, és főleg ne láncon. Az állattartásnak megvannak a szabályai, csak sajnos a betartásukkal van gond. A hatóságoknak keményebben kellene fellépni ahhoz, hogy ezeket a visszaéléseket visszaszoríthassuk.

-Hová fordulhatunk, ha bajbajutott állatról szerzünk tudomást?
Elsőként a Miskolci Állatsegítő Alapítványt említhetném, bár a telephelyük egyre túlzsúfoltabb. Ők csak akkor tudnak segíteni, ha van kapacitásuk. Az önkormányzatok a legközelebbi gyepmesteri telepre fogják irányítani az állatot, melyekről tudnunk kell, hogy amennyiben bizonyos idő eltelte után nem fogadja senki örökbe az állatot, ott törvényes keretek között egészséges kutyákat is be lehet oltatni. Mi, állatvédők igyekszünk ezekről a telepekről minél több állatot menhelyre, vagy ha mód van rá, gazdához elhelyezni. Sajnos számos olyan gyepmesteri telep van, ahová az állatvédőket be sem engedik.
-Mit tehetünk annak érdekében, hogy ne legyen olyan sok kóborló, kidobott állat az utcákon?
Szerintem a megoldás az lehetne, ha az állatvédelmi törvény elsősorban az állatok ivartalanításának finanszírozására adna lehetőséget, így talán kevesebb ráfordítással nagyobb eredményeket érhetnénk el, mint a gyepmesteri telepek fenntartásával. Ez lehetne a kezdő lépés affelé, hogy kevesebb kóbor, beteg, éhező állattal találkozzunk az utcákon. Bár tudom, hogy ennek a megoldásnak csak hosszú idő eltelte után lenne látható az eredménye.

Az a véleményem, hogy nemcsak a világnapon kellene hogy figyelmet szentel-jünk az állatokra, hanem a hétköznapokon is megadnánk nekik azt a tiszteletet és oda-figyelést, amit megérdemelnek.

Radeczki Éva

Gólyamentés a hulladéklerakón

Sokan nem tudják, de hazánkban a fehér gólyák a fokozottan védett madarak közé tartoznak, természetvédelmi értékük eléri a százezer forintot. Költöző madarak, már augusztusban gyülekeznek, s a nyári hónap végén meg is kezdik hosszú vándorútjukat. Hazánkba, pedig márciusban érkeznek ismét vissza. A párok életük végéig kitartanak egymás mellett, talán ez lehet az oka, hogy több évezredes hagyomány szerint a családi élet tisztaságának őrzői. Európa egyik legstabilabb fehérgólya-állománya Magyarországon fészkel. Az állomány fenntartása ezért kiemelten fontos feladatunk.
A hulladéklerakók vonzzák az óriási, akár több tízezres, elsősorban sirályokból és varjakból álló madártömegeket és gyakran a telelő gólyák túlélésének is egyik forrását képezik.
A Bodrogkeresztúri Regionális Hulladéklerakó fölött sok esetben láthatunk madarakat, köztük gólyákat körözni. A Z.H.K. Nonprofit Kft.-nél dolgozók már megszokták jelenlétüket.
Néhány napja azonban munkatársaink szokásos munkavégzését váratlan események zavarták meg, gólyák kerültek bajba a közvetlen közelükben. Egyik nap egy sérült fehér gólya zuhant a hulladéklerakón található tűzivíz tározó medencébe. A következő napon, egy lábán sebesült egyednek volt szüksége segítségre. A munkatársaink észlelvén a bajt, azonnal a szerencsétlenül járt állatok megmentésére siettek. Nem hagyták elpusztulni őket, szakszerű segítséget hívtak életük megóvására.
Aki került már ilyen helyzetbe, az tudja, hogy

érzelmileg milyen megterhelő, amikor ott állunk a fekvő, vérző, ijedt madár felett, segíteni szeretnénk, de nem tudjuk, hol is kezdjünk neki, mit tegyünk, kihez fordulhatunk. Miután a körülményeinkhez képest, elláttuk az állatot, mindenképpen foglalkozzunk annak elhelyezésével, a sérült egyednek ugyanis korszerű szakellátásra van szüksége. Ilyen esetekben az a legjobb megoldás, ha felhívjuk a legközelebbi madármentő állomást vagy állatkertet, majd bevisszük a madarat. Ha mi magunk nem tudjuk a talált madarat eljuttatni a legközelebbi madármentő állomásra, vegyük fel a kapcsolatot az illetékes nemzeti park természetvédelmi osztályával vagy közvetlenül a tájvédelmi körzet őrével.
Az állatok védelme ma már társadalmilag elvárt tevékenységnek minősül, mégis sok esetben sajnos érdektelenséget tapasztalunk embertársaink között egy-egy bajba jutott élőlény esetében. Mi itt a Z.H.K. Nonprofit Kft.-nél mindannyian nagyon büszkék vagyunk munkatársaink állatmentő cselekedetére. Méltán mondhatjuk, hogy olyan emberekről van szó, akik lakóhelyünk tisztaságának fenntartása mellett, természeti környezetünk megóvására is odafigyelnek. Nem hagyták sorsára a két gólyát, minden igyekezetükkel azon voltak, hogy minél hamarabb szakszerű ellátásban részesülhessenek. Példaértékű a hozzáállásuk, amit a két bajba jutott állattal kapcsolatosan tanúsítottak. - nyilatkozta Hercsik István a Zempléni Z.H.K. Nonprofit Kft. ügyvezetője, miután értesült a szokatlan eseményről.
Sajnos tudomásunkra jutott, hogy kollégáink és a madárvédők erőfeszítései ellenére is az egyik egyed elpusztult az elszállítást követően, viszont úgy tűnik, a másik gólyának jó esélye van a túlélésre, kielégítő állapotnak örvend. Bízunk benne, hogy teljes mértékben felépül és visszakerülhet a természetbe fajtársai közé, oda ahová tartozik.

15 évesek lettünk

2002. szeptember 1-jén immár 15 éve nyitotta meg kapuit és adta át Orbán Viktor miniszterelnök az idősek ápoló-gondozó otthonát városunkban. Az intézmény 120 ellátotti fővel kezdett el működni, ma már 60 dolgozó fáradozik, és tesz meg mindent a jelenleg 150 ellátott érdekében azért, hogy a legmegfelelőbb ellátásban részesüljenek és méltóságteljes öregkort éljenek.

Intézményünkben a „Nő az esély" kiemelt program keretében 15 roma származású tanuló tevékenykedik 3 évig - mialatt szakképesítést szereznek - plusz munkaerőt jelentenek a mindennapi ápolási-gondozási feladatok elvégzésében.

Mottónk: ***„egyedül csak morzsák vagyunk, együtt vagyunk igazán kenyér"***. Mind az ápolási feladatok, mind a gondozási teendők, mind a lelki segítségnyújtás és hozzátéve a technikai feltételek megteremtése (tiszta környezet, biztonság, kényelem, étkeztetés) együttes erővel tesz képessé bennünket arra, hogy a hozzátartozók és az ellátottak elismerését elnyerjük.

Ahhoz, hogy pontosan megértsük az idősek problémáit, és olyan világot teremtsünk, amelyben az „emberi élet emberibb élet" legyen, elkerülhetetlen, hogy az ellátottak érdekeit tartsuk szem előtt. Nekünk Ők a legfontosabbak, és az, ha megelégedettek és „otthon" érzik magukat.

Az ENSZ Közgyűlés 1991-ben nyilvánította október 1-jét az IDŐSEK VILÁGNAPJÁVÁ. Napjainkban kb. 600 millió hatvan év feletti személy él a világon, számuk 2025-re akár meg is kétszereződhet, éppen ezért a gyorsan öregedő világban az idősek sokat segíthetnek –önkéntes munkával, tapasztalataik átadásával.

Októberben az „Idősek hónapjában" rendezvénysorozattal készültünk az ellátottak számára, hogy még inkább rájuk figyelve, örömteli pillanatokkal lepjük meg őket, ami kicsit kiemeli őket a hétköznapokból. Az alábbi programjainkra szívesen láttunk érdeklődőket is:

PROGRAMOK

- 2017. október 10. 10.00.
„Öregség - az élet tornáca"Kerekasztal beszélgetés

- 2017. október 12. 10.00.
Fügödi dalárda előadása

- 2017. október 18. 10.30.
Encsi Csoda-Vár Óvoda és Bölcsőde előadása

- 2017. október 19. 10.00.
Encsi Zrínyi Ilona Ált. Iskola és AMI műsora

- 2017. október 24. 10.00.
Évgyűrűk nyugdíjas klub előadása

- 2017. október 26. 10.00.
„Idősen is harmóniában önmagunkkal"
Kóczai Klára előadása

- 2017. október 27. 10.00.
Ökumenikus istentisztelet

Pacsai Jánosné
mb. szervezeti egység vezető

Legyen nekünk karácsony

Talán emlékszik a kedves olvasó, hogy a nagypéntek munkaszüneti nappá nyilvánításával kapcsolatban (még a törvény megszületése előtt, az előkészítés fázisában) is írtam támogató cikket. Úgy gondolom, hogy a két legfontosabb vallási ünnepünk, mely mára már társadalmiasult, megérdemli, hogy kellőképpen előkészülhessenek rá a családok. Nem igazán értettem eddig sem, hogy az év legnagyobb ünnepnapját, a Szent Este napját miért nem lehet a család körében tölteni. Pár éve ugyanis még munkanap volt a Szent Este napja, akkor még nem volt „bedolgozós" szabadnap sem, azaz nem lehetett korábban bedolgozni, megváltani. Csak pár éve lett szabadnappá, amit viszont egy korábbi szombaton be kell dolgozni, azaz tulajdonképpen nem szabadnap. Nem igazán szerencsés ez a korábban történő szombati bedolgozás, mivel a Karácsony előtti időszakban a szombatok is igencsak értékesek, ráadásul a szombati munkanap felborítja a családok megszokott programját, munkarendjét. A legjobb megoldás ezért már régen az lett volna, hogy a Szent Este napján, az év legvárvavártabb ünnepének napja legyen szabadnap, de csont nélkül, azaz ne kelljen bedolgozni előtte. Ugyanez volt a

véleményem a nagypéntekkel kapcsolatban is, ami hála Istennek idén tavasszal már felszabadult. A Nemzeti Választási Bizottság a közelmúltban hitelesítette Bíró Zoltán magányszemély által benyújtott kérdés kapcsán a népszavazási kezdeményezést. A kérdés nagyon egyszerű, így hangzik: Egyetért-e Ön azzal, hogy december 24-e munkaszüneti nap legyen? Az NVB 10 tagja egyhangúlag döntött a benyújtott kérdőív hitelesítése mellett. Az Országgyűlés kétszázezer választópolgár kezdeményezésére köteles országos népszavazást elrendelni. Napjainkban, még november végéig folyik az aláírásgyűjtés melyhez még lehet csatlakozni annak, aki fontosnak tartja ezt az ügyet. Az aláírásokat a Magyar Szakszervezeti Szövetség (MASZSZ) aktivistái gyűjtik a megye-székhelyeken. Amennyiben december 24-e is munkaszüneti nap lenne, úgy azzal tizenkettőre nőne a munkaszüneti napok száma hazánkban. Ezzel továbbra is csak a középmezőnyben lennénk a szomszédos országok között. A szomszédos Szlovákiában ugyanis például tizenöt munkaszüneti nap van egy évben. Tekintettel, hogy idén december 24-e vasárnapra esik, így legközelebb már csak 2018 Karácsonyában élvezhetnénk a sikeres népszavazás gyümölcsét. A kormány a több milliárd forintba kerülő népszavazás költségét megspórolandó parlamenti döntéssel is eleget tehetne a közakaratnak, azaz nem kellene megvárni a népszavazás kiírását, törvénnyel is munkaszüneti nappá lehet nyilvánítani december 24-ét. (Erre már láttunk példát a közelmúltban a vasárnapi boltbezárással kapcsolatos népszavazási kezdeményezés és az olimpiai rendezés kapcsán.)

A társadalom részéről egyértelmű igény mutatkozik erre az új munkaszüneti napra. Egy internetes szavazáson mindössze 10% aki ellene van, és a szavazók 90%-a támogatná. Bízunk benne, hogy így vagy úgy, de december 24-e is elfoglalhatja méltó helyét a hazai munkaszüneti napok között mint fizetett ünnepnap.

K.

Október az idősek hónapja

Az ENSZ közgyűlése 1991-ben nyilvánította október 1-jét az Idősek Napjává. Az elmúlt években, hazánkban már a teljes hónapot nekik szenteljük. Ilyenkor talán kicsit nagyobb figyelmet szentelünk a körülöttünk, velünk élő idős társainknak. Ebben a hónapban felértékelődnek, nagyobb megbecsülést kapnak a tiszteletet érdemlő életutak, az idős emberek évek során felhalmozódott tudása, tapasztalata melyet összefoglaló néven bölcsességnek is szoktunk nevezni. Országszerte, megyeszerte a településeken számos olyan rendezvény van, amely az idősek hónapjában a szépkorúakra igyekszik felhívni a figyelmet, sok szép programot is rendeznek ebben az időszakban tiszteletükre. Városunkban mind a két idősek otthona, a városi és a megyei is rendezvénysorozatot tart ebben a hónapban, de a nyugdíjas közösségekben is több a program ekkoriban. Az Évgyűrűk Nyugdíjas Klub október 2-án kemence programmal nyitotta az idősek hónapját. Immár hagyományosan a perei önkormányzat tulajdonában lévő kemencében kenyérlángost és kenyeret sütöttek. A kenyérlángoshoz a feltétet, a kolbászt és szalonnát az Északhús Zrt. szponzorálta. A kemencében a tüzet a tulajdonos perei önkormányzat biztosította. A pék a nyugdíjas klub egyik oszlopos tagja Sasvári János volt, nem véletlenül, hiszen aktív éveiben éppen pék mesterséget folytatott. Természetesen a klubtagok is hozzájárultak a rendezvényhez, a meleg kenyérhez jobbnál-jobb lekvárt, mézet hordtak össze, de természetesen a gyomorbántalmak elkerülése végett házi bor is akadt elegendő mennyiségben. Következő héten szintén ez a klub lecsót főzött a művelődési központ udvarán. Ahogyan az előbb említett kenyérlángos, úgy a lecsó sem került sokba, hiszen a paprikát, paradicsomot, hagymát az abaújkéri önkormányzat kertészete biztosította, az előző heti akcióból pedig maradt még alá egy kis füstölt szalonna is. A lecsópartihoz egy másik esemény is kapcsolódott, mivel ekkor búcsúzott el szeretett klubjától, a klub sikeres versmondója, oszlopos, majdhogynem alapító tagja, Józsáné Etelka is, aki költözés miatt hagyta el szeretett városát, szeretett klubját. Annak idején a kenyérgyári boltban eladóskodott, így a környéken élők sokan ismerhetik, sok ismerőse volt. Sajnáljuk, hogy egy értékes és aktív taggal kevesebben lettünk városunkban, és a nyugdíjas klubban egyaránt. Hiányozni fog, de családi okok miatt hozta meg ezt a nehéz döntést. A lendületes, programgazdag október végére is maradt egy szép, a város valamennyi nyugdíjas klubját érintő program. Az Idősek Hónapja zárásaként Encs Város Önkormányzata, az Encsi Gondozási Központért Alapítvány és dr. Hörcsik Richárd országgyűlési képviselő szervezésében és szponzorálásával egy zenés, vidám, vacsorával záruló délutánon szórakozhattak a szépkorúak a az Encsi Városi Művelődési Központban. Szép gondolat volt összehívni, összefogni az encsi, fügödi és abaújdevecseri nyugdíjas klubokat, melyek egész évben, fiatalokat is túlszárnyaló aktív közösségi életet élnek. Erre az alkalomra a klubok mellett meghívást kaptak még a Gondozási Központ képviselői, és a Fügödi Dalárda tagjai is, akik életkorukat tekintve nem lógtak ki a sorból és az év során elért országos sikereik által rászolgáltak a megbecsülésre.

A rendezők nevében Szeles András, városunk polgármestere és dr. Hörcsik Richárd országgyűlési képviselő köszöntette a résztvevőket, vendégeket. Elmondhatjuk tehát az itt leírtak alapján, hogy Encsen október 2-tól október 30-áig sok szép program várta az aktívan élő, közösségbe járó idős embereket melyhez az időjárás, a minden évben előbb vagy utóbb megérkező vénasszonyok nyara is hozzájárult a sok napsütéssel, jó idővel, mely az esztétikai szépsége mellett gazdaságilag is örömet okozott, hiszen kevesebbet kellett fűteni, így lehetett egy kicsit spórolni a tüzelővel.

K.

Az autó áldás vagy átok?

A Világunk sokat változott a történelem során, amely változások hozzájárultak a társadalom átalakulásához, illetve az emberek véleményének megváltozásához egy adott dologról.
Az autót, itt a XXI. század elején legtöbbször átokként emlegetjük, ellenben volt egy időszak, a XIX. század végén, amikor az autómobilt olyan áldásnak tartották, amely megmentette a nagyvárosban élőket.
Nézzük meg, hogy egy évszázad elteltével miért is alakult ki ez a kettős felfogás az autókkal kapcsolatban.
A XIX. században, az ipari forradalom következtében (gyárak létesítése) egyremásra alakultak ki a nagyvárosok, amelyek a lakosok igényeinek kielégítése miatt (áru -és személyszállítás) természetszerűleg magukkal hozták a lóállomány növekedését. Ezzel el is értünk ahhoz a ponthoz, ahol a probléma gyökerezett, hiszen az 1880-as évek végén, az 1.300.000 lakosú New York utcáin átlagosan 140.000 ló teljesített „szolgálatot".
Gondoljunk bele, hogy a lótartással együtt jár a lótrágya képződése is. Ebben az időszakban a kezeletlen lótrágya következtében kialakuló közegészségügyi viszonyok miatt megjelenő fertőző megbetegedéseket sokan Isten csapásának vélték. Számoljunk egy kicsit utána, hogy mekkora lótrágya mennyiségről is van szó. Átlagosan 1 ló naponta 10 kg lószart illetve 1 l vizeletet termel, amelyet 140.000 lóra vetítve azt a megdöbbentő eredményt kapjuk, hogy New Yorkban naponta 1.400.000 kg (1.400 tonna) lószar és 140.000 l vizelet keletkezett.
(Még belegondolni is borzasztó, hogy az éves

mennyiség: 511.000 tonna lószar és 51.100.000 l vizelet.)
Szükséges megjegyezni, hogy nem New Yorkban volt a legnagyobb a probléma, csak itt voltak a legjobban dokumentálva a városban „szolgáló" lovak adatai. (London ebben az időben nagyobb népességgel rendelkezett.)
A lótrágyán felül a problémát mélyítette, hogy a vontató lovak élettartama ebben az időszakban csak 3! év volt, és a lótetemek elhelyezéséről semmilyen szabályzat, törvény nem rendelkezett. Egy korabeli, 1885 évi tudósításból lehet tudni, hogy a közlekedést sokszor „lóakadályok" gátolták, ami azt jelentette, hogy ahol megdöglött a ló, ott hagyták. Szerény becslések szint New York utcáin az 1880-as években folyamatosan 15.000 lótetem volt, ami közegészségügyi szempontból is veszélyt jelentett.
Az 1890-es évek közepére a nagyvárosok „lóhelyzete" olyannyira tarthatatlanná vált, hogy New Yorkban 1898-ban megrendezték az első nemzetközi várostervezési konferenciát (Global Urban Planning Conference), amelynek fő témája, természetesen a 'lószennyezés' volt.
A probléma nagyjából egy évtized alatt minimalizálódott, amely az autómobilok gyors ütemű elterjedésének, valamint a ló fenntartási költségek (mesterségesen) emelkedésének volt köszönhető.
A XX. század végére állandósultak a városi légszennyezések, és egyre gyakoribb lett a szmog, amelynek egyik felelősét a kutatók az autók (kipufogó gáz) elterjedésben látják. A légszennyezésből eredeztethető egészségügyi problémák, az allergia, és az asztma, mára már népbetegséggé fejlődtek.

(A WHO adatai szerint évente hozzávetőleg 500.000 európai ember hal meg közvetve vagy közvetlenül légszennyezés miatt.) A probléma megoldására tett próbálkozások már 1990-ben elindultak (katalizátor bevezetése, motorok fejlesztése ...stb), eredmények születtek, de éles váltás ezidáig nem történt.

Ezután, mindenki elgondolkodhat rajta, hogy az autó áldás vagy átok.

Sándor Róbert

Pusztulnak a bukszusok!

Sajnálatos módon egyre több közterületen és kertben találkozunk azzal a jelenséggel, hogy a bukszusok (elsősorban a puszpángok) elsárgulnak.
A növény pusztulásért a hazánkban invaziv

fajnak számító, selyemfényű puszpángmoly (Cydalima perspectalis) lárvái a felelősek. Az Ázsiából származó molyokat Európában először 2006-ban dél-németországi területeken figyelték meg. Magyarország nyugati határvidékén 2011-ben jelentek meg, ahonnan kiindulva néhány év alatt letarolták a nyugati -és a középső országrész bukszus állományát.
A hazánkban (Európában is) természetes ellenség nélküli selyemfényű puszpángmoly évente három nemzedéket nevel ki, amely a fertőzés, pusztítás veszélyét csak fokozza. A zöld színű lárvák fekete csíkokkal tarkítottak. A kifejlett egyedek a fehéres színű (barna

szegéllyel), kiterjesztett szárnyaikkal elérik a 4 cm nagyságot.
Megelőzésük egyetlen lehetősége a preventív védekezés, hosszabb hatásmechanizmusú szerrel, hiszen a faj évente több nemzedéket nevel ki. Leghatékonyabb szerek a felszívódó neonikotonoidok (pl: Mospilan, Actara), amelyekhez tapadásfokozó anyagot is szükséges keverni.

A fertőzés megakadályozása érdekében, akinek a kertjében elsárgult bukszus található, azt minél előbb vágja ki és égesse el!

Sándor Róbert

Radványi Géza

110 éve született a magyar filmművészet egyik megkerülhetetlen alakja, Radványi Géza.

Grosschmid Géza néven született 1907. szeptember 26-án Kassán, előkelő szász polgári családban. Magántanuló évei után a gimnáziumot szülővárosában végezte, ahol a Kassai Napló című folyóiratban (1922) megjelent „A hóhér” című novellája. Az iskola vezetősége és apja rossz szemmel nézte irodalmi szárnypróbálgatásait, ezért apai nagyanyja után felvette a Radványi családnevet.

A Népszövetség akkreditált újságírójaként az 1926 – 1928 közötti időszakban Európa több országában járt, aminek köszönhetően Párizsban a Selznick Filmügynökségen megismerkedett a filmes szakmával. Itt talált önmagára, divatos szóhasználattal élve beszippantotta a 'filmes világ'. Először rendezőasszisztensként (1933), majd forgatókönyvíróként kezdett dolgozni Párizs és Berlin filmkészítő műhelyeiben.

Filmbe illő módon házasodott, Tasnády Fekete Mária kezét (1937) férjétől, Duday Brúnótól kérte meg, aki azt hitte, hogy viccel vagy valami filmötletet akar így előadni neki.

A német megszállás következtében 1939-ben Franciaországból hazaköltözve nekifogott a filmezésnek, leforgatta első önálló filmjét (forgatókönyvíró, rendező), a Zárt tárgyalást (1940), amelynek egyedi, új látásmódja miatt azonnal az érdeklődés középpontjába került. Kísérletező típus volt, 1941-ben Mikszáth Kálmán regényéből elkészítette a Beszélő köntös című, első magyar színes filmet.

A magyar filmiparban végzett tevékenységének elismeréseképpen 1946-ban felkérték, hogy tanítson az újraindított Magyar Színművészeti Akadémián. Az 1947-ben leforgatott „Valahol Európában” című filmje meghozta számára a világsikert, a nemzetközi sajtó dicsérte, ellenben itthon hazaárulással vádolták. A film miatt a légkör annyira elmérgesedett körülötte, hogy 1948-ban Rómában majd Münchenben telepedett le. A

közel 30 éves külföldi tartózkodása alatt több mint húsz filmet forgatott, amelyek közül leghíresebbek a Lilli Palmerrel és Romy Schneiderrel forgatott „Légikisasszonyok”, a Jean-Paul Belmondóval és Romy Schneiderrel forgatott „Egy angyal a Földön”, a Márió Adolffal forgatott „A sztálingrádi orvos”, illetve a „Tamás bátya kunyhója” és a „Nem kell mindig kaviár”.

Radványi Géza nevéhez fűződik a franciák két leghíresebb filmsztárjának a felfedezése, a komikus, Louis de Funesé, és a különleges szépségű, Genevieve Pageé.

Barátja, Makk Károly rendező biztatására 1977-ben visszatért Magyarországra, és utolsó rendezésében elkészítette a „Circus Maximus” című filmet, amely alapeszméjében visszakapcsol a Valahol Európában gyökereihez. Utolsó éveiben egy Beethoven film rendezését tervezte, de leforgatni már nem tudta, mert 1986. november 26-án Budapesten elhunyt.

Valahol Európában

70 éve forgatták le a hazai filmművészet egyik legjelentősebb alkotását.

A film forgatókönyvét Balázs Béla ötlete alapján Balázs Béla és Radványi Géza írta. A rendezésben Radványinak a XX század két meghatározó hazai rendezője, Makk Károly és Bacsó Péter segédkezett.

A film az országúton csavargó gyerekcsapat történetével egy megrendítő képet fest a háború következményeiről és a felszabadulás félelméről.

Az alkotás az olasz neorealizmus legnagyobbjaihoz (Rossellini, De Sica) mérhető, amely mind formailag, mind, pedig tartalmilag újat hozott a hazai filmművészetbe. A Locarnóban nagydíjat nyert filmet 29 országban mutatták be, és az ENSZ védnökséget vállalt fölötte. Itthon nagyfokú értetlenség fogadta, Radványit (akinek neve fémjelezte az alkotást), mint a rendezőt hazaárulással és kozmopolitizmussal vádolták meg. A Rákosi-korszakban feketelistára került, nem vetítették, ezért csak 1963-ban mutatták be újra. A Magyar Film –és Tévéművészek Szövetsége, illetve a Magyar Újságírók Szövetsége 2000-ben beválasztotta minden idők 12 legjobb magyar filmje közé.

Sándor Róbert

AZ LRT-COM TÁVKÖZLÉSI SZOLGÁLTATÓ KFT. ÚJGENERÁCIÓS SZÉLESSÁVÚ TÁVKÖZLÉSI HÁLOZATOT ÉPÍT AZ ENCSI JÁRÁSBAN

Az LRT-COM Távközlési Szolgáltató Kft. támogatást nyert NGA és felhordó hálózatok fejlesztésére az Encsi járásban. A projekt célja, hogy minden, jelenleg ellátatlan területen lévő háztartás számára elérhetővé váljon a legalább 30 Mbps sávszélességű internet szolgáltatás, elősegítve a digitális szolgáltatások elterjesztését és az állampolgárok valamint a vállalkozások számára a digitális világba való beilleszkedést. A projekt az Európai Unió, az Európai Regionális Fejlesztési Alap és a Magyar Állam közreműködésével, a Gazdaságfejlesztési és Innovációs Operatív Program keretében 585,62 millió forint összeggel támogatja.

A projekt megvalósítja, az LRT-COM Távközlési Szolgáltató Kft. újgenerációs szélessávú (NGA) hozzáférési hálózattal fedi le az Encsi járás több települést. A Széchenyi 2020 program keretében megvalósuló fejlesztés eredményeként a járás 3.250 háztartásnak nyílik lehetősége szélessávon csatlakozni az internethez.

A projekt várható befejezése: 2018. augusztus 3.

További információ kérhető:
internet: www.lrt-com.hu
telefon: +36 80 811-911
e-mail: info@lrt-com.hu

SZÉCHENYI 2020
MAGYARORSZÁG KORMÁNYA
Európai Unió
Európai Regionális Fejlesztési Alap
BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

Encsi Görögkatolikus Parókia rovata

Szerkeszti: Pacsai János esperes, parókus

Meghívó

Minden megkeresztelt ember, annak az új életnek a tanúja, amit Krisztus adott nekünk az Egyháza révén. Görögkatolikus egyházunk tudatában van, hogy sok jó ember él a keresztény egyházon kívül is, de csak Jézus Krisztus képes Istenhez legközelebb vinni bennünket, a többi vallás nem képes erre. A görögkatolikus egyház nem csupán tanok összessége, rituális gyakorlatok és szokások, hanem egy életforma, a krisztusi élet. A mi hitünk maga az ÉLET. Ez egy olyan élet, ami igazabb, teljesebb, bőséges és hitelesebb, mint bármely élet. Ez az ÉLET az örök, aminek nincs vége, amely fölött még a halálnak sincs hatalma.

Szeretettel meghívom: csatlakozzon hozzánk, hogy részesülhessen a Krisztusban való új életbe.

Isten hozta új otthonába!

Görögkatolikus, aki eddig nem volt aktív a hitéletben? Nem tagja egyik egyháznak sem, vagy amiben keresztelték, nem érzi magát otthon?

Ezt a különleges meghívást szeretném önnek átadni:

Jöjjön velünk!

Kölcsönösen szükségünk van egymásra, szeretnénk, ha családunk tagja lenne!

Pacsai János parókus

„Ne nyugtalankodjék szívetek!"

Minden első csütörtökön este imádságos találkozó

templom- virrasztás – imádság

A fent idézett szavakat Nagycsütörtökön este a búcsúzó Jézus mondta tanítványainak. Vannak olyan pillanatok az életünkben, amikor könnyes szemmel állunk Isten előtt és kérdezzük: Uram, hogy ne lenne nyugtalan a mi szívünk, amikor hiányzik valami- Valaki az életünkből? Imádság csendjében megkapjuk majd a választ: „Azért megyek el, hogy helyet készítsek nektek. Ha aztán elmegyek és helyet készítek nektek, újra eljövök és magammal viszlek benneteket, hogy ti is ott legyetek, ahol én vagyok." A keresztény ember igazi vigasztalása Jézus közelében van, azért jött egykor az emberek közé, hogy életünk legyen és minél bőségesebb legyen. Havonta első csütörtökön este 18.00 órától várjuk azokat, akik az isteni vigasztalásnak ki akarják tárni a szívüket.

Szent Tamás búcsú - október 6-án

Két éve szentelte fel Atanáz püspök atya a cigány hívek számára keresztelő kápolnának és közösségi térnek az új templom épületet. Szent Tamás apostol volt egyike, akik Indiában hirdették Jézus Krisztus örömhírét, az ő emléknapján iskolás gyermekekkel hozzá könyörgünk, közbenjárását kérjük.

A búcsút október 7-én tartottuk .

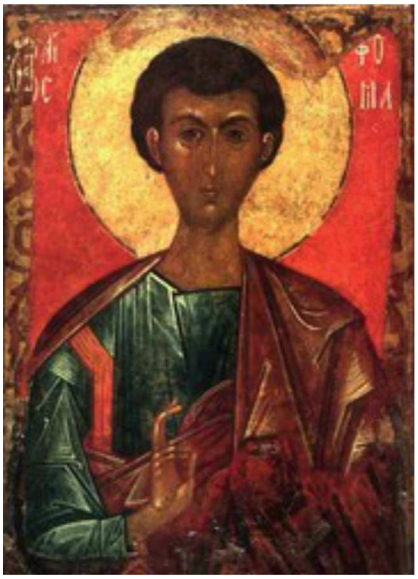

Pacsai János parókus

Szent Demeter búcsú volt- október 26-án 16. Abaújdevecserben van egy kis fakápolnánk, ahol évente egyszer Szent Demeter nagyvértanú tiszteletére szent Liturgiát mutatunk be. Csütörtök délután kezdtük a búcsúi ünnepet. Szent beszédet parókusunk Pacsai János protopresbiter mondott.

Esemény naptár

November 1. este 17.00 halotti megemlékezés és gyertyagyújtás a ravatalozó mellett.

November 2. este 17.00 halotti megemlékezés a templomban

November 8. Szent Mihály arkangyal ünnepe és az összes égi erőkre emlékezünk. Este 16.30 órakor liturgia és utána találkozás a nevelőszülői hálózat családjaival.

November 15.- Karácsonyi böjt kezdete

November 19. „megbocsátás napja" Az Irgalmasság évének bezárása

November 21. 17.00 Az Istenszülő bemutatásának ünnepe, Házassági évfordulók megünneplése: Akik 2017-ban ünneplik az 1.-10.-20.-25.-30.-40- 50. házassági évfordulójukat várjuk a szent liturgiára, amelyet értük fogunk felajánlani.

November 26. Elsőáldozás

December 6. Szent Miklós emlékezete esti liturgia után a gyermekek megajándékozása

December 9. Szeplőtelen fogantatás ünnepe

Karácsonyi böjt- Adventi kezdet

Erőfeszítéseink odaajándékozása szeretteink megtéréséért.

A karácsonyi böjt Szent Fülöp apostol napja után november 15-én kezdődik és december 24-ig tart. Célja, hogy minket az Úr Jézus születésének méltó megünneplésére előkészítsen, hogy ne csak Betlehemben, hanem a mi életünkben is megszülethessen az Úr.

Biztatok mindenkit a templomi imádságokon való buzgó részvételre, amennyire van ideje. De jó lenne, ha mindenki a templomból indulna a munkahelyére vagy az iskolába, legalább ilyenkor karácsony táján, de jó lenne, ha növekedne a hitünk, legalább ilyenkor karácsony táján, de jó lenne karácsonyig megbékélni magunkkal, családunkkal, világunkkal!

A böjt minden hétköznap reggelén 6 órakor reggeli istentiszteletet (utrenye), utána Szent Liturgiát fogunk végezni, melyben böjti gondolatokat, rövid elmélkedést hallhatunk, 17.00 vecsernye.

(encsgorkat.hu)

Pacsai János parókus

GONDOLATOK A CSÍKSOMLYÓI PÜNKÖSDI BÚCSÚ KAPCSÁN KIEGÉSZÍTŐ

Az Encsi Hírek előző, 2017/3. számában a 15. oldalon megjelent „Gondolatok a Csíksomlyói Pünkösdi Búcsúval kapcsolatban” című íráshoz kiegészítésként még egy információ, amely az érdeklődők, a Búcsúban részt venni szándékozók (esetleg a Duna TV adásán keresztül követni akarók) számára fontos lehet.

A következő, 2018. évi, már 451. alkalommal sorra kerülő Csíksomlyói Pünkösdi Búcsú időpontja: 2018. május 18-a (szombat).

(A Szentmise kezdete, helyi idő szerint: 12:30, magyar idő szerint: 11:30.)

A CSÍKSOMLYÓI SEGÍTŐ SZŰZ MÁRIA A KEGYSZOBOR

A Csíksomlyói Kegytemplom („Mini Bazilikává” (Basilica Minor) nyilvánította XII. Piusz Pápa 1948-ban) legértékesebb tárgya, Szűz Mária kegyszobra.

A XVI. század elején (1510-1515) reneszánsz stílusban készült, hársfából. Alkotója ismeretlen. Magassága: 2,27 m. A világon ismert kegyszobrok között a legnagyobb. A napba öltözött Asszonyt ábrázolja, akinek lába alatt van a hold, fején a tizenkét csillagból álló koszorú. Királynőként is ábrázolja Szűz Máriát: fején korona, jobb kezében jogar, bal karján tarja szent Fiát, a világ Megváltóját. 1798-ban, Battyány Ignác erdélyi püspök idején az egyház "Csodatevőnek, segítő szent Szűznek” nevezi el.

A kegyszobor a Mária-zarándoklatok középpontjában áll. Régi szokás, hogy a zarándokok, miután a Kegyszobor előtt Máriához, Isten Anyjához könyörögtek, megsimogatják a Kegyszobor lábát, hozzáérintik ruhájukat és kegytárgyaikat. Így óhajtják kiesdekelni a maguk számára az Istenanya áldását.

A századok folyamán a kegyszoborral sok csoda történt, sok ima meghallgatásra talált. Többször olyan fényben ragyogott a szobor, hogy világossága betöltötte a templomot. Nagy katasztrófák előtt, szomorúnak látták az emberek az arcát.

Az 1661-es török-tatár dúlás alkalmával, amikor a templomot felgyújtották a tatárok, a Kegyszobor sértetlen maradt. A hagyomány szerint az egyik tatár vezér, azt gondolván, hogy a Kegyszobor nagyon értékes lehet, el akarta szállítani, de az olyan súlyossá vált, hogy nyolc pár ökör sem tudta elhúzni a szekeret. A tatár vezér ledobta a szobrot a

szekérről, kardjával hozzávágott, megsebezve a kegyszobor arcát és nyakát. Ezek a sérülések ma is láthatók a kegyszobron. A tatár karja bénán hanyatlott alá.

Általános népi hit és hagyomány, hogy a kegyszobor megérintése, simogatása kegyelemmel jár és hatásos eszköz, hogy a Szűzanya meghallgassa a hívő kérését. Ez a világ minden búcsújáró helyén gyakorlatban van. Pl. Lourdesban, ahol a barlangnál lévő Mária-szobrot nem érik el a zarándokok, olyan magasba van helyezve, hogy az alatta lévő sziklát simogatják, csókolgatják.

Rendkívül sok csoda és imameghallgatás történt századokon át, a kegyszobor előtt bizalommal elmondott kérés hatására. Beteg, reményvesztett, súlyos problémákkal küszködő emberek nyertek vigasztalást és gyógyulást testi-lelki sebeikből. Ennek emlékét hirdeti a fogadalmi tárgyak táblája a nagy oltár fölött. Lent pedig, 1945-től napjainkig, a márványtáblák tömkelege. Mind megannyi bizonyítéka, hogy mindaz, aki hittel és bizalommal fordul Jézus szent Anyjához segítségért, meghallgatásra talál. Ebben van a kegyhelynek csodálatos varázsa.

L. I.

Fókuszban a Szentföld

Terveink szerint 2017. november 24-én nyílik Encsen a Városi Művelődési Központban Kodrucz Sándor fotóművész „KIKÁR”-Körforgalom” című kiállítása a Szentföldről és az Izraelben készült fényképeiből. A több ezer fotót idén és tavaly készítette a művész, aki jelenleg is Izraelben él, de korábban évtizedekig a hazai olimpiai csapat fotósa volt. A vándorkiállítás mintegy 120-130 képből álló anyagát a közelmúltban láthatták az érdeklődők első alkalommal Magyarországon, Hernádkércsen a „Magyar Szentföldön”. Gondolom sokan nem hallottak még a Magyar Szentföldről, melynek megálmodója és kivitelezője Mészáros József, helyi kanonok atya volt, akiben szentföldi útját követően fogalmazódott meg ez az egyedülálló gondolat, a Magyar Szentföld létrehozása a plébánia területén. Mészáros József atya egy olyan épület-komplexumot kívánt megvalósítani, amivel a helyi vallási életet szerette volna gazdagítani, még vonzóbbá tenni. Egy altemplom építésébe kezdett, ám ezt sajnos már nem tudta befejezni. Halála óta félkészen áll ez az épület. Napjainkban (az encsi kiállítást megelőzően) Vizsolyban látható a tárlat, amit sikerül harmadik helyszínként Encsre is elhoznunk, régi ismerősünk, a szanticskai Pál István (Pál Pista) segítségével. Örülünk, hogy a Karácsonyvárás, advent időszakában sikerül megrendeznünk a csodálatos fotókiállítást. Ez az időszak talán még inkább alkalmas a feltöltődésre, és a kiállítás révén figyelmünk még jobban a Karácsony lényegére irányulhat, azaz a Megváltó Kisjézus születésére. A Szentföld bemutatásával kapcsolatban már volt egy nagyszerű program intézményünkben a közelmúltban, amikor is Pacsai János atya diákkal gazdagon illusztrált előadásával tartott emlékezetes előadást.

„KIKÁR” – Körforgalom”
Kodrucz Sándor fotókiállítása a Szentföldről és Izraelről

2017. november 24-én (pénteken) 14:00 órától
az Encsi Városi Művelődési Központ és Könyvtár előcsarnokában
polgármester
A kiállítást megnyitja: **Pacsai János görögkatolikus esperes**
Közreműködnek: **a Szent László Általános Iskola tanulói**

A megnyitó alkalmából a Szentföldről bejelentkezik és a megjelenteket köszönti **Pál István**

Megtekinthető: 2017. december 14-ig

A Szent Gyermekség Műve országos nyári tábora Encsen

Idén városunkban zajlott a ***Szent Gyermekség Műve országos nyári tábora***. Az alábbiakban Bágya János, SZGYM - koordinátor leveléből idézünk:

2017. július 26 és 30. között 77 gyermek és 18 felnőtt táborozott Encsen a Szent László Katolikus Iskola missziós közösségének meghívására. Ferencziné Mónika és Makrancziné Orosz Edit missziós animátorainknak, valamint Budai Emília támogatónknak ezúton is köszönjük a meghívást és a szervezés koordinálását.

A tábor előkészülete és lebonyolítása igen nagy összefogással valósult meg.

Szeles András Encs, Zavodni Ferenc Boldogkőváralja és Orosz Zoltán Boldogkőújfalu polgármestereinek támogatásával, az encsi Szent László Katolikus Iskola részéről Kapinuszné Lengyel Lívia igazgató asszony és tantestületének, szülői- családközösségének közreműködésével, Garancsi László c. prépost encsi plébános és közössége, Pacsai János görögkatolikus parókus és a hívek felajánlásaival, szolgálataival, jó kedvvel, bőségben zajlott az öt napos missziós tábor. Helyszínét a Váci Mihály gimnázium igazgatója, Karsai Attila biztosította számunkra.

A nyitó szentmisét Dr. Ternyák Csaba egri érsek mutatta be, aki homíliájában az Istengyermekség lelkületére és örömére hívta fel mindannyiunk figyelmét. A prédikáció után öt gyermek: Encsről Tóth Dorina és Bodnár Petra tett fogadalmat a missziós lelkület megélésére, s vált hivatalosan is tagjává a Szent Gyermekség Műve közösségének.

Az idei táborunk mottója: „Adjatok hálát mindenért." (1Tessz 5,18) Ennek a küldetésnek könnyű volt eleget tenni, mert rendkívül sok programot szerveztek számunkra Encs és térségének közösségei.

A helyi játékos, sportos napokon megismerkedhettünk egy igazi tűzoltóautóval és legénységével, íjászkodhattunk, ugrálhattunk légvárban, készíthettünk levendula párnácskát, alkothattunk maradandó emlékeket a kézműves foglalkozásokon és ehettünk, ihattunk folyamatosan. Bőségesen el voltunk látva minden földi jóval, amivel megajándékozott a vendégszerető közösség.

A csütörtöki görög liturgián Pacsai János atya Szent Panteleimon ingyenes gyógyító

példáján hívja fel a missziós közösség figyelmét arra, hogy szükségünk van példaképekre, olyan emberekre, akik hiszik, hogy Jézus által gyógyulást lehet nyerni, és ellenszolgáltatás nélkül is önzetlen módon szolgálatkészek lehetnek.

A nap lelki csúcsát az esti fáklyás körmenet jelentette. A missziós táborozókhoz Encs hívő közössége is csatlakozott. Énekelve és imádkozva állomásról állomásra vonultunk, adtunk hálát, vagy kértünk kegyelmeket, békét és egyetértést Istentől. Leírhatatlan élmény volt mindannyiunk számára. Úgy éreztük, hogy a Szentlélek olyan erővel volt jelen, mellyel hegyeket tudtunk volna mozdítani, és hogy valami elindult, erőre kapott az imáinkban.

A pénteki kirándulásunk kapcsán, mely Boldogkő várához és Vizsolyba vezetett, egy városnéző kisvonat padján nézelődve, népdalokat énekelve győződhettünk meg a környék szépségeiről. A vár alatti réten a csoport egy része lovagolhatott, két másik kiscsoport éneket vagy helytörténelmet tanulhatott egy-egy fa tövében, míg a csoport másik fele a várat tekintette meg. A helytörténeti időutazás után a Vizsolyi Biblia születésének történetét hallgattuk meg, majd egy mézes kóstolós szünetet követően betekintettünk a könyvnyomtatás rejtelmeibe is. Kisvonatunk Abaújszántóra vitt, ahol Varga Gábor esperes-plébános atya, valamint az esperesi kerületben szolgáló atyák és a helyi plébániai közösség látott minket vendégül.

A szentmise lelki mélységét és a prédikáció tartalmát is a napi mottó határozta meg. „Legyetek mindig derűsek" (1Tessz 5,16) Nem is kellettek szavak, elég volt körbe nézni az arcokon. A szentmise végén még néhány ráadás gitáros dal emelte magasba a hangulatot, ami a plébánia kertjében, a bográcsos vacsora végére egy spontán körbe ülős éneklésben teljesedett ki. A gyerekek önfeledt játékban, fáramászásban, labdázásban, vagy a közös éneklésben találták meg múlhatatlan örömüket, melyből egyórás csúszással induló hazautazás lett, sötétben való érkezéssel.

Másnap Bodnár Attila atya görög rítusú Szent Liturgiában tanított bennünket arra, hogyha a hálát választjuk, akkor az öröm és a jólét is beköltözik vele a szívünkbe. Beszélgetős, játékos, kézműves nap után a záróeste következett. Lakodalmi terítés fogadott bennünket a vacsoránál, sokan eljöttek a helyi közösségből is velünk örülni. Sebastian atya a vacsora után minden segítőnek köszönetet mondott.

Azt est folytatásában megnézhettünk egy énekes színdarabot Teréz anya életéről, amely mély érzéseket ébresztett legtöbbünk szívében. A lelkület és gondolat is egymásra talált a missziós gyerekek és Teréz anya emlékére előadott színdarab között. A lélek ünnepét az est zárásaként egy kiadós néptánc követte, amikor is „vörösre csapkodtuk a térdünket".

A vasárnapi záró szentmisét Sebastian atya, a Pápai Missziós Művek igazgatója mutatta be. Utalva a szentírási helyekre, homíliájában azt emelte ki, hogy az embernek az egyik legnagyobb feladata itt a földön az, hogy a földben, azaz a bennünk elrejtett kincset megtaláljuk. Ehhez csak bölcsességet kell kérnünk Istentől, ahogy azt Salamon tette. Ez istenfélelemmel, kereséssel és imával kezdődik.

A búcsúzás egyszerre volt vidám és szomorú. Vidám, mert mindenért hálát adhattunk, és szomorú, mert hamar vége lett a tábornak, pedig sokan maradtunk volna még.

Útravalóként rengeteg élményt, „kistérségnyi" szeretetet és Encs egy darabkáját is hordozzuk a szívünkben. A legkisebb mosolyért, segítségért, áldozatért is köszönet mindenkinek.

Bágya János
a Pápai Missziós Művek munkatársa

Gyalogos zarándoklat Monokra a Kálvária búcsúra

Nem mindennapi esemény részese lehetett, aki a hívó szót elfogadva velünk tartott a nagy úton! 10 órakor gyülekeztünk iskolánk udvarán. Indulás előtt közös imával fordultunk az Úrhoz, majd elcsendesedve végiggondoltuk, hogy ki milyen szándékra ajánlja fel az így nyert kegyelmeket. Ezután elindult a maréknyi kis csapat, mely a legkisebbektől a legnagyobbakig képviselte iskolánkat.

A reggeli felhők eddigre feloszlottak, már magasan állt és ragyogott a nap. Gibártig még elhagyott bennünket néhány jármű, de Hernádbűd felé fordulva elhalt minden zaj. Rácsodálkoztunk Isten tökéletes művére, a teremtett világra.

Körülöttünk előbb a Hernád kanyargott, dombok emelkedtek, majd amikor a legmagasabb ponton megpihentünk, és a gyerekek egy magaslesről alaposan szét is néztek, síksággá szelídült az út. Szántóföldek között földúton haladtunk.

Legtöbb helyen már betakarították a termést, volt ahol munkában találtuk a napraforgót arató gépeket. Előfordult, hogy facsoportok árnyékában haladtunk, máshol jólesően melegítette hátunkat a nap. Átvágtunk egy friss szántáson, elhaladtunk egy gyümölcsös mellett, így érkeztünk meg poros lábbal, de tiszta lélekkel Monokra.

Az ünneplőbe öltözött embereket követve elérkeztünk a Kálvária dombhoz. Épp ekkor kezdődött a Keresztúti ájtatosság. A menet elején a beöltözött papok és miniszránsok haladtak. Figyelmesen hallgattuk őket, bekapcsolódtunk a szertartásba. Közben el is feledkeztünk a fáradtságról. Végül a szabadtéri oltár közelében telepedtünk le. Megnéztük milyen magasan vagyunk, kerestünk ismerős arcokat az összegyűltek

között. Nemsokára elkezdődött az ünnepi szentmise.

Nemcsak a szentbeszédet tartó atya gondolatait véstük az eszünkbe, de a kántor, Újvári Marika gyönyörű énekhangját is magunkkal hoztuk a szívünkben! Ember nem akadt, akinek a szívét meg ne dobogtatta volna az ének:

„Békét adj szívünknek,
békét családunknak,
békét nemzetünknek,
békét a világnak."

Mire a szentmise véget ért, a Kálvária domb fái közé lopakodott az este. Szép békésen sötétedett be. Lassan sétáltunk le a domb aljába, és felnéztünk a kápolna felé, hogy búcsút vegyünk tőle. Ekkorra kigyúltak a csillagok is az égbolton.

Hazafelé végiggondoltam, mennyi mindent csináltunk a mai napon, amikor látszólag csak gyalogoltunk. Időt szántunk az Istennel való kapcsolat építésére. Ünnepeltünk, aktívan bekapcsolódtunk a szentmisébe. A gyerekek megismerkedtek a zarándoklat szó jelentésével, tudják, hogy testi fáradtsággal és lelki épüléssel jár együtt. A testi fáradtság hamar elmúlik, a lelki élmény, az ezzel járó érzelmek egész életükben kísérik majd őket. Valami maradandót kaptak. Azt is tudják, ahogy Móricz Zsigmond is tudta: Gyalogolni jó!

Gyerekkoromban sokszor hallottam nagyszüleim elbeszélését arról, hogy milyen búcsújáró helyeken fordultak meg gyalog, vagy lovas szekérrel. Tudom, azóta megváltozott a világ, és alaposan fel is gyorsult. De azt is tudom, mert láttam, hogy a mai gyerekeknek is élményt jelent egy ilyen alkalom.

Hiszem, hogy ez a csapat iskolánk nagy családjának csak az előőrse volt, afféle úttörők. Remélem, jövőre sokkal többen halljuk meg majd a hívó szót. Adja Isten, hogy így legyen!

Takács Edit
hitoktató

Erzsébet tábor – Fonyódliget

Nagyon vártuk az augusztus 6-án kezdődő Erzsébet táborunkat. Már napokkal előtte megbeszéltük, kivel leszünk egy szobában. Útközben alig vártuk, hogy odaérjünk Fonyódligetre. Mikor megérkeztünk, akkor is sejtettük, hogy nagyon jól fogjuk magunkat érezni a Balatonnál. Már első nap kiderült, hogy zöldek leszünk.

Az első esténk tábornyitó bulival indult volna, de a vihar miatt elmaradt. Minden napunk reggeli ceremóniával és tornával kezdődött. Ezután különböző élményekkel teli programokon és vetélkedőkön vettünk részt. Az előző évekhez képest új program volt számunkra a vitorlázás, a kalandpark, a falmászás, a sárkányhajózás. Egyik este Balatonlellére utaztunk, ahol mindenki kedvére vásárolgathatott a bazárokban. Mikor visszaértünk a táborba, éjszakai bátorságpróbán mutattuk meg ügyességünket. Másnap délután sétahajóval kirándultunk Badacsonyba. Utolsó előtti napon a vízi vidámparkban szórakoztunk, és a jó időnek hála, minden nap sokat fürödtünk. Utolsó esténken a táborzáró buli felét még meg tudtuk tartani, de sajnos az eső ezt is elmosta.

A két vihart leszámítva nagyon jól éreztük magunkat és sok új barátot szereztünk az ország minden tájáról. A táborvezető tesókkal is jóba lettünk, mert sokat segítettek nekünk. Reméljük, jövőre is visszatérhetünk. Örökre bennünk marad a zöldek jelmondata, a csatakiáltásunk: MINDENKI ZÖLD AKAR LENNI!

Takács Orsolya, Kovács Luca, Novák Janka

8. b osztály

Nyári tábor Tiszavasváriban

Egy napsütötte reggelen indultunk el iskolánkból, a Szent László Katolikus Általános Iskolából Tiszavasváriba az EFOP-1.3.5-16-2016-317 számú pályázatnak köszönhetően és az Abaúj Polgáraiért Alapítvány jóvoltából. A gyönyörűen felújított táborban szép, rendezett szobák és játékokkal teli udvar fogadott minket. Már 2. osztályos korom óta járok ebbe a táborba, és az idén is nagy-nagy izgalommal vártam. Tudtam, hogy ez lesz az utolsó alsós táborom, hiszen negyedikes voltam.

A táborba vezető utunk során megálltunk Tiszalökön a Feketeszakáll Kalandparkban. A kalandozás nem volt szokványos, hiszen egy hétfordulós kalózcsata résztvevői lehettünk. A táborban maximálisan kihasználtuk a hely nyújtotta lehetőségeket, mert a hatalmas udvaron mindenki megtalálta a számára legérdekesebb és legszórakoz-tatóbb elfoglaltságot: foci, tollas, játszótér, pingpong, fogócska, jókedvű beszélgetések, vízi bombázás és még sorolhatnám. A bőséges étkezések mellé sok gyümölcsöt, szörpöt és édességeket is kaptunk, amit persze mindig nagyon vártunk.

Kellemes volt a fagyizással egybekötött séta a városban. A vetélkedők, különösen a róka-vadászat emlékeit sohasem fogom elfelejteni. Ezekre a játékokra mindig lázas izgalommal készültünk.

Természetesen a nap fénypontja mindig a strandolás volt. Sok vízi játékot kaptunk, ami még önfeledtebbé tette a szórakozást. A tanító nénik minden játékban partnerek voltak, így sok-sok közös élménnyel gazdagodtunk. Kánikulai meleg, rengeteg színes program, móka és kacagás jellemezte a Tiszavasváriban töltött feledhetetlen nyaralás napjait.

A hazautazás napja hamar elérkezett. Élményekkel gazdagodva és feltöltődve indultunk haza a táborból, amire mindig szívesen fogok majd visszaemlékezni.

Vaszily Hanna 5. a

Néptánc-, népzenei és kézműves tábor - 2017

A néptánctagozat diákjainak várva várt nyári tábora ezúttal is Boldogkőváralján rendeztetett meg.

Egy heti kemény munka, tánc- és hangszeres próbák, önfeledt mulatságok sora, számos népdal megtanulása, kezünk ügyeskedése, nagy beszélgetések és kacagások… Ilyen volt az életünk augusztus első napjainak kánikulai forróságában.

Őszi események az oviban

Szeptemberben újra kinyitotta kapuját az Encsi Csoda-Vár Óvoda és Bölcsőde. A székhely intézményben ismét nyolc csoportban, míg Fügödön kettő, Abaúj-devecserben egy csoportban tevékenykednek szorgosan a gyerekek, és töltik élményekben gazdag mindennapjaikat. A csoportok a hagyományaikhoz híven szervezik a programjaikat. A Csutkababa, és az Alma csoport mesél az ősz eleji rendezvényeikről.

Vidám, dolgos évkezdet a Csutkababa csoportban

„Szüretelnek, énekelnek,
láttál-e már ennél szebbet…”

Néphagyományőrző csoportunkban minden évben az első közösen szerzett élmény a szüret, a szőlő feldolgozása, és az azt követő mulatozás a táncházban. Szeptember végére megérett Tündi néni édesanyjának kertjében a szőlő. Három sorocska várt arra, hogy a csoportunk gyerekeivel leszedjük. Előtte is nagy volt a készülődés, a gyerekek már előző nap behozták a kis kosarakat, vödröket. Másnap tízórai után vidám énekszóval indultunk a szüretre. Igazi szép szüreti idő volt, hétágra sütött a nap.
Mikor megérkeztünk, először kiosztottuk az ollókat, megbeszéltük a szedés módját, majd kezdődhetett a munka. A gyerekek, szorgalmasan, lelkesen szedték a szőlőt, gyorsan teltek a kosárkák, vödrök. Pihenésképpen a jó munka végeztével eljátszottuk a kedvenc szüreti játékainkat: A kállói szőlőbe…, Lipem-lopom…, Badacsonyi szőlőhegyen…, Érik a szőlő…
Ezután a házigazda Éva néni szörppel, süteménnyel, Pannika friss pogácsával kínálta az elfáradt munkásokat. Majd köszönetet mondva a szíves vendéglátásért, fáradtan, de tele kosarakkal, vödrökkel indultunk vissza az óvodába.
Másnap az óvoda udvarán mindenki saját maga darálta le szőlőjét, utána kis vödrökkel átraktuk a présbe. A prés hajtását is megpróbálta egy-egy erős gyermek, a többiek ujjongva figyelték, ahogy alul elkezdett folyni a finom must. Este szép számban összegyűltünk a tornateremben a Bojtorján csoportosokkal együtt. Krupárné Rakaczki Panni néni vezetésével vidáman roptuk a táncot, ettünk- ittunk koccintottunk a musttal. Mindkét napon nagyszerűen éreztük magunkat. További ilyen tartalmas napokkal szeretnénk színesíteni a gyerekek életét.

Sohajdáné Koncz Anna és Olejnyik Stefánia
óvónők
Veresné Pajkos Tünde dajka néni

Új év kezdődött az Alma csoportban!

Ebben a nevelési évben újra változás történt csoportunkban, mert nemcsak új gyerekek, hanem új óvó néni is érkezett hozzánk. Luterán-Léport Adrienn harmadéves főiskolai hallgató lett Bodnár Jánosné óvodapedagógus párja.
Szeptember hónapban két új gyermeket szoktattunk, akikre büszkék vagyunk, hiszen hamar alkalmazkodtak a csoport szokás és szabályrendszeréhez. Az év folyamán még három kicsi kapcsolódik hozzánk.
Csoportunk növuma: Egészséges életmódra nevelés.
„Az egészség a teljes testi, szellemi és szociális jólét állapota, nem pusztán a betegség vagy fogyatékosság hiánya.”
Ezért az egészséges életmódra nevelés célja a gyermekek egészséges életvitelének alakítása, testi fejlődésük elősegítése.
Ennek elérése érdekében feladatunk, hogy óvodásaink állóképességét, edzettségét, kitartását növeljük és erősítsük, ezért, ennek megfelelően úgy állítjuk össze a napirendünket, hogy minél több lehetőséget biztosítsunk a kötött és kötetlen mozgás lehetőségére.
Ezért már szeptember hónapban „meglepetés partit” tartottunk, sportdélutánt szerveztünk a gyerekeknek, melyre a szülőket is szeretettel vártuk.
Miután mindenki átmozgatta magát, kezdődhetett az akadálypályák kipróbálása. Voltak labdajátékok, különböző ügyességi feladatok. A rendezvényen nagy hangsúlyt fektettünk az egészséges táplálkozásra is. A sportnap végén vitaminsalátát fogyasztottunk, melyet a délelőtt folyamán a gyerekekkel közösen készítettünk el. Azt hiszem, minden résztvevő nevében elmondhatom, hogy nagyon jól éreztük magunkat, és várjuk a következő sportnapot.
Az éves programjainkat minden alkalommal közösen a szülőkkel szervezzük, ezzel is erősítve a szülő gyermek kapcsolatot és a csoport kohézióját.

Luterán-Léport Adrienn
Bodnár Jánosné
óvodpedagógusok

A népmese világnapja

A népmese világnapja alkalmából szeptember 28-án a vezető óvó néni ötlete alapján, mesejátékkal kedveskedtek a pedagógusok a gyermekeknek, ami már hagyomány az intézményünkben. Most az aranyszőrű bárány című mesét láthatták a gyermekek, amit érdeklődéssel és élvezettel néztek az apróságok. Érdekes volt számukra, hogy a saját óvó nénijüket láthatták a színpadon különböző szerepekben.
Következő közös programunk a szintén hagyományos őszi vásár volt, amelyet az óvoda előtti járdán rendeztünk meg október 2-án.
Ott minden csoport a gyermekek és óvó nénik keze által készített termékeket árusította.
A nevelési év folyamán még számtalan közös, és csoportonkénti program vár még a kicsikre és nagyokra egyaránt.

Zrínyisek a Balatonon

Fonyód, Somogy megyében, a Balaton déli partján fekszik, és a Balaton kilátójának is nevezik.
Kulturális és gasztronómiai különlegességei is vonzóvá teszik e várost. Tavaly is nagyon szép emlékekkel tértünk haza onnan, ezért már izgatottan vártuk július 30-a reggelét.
A nagy útra 40 felső tagozatos tanulóval indultunk, és három pedagógus kollégával együtt kísértük őket.
Ezúton is szeretném megköszönni lelkesedését, odaadó munkáját Implom Andreának, Nyitrainé Lukács Katalinnak és Olejnyikné Tőkészki Editnek.
Megérkezésünkkor szíves fogadtatásban volt részünk, egy megújult stáb vezetésével. Ők voltak a szakmai csapat tagjai, a TESO-k.
Altáborok kerültek kialakításra; mi a kék táborhoz tartoztunk. A gyerekek ennek megfelelően kék hátizsákot kaptak, melyben egy sapka, kulacs, törölköző, póló és Tábori kisokos gyermekeknek című füzet is megtalálható volt. Biztonságunk érdekében pedig karszalag került minden gyerek és nevelő csuklójára.
A reggeli kötelező torna után rengeteg programlehetőség várta diákjainkat.
Egy kis ízelítő ezekből: Kincskereső, Tábori olimpia, Honfoglaló játék, Egy kis szafari, 1 perc és nyersz, Vizes móka, Ki mit tud?, Kalandpark, Koncert, Táncház, Színház, Sárkányhajó, Vitorlázás stb.
Szép eredményekkel, oklevelekkel gazdagodtak tanítványaink. Emellett mi is szerveztünk nekik külső programokat. Az egyik legemlékezetesebb a badacsonyi hajókirándulás volt, ami igazi megkoronázása lett a hétnek!
Napi ötszöri étkezésben részesültünk, ill. a sokszor 40 fokos hőségben folyamatos volt az ásványvízellátás a tábor területén.
A Balaton partján finom dinnyével és kukoricával is kínáltak bennünket.
Sok szép élménnyel, tapasztalattal, barátokkal gazdagodtak diákjaink, melyeket még varázslatosabbá tett a gyönyörű környezet, a változatos növény- és állatvilág, és a lélegzetelállító panoráma.
Köszönetemet szeretném kifejezni az iskola vezetésének, pedagógustársaimnak és a szülőknek a segítségért, felajánlásokért, és nem utolsósorban a bizalomért, amiért ránk bízták legféltettebb kincseiket!
Az Erzsébet- és Tábortűz-dal refrénjével zárnám soraimat, mely igazán frappánsra sikerült, és csattanós összefoglalása a tábor élményeinek!

Erzsébet-dal
„Az idő meg nem áll, amíg a napfény földre száll, gyere velünk, ez a tábor téged vár,
Tiszta hajnalon ébredünk újabb szép napon, gyere velünk, az élmény neked is jár."

Tábortűz-dal
„Nem számít, hogy Fonyód vagy Zánka,
A Balcsin úgyis a miénk a pálya.
Valaki délen, mások meg északon,
Csak ne legyünk túl ezen az évszakon."

Köszönjük Fonyód, jövőre VELED, VELETEK ugyanitt!

Orosz Nikolett

Így ünnepeltünk mi

Minden évben szeptember 30-án ünnepeljük a magyar népmese napját.
Iskolánk, az Encsi Zrínyi Ilona Általános Iskola és AMI is készült erre a napra. Az alsó tagozatosok közül az én osztályom, a 3/c egy népmesét adott elő iskolánk vezetői, tanárai és iskolatársaink előtt, melyet az encsi városi televízió is rögzített.
Kardos Edit és Kissné Zsolcsák Orsolya tanító nénik az Egerek gyűlése című népmesét választotta ki és tanították be nekünk, amit zenével és tánccal is színesítettünk. Együtt választották ki a szereplőket, és közösen döntöttünk a jelmezekről és a díszletről is. Minden nap vidáman és lelkesen készültünk az előadásra. Élveztük a felkészülési időt, és nagyon gyorsan megtanulta mindenki a szerepét. Izgultunk, hogy az iskolatársainknak tetszeni fog-e a játékunk, hiszen nekik is meglepetés volt az előadás. Nagyon figyelmesen és fegyelmezetten nézték végig a darabot, sokat nevettek közben, és a végén hatalmas tapsviharral köszönték meg nekünk a játékot.
Mint a népmesékben: Itt a vége…Fuss el véle!

Németh Csaba György
3/c. osztályos tanuló

Csobádról indulva…,Encsen át…,Európa tetejére!
Paranai Laura Junior Európa-bajnok

Európa-bajnoki címet szerzett Paranai Laura, az Encsi Diáksport Egyesület sportolója a spanyolországi La Mangában rendezett Junior Erőemelő Európa-bajnokságon, amely sportágon belül a fekvenyomás versenyszámban szerepeltek Európa fiataljai.
Az Encsi Zrínyi Ilona Általános Iskola és AMI. nyolcadik osztályos tanulója szereplését a következőképpen értékelte Kromek András szövetségi kapitány:
„Paranai Laura (Jun 43kg)
Európa-bajnok 32.5 kg-os teljesítménnyel!
Teljesítette az elvárásokat, két sikeres gyakorlat bemutatása után harmadik fogásra egyéni csúcskisérlete 35kg-on nem sikerült, de az idő neki dolgozik.
Különlegessége ennek a szereplésnek, hogy Laura minden idők legfiatalabb versenyzőjeként kezdte meg a versenyt és a verseny végén minden idők legfiatalabb Junior Európa-bajnokaként végzett, mivel a 14. életévét a verseny napján töltötte be.
Laura felkészítésében résztvevők munkáját köszönöm és remélem, hogy Dr. Szatmáry-Antal Tamás sporttárs tovább folytatja azt a munkát, amit megkezdett.
Nagyon nagy szükség lenne a sportágunknak egy fiatal dinamikusan fejlődő egyesületre,

ahol Laurához hasonló tehetségek bukkanhatnak fel."

Paranai Laura Európa-bajnoki szereplése széleskörű összefogás eredményeképpen sikerült kiválóra és bizonyítást nyert, hogy a szorgalmas munkát, nemes célt sokan támogatják térségünkben is.

Encs és Csobád települések polgármesterei-Szeles András és Hudopkó József, Szabó Árpád Tankerületi Igazgató és Ducsainé Polefkó Éva Intézményvezető segítségével egy „zrínyis" diák többszörösen sporttörténelmet írt!

forrás:www.hunpower.hu

Az encsi futóversenyen taroltak a ZRÍNYISEK

Paranai Laurának hívnak, az Encsi Zrínyi Ilona Általános Iskola 8. osztályos tanulója vagyok. A sport első osztálytól foglalkoztat. Sok versenyen részt vettem már, melyeken kisebb-nagyobb sikereket értem el.
Komolyabban 5. osztályos koromtól sportolok. Ezt leginkább a testnevelő tanáraimnak köszönhetem. Az ő segítségükkel vagyok egyre eredményesebb.
Idén a reformáció 500. évfordulójára 2017. szeptember 18-án az IGEN BT által szervezett emlék-futóversenyen vettem részt.
A versenyen az általános iskolák kategóriájában kb. 60 tanuló futott, akik 1517 m-en mutathatták meg gyorsaságukat és kitartásukat.

A START után végig magam mögött hagytam az indulókat, s így a lányok között elsőként értem célba. Már második alkalommal sikerült ezen a futóversenyen a dobogó tetején

állnom, ahol büszkén tarthattam a kezemben a megérdemelt aranyérmet és oklevelet, melyekkel nem csupán magamnak, hanem iskolámnak is örömet és dicsőséget szereztem.
Boldogsággal tölt el, hogy a többi dobogós helyezést is iskolánk tanulói szerezték meg, így az általános iskolák kategóriájában újra taroltak a zrínyisek.
Mindig nagy izgalommal várom a következő megmérettetést. „A versenyeken jól érzem magam, számomra minden fáradságot megér ez a munka. Bízom benne, hogy az elkövetkezőkben is sikerekben gazdag évek várnak ránk."
A további helyezéseink:
Lányok:
1.Bauer Laura
2.Kövér Kata
3. Nagy Petra

Fiúk:
1. Jakab Gyula
2. Bauer János
3. Ónodi Milán
4. Rontó Rajmund

Paranai Laura

Én így konzultálok

Még migráns mizéria kezdetén, (immár két éve) 2015 őszén írtam a határmenti kerítésállítás kapcsán a migráció még ma is igencsak aktuális témájáról, Európa megvédéséről, a kőkemény schengeni határok felállításáról, (fel nem állításáról) nélkülözhetetlenségéről, az ellenőrizetlen „szabad" ki-be sétálás megszüntetéséről. Akkori soraim sajnos, még ma is nagyon aktuálisak, ezért ebben a lapszámban újra olvashatják ezt az írásomat, mely akkor született, amikor éppen, hogy elindult a migráció, még csak készült a kerítés és még nem volt ennyire mindennapos ez a téma. Csak manapság, két év elteltével hallani intenzívebben a schengeni határok komolyabb védelméről, holott ennek már akkor meg kellett volna előznie a ránk, Európára zúduló áradatot. Sajnos ezt még ma sem kezelik magától értetődő, kizárólagos és nélkülöz-hetetlen megoldásnak. Ma sem általános vélemény az Európai Unió határainak megvédése, ellenőrzése. Érthetetlen, hogy az unió vezető politikai döntéshozói számára miért nem eminens az unió határainak felállítása. Nonszensz, hogy értelmes emberek még ma sem látják a veszélyt. Sajnos ha nem lesznek erősek a külső határok, félő, hogy a belsők kerülnek visszaállításra.

Az elmúlt hónapokban elkövetett véres terrorcselekmények ellenére sem, pedig mára már igencsak sok vétlen áldozatot követeltek ezek a szörnyű események. A kulturális, vallási különbözőségek is komolyan feszültséget jelentenek az európai társadalomban. Ausztriában a közelmúltban betiltották a fejet, arcot eltakaró viselet, a burka hordását. Nagyon helyesen. (Franciaországban, Belgiumban, Hollandiában is tilos). Az európai kultúrában, az európai történelmi vallásokban nem volt, és nincs is ilyen szokás, hagyomány. Ha valaki Európában akar élni, az tisztelje az itteni szokásokat és alkalmazkodjon a helyi rendhez. Azzal is, hogy nem lóg ki a sorból és nem hord európai embert megbotránkoztató, vagy akár csak zavaró szimbólumokat, öltözéket. Ha nem tetszik ez a rendszer, lehet hazamenni, vagy ide sem kell jönni. Véleményem, és szerintem sokak véleménye, hogy a befogadott, immár köztünk élő menekülteknek el kell fogadnia a számukra menedéket adó ország, és egyben Európa szokásait, írott és íratlan szabályait, hagyományait. Ugyanakkor az itt élőknek, a befogadó ország polgárainak is meg kell adni számukra a lehetőséget a beilleszkedésre és tiszteletben kell tartani, biztosítani kell alapvető emberi jogaikat, szükségleteiket. Emberségesen kell viselkedni a befogadott családokkal. Segíteni kell a gyerekeknek a beilleszkedésben, mert nekik lehet a legnehezebb egy másik kultúra szokásainak megtanulása, betartása. Ezt drákói szigorral nem lehet elérni, mert ez csak ellenérzetet vált ki. Itt most természetesen csak a már hivatalosan befogadott menekültekre, vagy a státuszuk elbírálására váró, de addig is jogszerűen itt tartózkodókra gondolok. Azt hiszem, Szent István eszmeisége és a

keresztény felebaráti szeretet is ezt kívánná meg tőlünk, magyaroktól. Ugyanakkor, emellett a keresztény kultúra megvédése is fontos, minden európai nemzet elsődleges feladata. Talán ezekből a sorokból is kitűnik, hogy amikor féltem Európa kultúráját, békéjét, biztonságát, és a határok felállítására, megvédésére buzdítok, egyben mélyen elítélem az őcsényi történéseket, a családok megszégyenítését, kiközösítését, sőt megfenyegetését. Visszatérve az európai döntéshozókra. Esetükben is, mint oly sok kétes erkölcsű politikus és általuk hozott megmagyarázhatatlan, furcsa döntés esetében fel kell tenni a fontos, lényegre tapintó ókori kérdést: Cui prodest? Ez a Senecától származó latin kérdés magyarul feltéve: Kinek érdeke? Kinek fontos? Kinek előnyös? Már a kezdetektől ezen töröm a fejem, hogy az unió élenjáró politikusainak milyen érdeke fűződik a migráns áradat befogadásához. Három dolog miatt lehetnek ennyire balgák, fogyatékosok.

Egy: megfenyegették őket és családjaikat a terroristák. (Ez még megbocsájtható magyarázatot adna tetteikre.)

Kettő: lefizették őket. (Ez megbocsájthatatlan, felháborító, büntetendő, hazaárulás.)

Három: elgurult a gyógyszerük. (Ezt viszont nem hiszem, hogy ilyen nagy számban vesztették el józan eszüket az eu-s politikusok.)

Marad tehát az első két variáció valamelyike, vagy ezek kombinációja. Érhetetlen, hogy ezek a vezető politikusok miért nem látják az évtizedek múlva jelentkező következményt és miért nem fontos, elsődleges számukra saját nemzetük, népeik és egész Európa biztonsága. Lehet, hogy szükség van munkaerőre a vezető európai országokban, de annak akkor sem a migráns áradat befogadása lenne a megoldása. Talán, ha nem lenne olyan önző az európai ember és reprodukálná önmagát, vagy akár még három gyermeket is vállalna, akkor megállítható lenne Európa fogyása. Erre kellene valamilyen monstre kampányt indítani, ezt kellene ösztönözni, támogatni. Jó kis reklámszöveg lehetne például: *Mentsük meg Európát és hazánkat! Csináljuk gyerekeket! Sok-sok szép, értelmes, ügyes fiút és lányt.* Természetesen mindent óriás plakátokon az egész országban, sőt egész európa szerte, úton-útfélen kifüggesztve, esetleg ábrával is illusztrálva a folyamatot. Az itt élő, és gyermeket vállalók számára kellene nagyobb anyagi támogatást biztosítani, és nem az idetelepülő testidegen embereknek. Sajnos, az ilyen jellegű ösztönzésről nem igazán hallani a világhíradóban. Számomra több mint két év távlatában sem igazán tiszta, hogy ez a harakiri kinek, kiknek az érdeke. Cui prodest? Arról már nem is beszélve, hogy milyen alapon kényszeríti az EU bármelyik tagállamát arra, hogy idegen népeket fogadjon be országába. Szerintem ez mélyen sérti egy-egy ország szuverenitását, önrendelkezését. Ilyenre még az egykori Szovjetunió sem kényszerített egyetlen, egykori befolyása alatt álló államot sem.

Az alábbiakban ismételten elolvashatja a témához kapcsolódó korábbi írásom részletét.

Részlet az Encsi Hírek 2015/IV. számának, aktuális gondolatok című rovatában Nonszensz címmel megjelent írásból:

Nem gondoltam volna, hogy ilyen aktuálisak lesznek az előző számban „Védünk és szolgálunk" címmel közölt írásom sorai. Egyszerűen szólva úgy is mondhatnám, rendesen beletrafáltam a közepébe. Ennyi az előzményekről, arról, hogy egy hónappal ezelőtt még csak általános megérzéseim alapján írtam a határaink (Európa) megvédéséről és az ezért várható „köszönetről". Most viszont az események az exodus óriási méretűvé, -talán nem túlzás ha azt mondjuk katasztrófálissá- válása után a tengernyi idegen néptömeg hömpölygése láttán még egyértelműbb, még határozottabb lett a véleményem a védekezésről, az európai felhígulásról. Nonszensz,(igazából én is csak most szembesültem vele), hogy eddig egyáltalán nem védtük Európát. (Nem csak mi, más sem.) A fetisizált, oly gyakran felemlegetett, magasztos schengeni határokon eddig bárki szabadon ki-be sétálhatott. Bárki bejöhetett Európába, és bármit behozhatott a zöldhatáron. Bármilyen tiltott árút, veszélyes anyagot. Mint most (számom-ra csak most) kiderült, a valóságban egyáltalán nem volt Európának őrzött, védett határa. Schengen csak hangzatos fogalom, gyakorlati tartalom nélkül. Döbbenetes, hogy eddig simán besétálhattak Európába rossz szándékú, veszélyes elemek. Mit elemek? Akár csoportok is, akik talicskaszámra tolhatták be a fegyvert, kábítószert. Mert ugye aki ilyen dolgokat akar behozni, az való-színűleg nem a hivatalos, intenzíven ellenőrzött átkelőhelyen fogja megtenni. Az ellenőrizetlen, európai méretekben több ezer kilométeres határszakaszok után nem sok értelmét látom a repülőterek magas szintű védelmének, a beléptető kapuknak, a poggyász ellenőrzéseknek, behozatali tilal-maknak stb.

Nevetséges lenne, hogy valaki repülőn akarna becsempészni egy-egy pisztolyt,

mikor az ellenőrizetlen határon akár egy arzenált is áthozhatott. A nagybetűs Schengennek már a kezdetektől kőkemény, szó szerint „kő" kemény határokkal kellett volna megvédeni Európát, a szintén nagybetűs EU-t. Érthetetlen, nonszensz, hogy az európai meghatározó „jóléti államok" még most a 24. órában sem igazán egységesek az EU külső határainak közös megvédésében, hermetikus lezárásában. Odavetik az enyészetnek az európai keresztény kultúrát. Azt a kultúrát, amit mi magyarok is oly sokszor megvédtünk tatártól, töröktől. Ezen mai hozzáállás után megállapíthatjuk, hogy nem sok értelme volt a török elleni harcunknak. Kár volt minden csepp kihullatott magyar vérért, amit Hunyadi János és katonái áldoztak a hazáért és egyben Európáért.

Nem értem, hogy miért nem látják az európai államok vezetői valamennyien a veszélyt. Miért nem zár (zárt) össze Európa. Nem most kellene felismerni a konfliktust, hanem már sokkal korábban, hónapokkal, évekkel kellett volna megelőzni. Úgy tűnik azonban, hogy még most a tömeges népvándorlás megindulását megtapasztalva sem veszi komolyan a helyzetet Európa vezérkara. Sőt, még inkább bíztatják az ide indulókat és elítélik azokat, akik meg szeretnék tartani utódaiknak Európát, Európának. Mert bármennyire is hihetetlen, Európát nem a földrész, a föld, az épületek, a tárgyak teszik Európává, hanem az emberek, az itt élők kultúrája, szokásai, hiedelmei, vallása, hétköznapi kultúrája. Sajnálom a nagyrészt jó szándékú, a szebb jövő, a jobb világ reményében több ezer kilométeres, ínséges, veszélyekkel, megpróbáltatásokkal kikövezett útnak, nem egyszer pici gyermekkel nekiinduló embereket, embertömeget, akik iszonyú nehézségek árán tesznek meg minden egyes kilométert. Az út viszontagságai még állatok számára is nehezen elviselhetőek lennének. Európai ember számára teljesíthetetlen. Ennek a pokoli útnak a megtételéhez csak egy teljesen kilátástalan helyzet adhat erőt, motivációt, vagy az útnak indulók nincsenek tisztában, azzal, hogy mire is vállalkoznak.

Az embercsempészek a busás haszon fejében félrevezetik, becsapják, veszélybe sodorják a kiszolgáltatott embereket. Ez utóbbi feltevés a valószínűbb, azaz hogy sokan nem is tudják mi vár rájuk. Az embercsempészek félrevezetése mellett további ösztönzés, hogy az Európa tárt karokkal várja őket jelszó. Talán nem kellene őket hamis reményekkel kecsegtetni. Sajnálom, hogy ennyi rengeteg ember, család elviselhetetlen, reménytelen helyzetbe került szülőföldjén, de a megoldás nem lehet egy többmilliós népvándorlás, lakhelyváltás, idegenbe menekülés. Európa egész eddigi arculata, identitása elveszne ilyen méretű, más kultúrájú menekültáradat befogadása során. Meggyőződésem, hogy az Európában élő népek nem adtak felhatalmazást kormányaik számára, a migránsok, vagy ha úgy jobban tetszik, hogy menekültek ilyen mértékű befogadására. Vitatható, nehezen definiálható a „menekült" szó jelentése is. Valóban veszélybe van-e az életük, vagy csupán jobb létet, jobb életet akarnak? Utóbbi esetben nem indokolt a befogadásuk. Ilyen alapon a Föld lakóinak a fele világgá mehetne. Elindulhatna Európába a teljes afrikai népesség, Ázsia jelentős része, de még Európán belül is tömegek indulnának útnak a szebb élet reményében, keletről „nyugatra". Kis országunkban is elindulhatnának a „szabolcsiak", „borsodiak", "cserehátiak", a Duna másik oldalára. Vannak emberek, családok akik így tesznek, ez tény, de a tömeges elvándorlás már komoly problémát jelentene. Gondoljunk bele, hogy egyes vidékek elnéptelenednének, mások túlnépesednének. Az országon belüli nagymértékű migráció ugyanolyan nyelvű és kultúrájú emberek változtatnának lakóhelyet, míg az Európába irányuló migráció esetén más kultúrájú, eltérő életfilozófiájú emberek jönnek, akik nem tudnak asszimilálódni, annyira más, különböző a kultúrájuk. Pár ezer család még nem jelentett volna problémát, de a napjainkban beáramló tömeget és a jövőben még elinduló, várható milliós nagyságrendű áradatot már nem tudja sérülés nélkül felszívni, befogadni Európa. Ezek a népek nem asszimilálódnának, hanem párhuzamosan itt élnének, és egyre nagyobb teret kívánnának sajátos szubkultúrájuknak.

Mindennek az igazi következménye évtizedek, egy évszázad múltán derülne ki, de akkor már visszafordíthatatlan lenne ez a folyamat. Éppen ezért most kellene elejét venni a későbbi nagyobb konfliktusnak. Nemzetközi összefogással, a határok közös külső védelmével."

Ezt írtam én két éve. Szomorú hogy azóta sem léptek előre sokat az EU döntéshozói a megoldás terén.

Kércsi

Területvédelmi tartalékos toborzás – „beindultak a járások" Borsod megyében

Az MH Katonai Igazgatási és Központi Nyilvántartó Parancsnokság (MH KIKNYP) 4. Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Irodája együttműködve a Hadkiegészítő, Felkészítő és Kiképző Parancsnokság megyei Előkészítő részleg vezetőjével és a debreceni MH 5. Bocskai István Lövészdandárral, rendezvénysorozat keretében járta körbe Borsod-Abaúj-Zemplén megye járásait.

Encs Járás székhelyén, Encsen 2017. szeptember 15-én, pénteken került sor a „MISSION" Toborzó napra. A Járási Hivatal támogatásával a néhány órás kitelepülés kiemelten sikeresnek tekintendő, ugyanis közel 50 fő érdeklődött az önkéntes területvédelmi tartalékos szolgálati forma iránt. A jelentkezők a pszichológiai és orvosi alkalmasságuk megállapítása után helyben, járáson belül látnak majd el katonai szolgálatot. Kiképzett területvédelmi tartalékosként hozzájárulnak majd Encs és a járás biztonságának növeléséhez, legyen szó honvédelmi, vagy katasztrófavédelmi helyzetről.

Célunk az, hogy a területvédelmi tartalékos század állománya minél hamarabb feltöltésre kerüljön, és megkezdődhessen a felkészítés, így várjuk az érdeklődőket a miskolci Toborzó Irodában, vagy a helyi Kormányablakoknál is. Aki érez magában elhivatottságot, és érdeklődik a katonai szolgálat iránt, akár munka vagy tanulás mellett is csatlakozhat, és próbálja ki magát.

Építsük együtt az ország haderejét, szolgáljon velünk!

Amerikából jött két ember...

Bizonyára sokan emlékeznek az írásom címével azonos elnevezésű egykori játékra. Az 50 fölöttiek mindenképpen, a 40 fölöttiek részben, a 40 alattiak elvétve, talán. A játék lényege az volt, hogy a csoport elé kihívott két személynek egy mesterséget kellett elmutogatni, a többieknek pedig ki kellett találni, hogy milyen mesterségről van szó. Nevezhetjük ezt a játékot a „most mutasd meg" ősének is. Könnyítésül, ha összetett szó volt, akkor a két szó kezdőbetűjét fölírtuk a táblára, ha egy szóból állt a mesterség neve, akkor a szó első és utolsó betűjét. Lehet, hogy a fiatalabbak is ismerik, idősebb tanáraik jóvoltából, akik nosztalgiaként talán bedobják még ezt a játékot a délutáni napközis elfoglaltságok közé. Meglepődve láttam az interneten, hogy társasjáték is létezik ebből, úgyhogy még nem kopott ki teljesen a köztudatból, de bizonyára sokkal kevesebbszer játsszák, mint régen. Na, de nem is a játékról szeretnék itt írni, inkább a mesterségekről. Nem tudom, hogyan jutottunk el eddig a szintig, annak a bizonyos békának az alfele alá szakképzés, szakmunkás utánpótlás tekintetében. Nap mint nap tapasztalni lehet, hogy alig lehet már rendes munkát végző mesterembert találni. Nemcsak itt Abaújban van hiány mesterekből, de az egész országban, és nem csak egy-egy szakmában, de lassan minden területen hiányoznak a jó szakemberek. Úgy is mondhatnánk, hogyha kihalnak a régi tapasztalt, idősebb szakik, már csak nagyon kevés fiatalabb mester lesz a piacon, a középkorú kategóriából. És ha majd ezek is kikopnak, arra rágondolni is rossz. Már ma is alig lehet kapni jó kőművest, jó ácsot, asztalost, villanyszerelőt, de háztartásigép szerelő, műszerész, cipész sem sok szaladgál közöttünk, az autószerelőkről nem is beszélve. Lehet, hogy nincs is igény már szerelőkre? Ha elromlik egy háztartásigép, eszköz kidobjuk? Mi is kitesszük az útszélére, mint „nyugaton"? Az autókat pedig 4-5 évesen lecseréljük, hogy javítani se kelljen? Sajnos, sok esetben ez így van, már aki megengedheti magának. Pár forintos alkatrésszel pedig még sokszor meg lehetne javítani egy-egy eszközt, de mivel kevés a

mester, néha többe kerülne a javítási díj, mint egy új készülék megvásárlása, így az elromlott cucc megy a kukába. Ez azért is borzasztó, mert ebből keletkezik világviszonylatban az az egyre nagyobb mennyiségű ipari hulladék, amely lassan maga alá temet minket. Nekünk most a második kenyérpirítónk romlott el. Az elsőre a szerelő azt mondta, hogy vegyek inkább újat, jobban megéri, mert olcsóbban kijövök. Feladtam, ment a kukába. Most a másodiknál még próbálkozom, próbálok szerelőt keresni, mert ez nagyon a szívemhez nőtt. Ebbe két nagy, körülkaraj kenyeret is bele lehet tenni, vagy négy kisebbet, tehát kettő sütök egy csapásra, vagy négyet. Látszólag apró hibája lehet, de várjuk ki a végét. Lehet, hogy az a kis alkatrész egy kis javítási díjjal megfejelve közel annyiba fog kerülni, mintha vennék egy újat. Manapság sok elektronikai eszközt úgynevezett egyszer használatosra készítenek. Régen a televízióknál minden fontosabb alkatrészt külön-külön lehetett cserélni, ma a legtöbb készüléknél az alkatrészeket ráteszik egy úgynevezett integrált alaplapra, ami azt jelenti, hogy ha meghibásodik egy pár forintos alkatrész, lehet az egész alaplapot cserélni miatta, ami már húzósabb. Ki van ez találva. Vegyünk új készüléket, a régit dobjuk a szemétre. Ja, hogy ezzel elszennyezzük a Földet? Ez nem igazán érdekli a jelenlegi gyártókat, nekik nem gazdaságos a környezettudatos szemlélet alkalmazása, a sokáig tartó dolgok előállítása. Egy-egy régi termékre szoktuk mondani, hogy ebben még benne volt az anyag, ez még békebeli. Régen a tartósság fő szempont volt, ami ma már nem jó üzlet, hiszen akkor sokáig nem kell újat venni. Visszatérve a mesterekre nem tudom, hogy mikor kezdődött el ez a leépülési folyamat.. Régen túljelentkezés volt a szakmunkásképzőbe autószerelő szakra, víz-gáz-központifűtés szerelőnek, TV műszerésznek. Ezek menő szakmák voltak, hiszen akkor még mindent javíttattak az emberek. Emlékszem gyerekkoromban szinte mindenki megragasztotta a kilukadt bicikligumit, mert valószínűleg az új drága lett volna.

Mindenkinek volt otthon ehhez a művelethez ragasztókészlete. Ma már senki sem foglalkozik ilyennel, hiszen pár szár forintért új gumit lehet kapni. Ma már mindenki gimnáziumba akar menni. Régen a szakközépiskolák népszerűbbek voltak, de még a szakmunkásképzőnek is megvolt a maga becsülete. Aztán jött jó pár év, évtized, amikor alábbhagyott ez a népszerűség. Volt egy időszak, amikor talán nem volt elég becsülete egy-egy szakembernek, mivel sok volt belőlük, így olcsó volt a munkadíjuk, hiszen volt kikből válogatni. Talán ebből adódik, hogy az elmúlt két évtizedben egyre kevesebben tanultak szakmát, egyre kevesebben mentek szakképző iskolába. Most lassan megfordulni látszik ez a folyamat. Egyre inkább ismét felértékelődik egy-egy jó szakember. Mivel kevesen vannak, így egyre inkább megfizetik őket. Környékünkről sokan a szomszédos Szlovákiába járnak ki dolgozni, ahol euróban még többet kereshetnek. Az elmúlt évek pangó szakképzéséből adódóan mindenképpen lesz egy pár éves, évtizedes űr, szakemberhiány. Talán a kereslet újra visszaállítja a jó szakemberek becsületét és újra életcél lehet egy jó szakma elsajátítása. Persze, ehhez szemléletváltásra van szükség és a szakképző intézményeknek is fel kellene nőni. Talán sikerül. Ha mégsem, akkor sajnos magunknak kell majd a házkörül adódó munkákat, javításokat elvégezni, a „segíts magadon, Isten is megsegít" jegyében. Jobb, ha már most elkezdjük képezni magunkat. Az internet ehhez sok segítséget nyújt, így iskolába sem kell járnunk.

Kércsi

Új parkolóhelyek városunkban

A parkolási gondok enyhítése érdekében a jelenlegi ciklusban106 darab új személygépkocsi parkolóhellyel gyarapodott városunk. Nagy igény volt már a parkolóhelyek bővítésére. Ennek az igénynek tett eleget a

város vezetése a forgalmas, sokak által látogatott helyeken, intézmények környékén az új parkolók kialakításával. A fejlesztés következtében az alábbi helyeken parkolhatunk jobb körülmények között, „kényelmesebben":

Rendőrkapitányság előtt 7 darab, a Polgármesteri Hivatal és a Rendőrkapitányság között 7 darab;Temetőnél 44 darab; Deák Ferenc út mentén 8 darab; Szent László iskola mellett 8 darab; Görög Katolikus templom mellett 6 darab; Református templom előtt 14 darab; Fügöd, Görög kápolna mellett 3 darab; Fügöd, Thóbiás emlékmű mellett 3 darab; Orvosi Rendelőnél 6 darab.

Telefon őrület

Lehet, hogy ez a korral jár (már én is 50 fölött vagyok), de megint nosztalgiázni fogok. Gyerekkoromban, egy-egy faluban mindössze pár darab vonalas telefon volt magánemberek lakásában. Többnyire az orvosnak, állatorvosnak, esetleg tanácselnöknek, párttitkárnak, TSZ elnöknek volt csak telefonja. Ezen kívül, ha valaki más is telefonálni szeretett volna el kellett fáradnia a postahivatalba, ahol a postamester előjegyezte a hívást (nem azonnal hullott az ölébe senkinek a telefonálás öröme). Természetesen jó pár percet, 10-15 percet várni kellett a kapcsolatra. Ha bejött a hívott szám, akkor a páciensnek bekapcsolták a hívást az ügyféltérben lévő fülkébe és onnan lehetett beszélni. Ez a fülke persze nem volt hangszigetelt, így valamennyi ott tartózkodó személy megtudhatta miről is beszélget a polgártárs. Nagyobb településeken, városokban voltak nyilvános telefonfülkék is, ezek diszkrétebbek voltak, de elég rendesen nyelték az aprópénzt és, ha valakinek elfogyott az aprója menetközben, akkor természetesen a vonal is megszakadt. Ezekkel az ősi állapotokkal szemben ma a legtöbb családban már, (még) van egy vonalas telefon, bár ma a mobilok idejében egyre kevesebb. Emellett, vagy ezen kívül viszont van olyan család, ahol akár négy-öt mobiltelefon is van forgalomban. A három-négy átlagosnak mondható. Egy a papának, egy a mamának, na és persze a gyerekeknek sem élet az élet mobil nélkül. És ezt még tovább lehet fokozni, mert lehet, hogy a papának vagy a mamának is akár kétféle szolgáltatónál is van telefonja, úgyhogy családonként akár hat darab mobil is létezhet, persze mind után kell fizetni előfizetési díjat, vagy kártyadíjat úgyhogy, családonként jelentős összegbe kerül a telefonálás. Másik szerintem elrettentő következménye ennek a sok telefonnak, hogy a mai fiatalok telefonfüggővé válnak, természetesen csak a számítógép függőség mellett. Ezen függőségek következtében sokkal kevesebb idő jut egymásra, alig kommunikálnak egymással a családok face to face. Hallottam olyat, hogy lakáson belül smsben vagy e-mailben tartják a kapcsolatot egymással ősök és leszármazottak, vagy a randizó párocskák is telefonon kommunikálnak az asztal két oldalán egymással. Ezen a téren kedvencem a mai kor vívmánya az okostelefon. A szám is tátva marad, amikor utcán bandukoló vagy tömegközlekedési eszközön ülő, álló fiatalok fél kézzel szemet kápráztató módon szórják szét az infot, sms-t egymásnak percekig akár órán keresztül, jár a kezük, mint a motolla és alig-alig ütnek mellé. Kis kolléganőm mondja, hogy a hagyományos sms már a múlté Tibi bácsi, meg az pénzbe is kerül, helyette egyre inkább elterjedt formák a messenger, viber, azaz az internetalapú kommunikáció. Ehhez találták ki a mobilinternetet mely ma már szintén sok fiatal számára nélkülözhetetlen, „életbevágó". Tájékoztatom a kedves olvasókat, az engem olvasókat, hogy már nekem is van okostelefonom, annak minden örömével és számomra leginkább hátrányával, bosszúságával. Nekem igencsak oda kell figyelnem, hogy az ujjammal oda bökjek, ahová kell (gyakran félresikerül), a huzigálásról már nem is beszélve. Vagy túlhúzom és akkor rögtön a zs betűnél kötök ki vagy véletlenül olyat is felhívok, akit nem igazán szerettem volna. A vezetés közbeni telefonálás is megnehezedett (rendőrök ezt a részt ne olvassák). Sikerült ennek az új csodatelefonnak leszoktatni engem a vezetés közbeni mobilozásról, mert mire kihúzom ezt a lényegesen nagyobb telefont a zsebemből, addigra megszűnik a hívás, de ha mégis sikerülne időben elővenni, akkor a telefon felvétele, vagy a hívni kívánt név előbányászása a névjegyzékből ezzel a huzigálós technikával sem olyan egyszerű vezetés közben. A fél kézzel történő telefonálás még nem a kenyerem, azt még most gyakorlom, elég sok a buktatója. Szívem szerint visszatérnék a régi jó öreg, egyszerű kis mobilomhoz, na de az már nem trendi. Pár hónapja így is megszólt egy polgártárs, hogy „Főnök, magának még ilyen régi telefonja van, hát miért nem cseréli már le okostelefonra?" Jelentem, megtörtént, már csak azért is, mert lassan már csak ilyen huzigálóst lehet kapni. Valószínűleg a magyar fiatalok ezen a téren is dobogósok lennének, ha rendeznének „okostelefon olimpiát". Bűvöskocka forgatásban is igencsak jók vagyunk, akarom mondani jók a gyerekeink. Nem akarom teljesen kiteregetni a lapjaimat, de rövid szolgálata alatt igencsak sok meglepetést okozott már nekem ez a szerkezet és még ma is tud újat nyújtani, vannak még általam fel nem fedezett pontjai, buktatói. Rövid gyakorló időm alatt sikerült mindent bekapcsolnom rajta, ami nem kell. Büszke vagyok magamra, mert tegnap egy olyan funkciót is behoztam, amit a két éve ilyen telefont használó fiacskám sem alkalmazott még soha. Hideg őszi, téli estéken szeretném folytatni az alapos tanulmányozását a lobogó kandalló mellett. Előre is elnézését kérem mindazoknak, akiket véletlenül feltárcsázok. Majd úgy teszek, mintha direkt akartam volna. Valószínűleg nemcsak én járok ebben a cipőben . Pár napja fölhívott ugyanis egy régi ismerős, akivel nem is szoktunk beszélni, azt sem tudom honnan volt meg a számom neki. Megkérdezte, hogy vagyok. Nem igazán értettem kérdését. Miért? Kérdeztem.

Betegségem vagy netán halálom hírét keltették, hogy állapotomra irányult kérdésed. Végül nagy nehezen elmondta, hogy csak véletlenül hívott fel, ugyanis most tanulja az okostelefonján a telefonálást, csak először szégyellte bevallani, hogy milyen béna. Lányos zavarában ezért kérdezte meg, hogy vagyok. Megnyugtattam, hogy csöppet se szégyellje, tudom, miről van szó.

Hozzátenném én eddigi munkám során, az elmúlt évtizedekben rengeteg dolgot intéztem (intézek) telefonon, szinte a fülemre nőtt a telefon. Akik ismernek, ezt tanúsíthatják. Ennek a tapasztalatnak a birtokában állítom, hogy a mai okostelefonok sok minden plusz szolgáltatást tudnak, amit az egyszerű telefonok nem, viszont éppen a telefonálás sokkal nehézkesebb rajtuk. A telefon funkció csorbult ebben az eszközben. Most nem szeretnék erre példákat hozni, de ha valakit érdekel, személyesen szívesen bebizonyítom, hogy így van. Az egyéb funkciókat pedig én nem igazán tudom kihasználni. Az internetes funkció még hasznos, mivel bárhol és bármikor, akár este az ágyban is lehet internetezni. Persze csak ha van mobilnetünk, vagy wifi a közelben. Engem egyéb funkciók nem túlzottan izgatnak.

Igencsak meglepődne mai világunkba csöppenve az az angol úriember, név szerint Sir William Preece, a brit postahivatal egykori főmérnöke, aki 1876-ban az alábbiakat mondta:

„Lehet, hogy az amerikaiaknak szükségük van telefonra, de nekünk biztosan nincs. Bővében vagyunk a futároknak."

A telefon veszélyéről már korábban is írtam ebben a lapban, például, hogy selfizés közben milyen sok embert ér halálos baleset, vagy csak szimpla kéz és lábtörés. Írtam már arról is, hogy egy vonatsíneken hazafelé bandukolót, vagy másik esetben egy kerékpárost azért ütött el a vonat, illetve autó, mert „be volt drótozva", fülhallgatón zenét hallgatott, és így nem hallotta a forgalom zaját. Ma reggel hallottam a tv híradásai között, hogy az USA-ban 2016-ban mintegy 6000 ember vesztette életét telefonálás miatt. (Gondolom, nem vonalas telefonokról van szó.) Másik ilyen friss hír, hogy Honoluluban (Hawaii, USA) betiltották a „zebrán!" a telefon és a notebook használatát, mert sok volt ezek miatt a baleset, és a halálos baleset.

A mobiltelefonok egyéb káros hatásáról (halláskárosodás, folyamatos sugárzás a fejünknek) a betegségekhez való hozzájárulásukról már nem is beszélve. Szintén a káros hatások közé tartozik, hogy a felfokozott fogyasztói társadalom „eredményeként" az emberek, leginkább a fiatalok, folyamatosan cserélgetik a még működőképes, de már nem trendi telefonjaikat, ezáltal a világon hegyeket lehetne kirakni használt, kidobott mobilokból és töltőikből. Sajnos, mi is beálltunk ebbe a sorba, pedig mi nem is vagyunk olyan nagy telefonosok, azért már nálunk is található egy-két fióknyi használt cucc.

Talán ennyi elég is lesz erről a témáról. Természetesen bizonyára a nagy többség más véleményen van és létszükségletnek tartja az okostelefont, ugyanakkor elhanyagolja a személyes kapcsolattartást. Jó lenne teljesen nem elfeledkezni a hagyományos kommunikációs formákról sem, és néha szóba elegyedni egymással, mindezt kikapcsolt mobil mellett, hogy még véletlenül se zavarják meg társalgásun-kat.

Kércsi

SPORT rovat

Mottó:
„A SPORT arra tanít, hogy becsületesen győzzünk, vagy emelt fővel veszítsünk. A SPORT tehát mindenre megtanít.”
(Ernest Hemingway)

BEVEZETŐ

Köszöntöm, és üdvözlöm az Encsi Hírek ***2017. évi 4. számának SPORT rovat*** olvasóit! Ebben a számban is olvashatnak mindazon történésekről, amelyek az encsi sportéletben az előző szám megjelenése óta történtek. A lap időszaki (2-3 havonta) megjelenése miatt természetesen nem napilap frissességűek a hírek, de remélem, hogy sokak számára új, érdekes és értékes információkat tarta-lmaznak az írások.

Olvashatják, az ***Encs Városi Sport Club elnökének*** (aki egyben városunk polgármestere is), az encsi sportéletről szóló ***véleményét***, a ***felnőtt*** labdarúgó csapat ***edzőjének az értékelését***, a csapat eddigi őszi szereplésérőI, olvashatnak a ***felújított játékcsarnok átadásáról***. Folytatódik a ***SPORT STAFÉTÁNK. („Hólabda”)***. Megtalálhatók a ***ZRÍNYI Általános Iskola (DSE) diákjainak Országos, sőt Európai sikereiről***, a ***Nagy testvérpár*** újabb RALLY (MARB) ***győzelméről***, az ***IGEN BT*** által, a Reformáció 500. évfordulójának tiszteletére rendezett ***Emlékfutásról*** szóló cikkek. Az ***ősz 8+2 pillanata*** című összeállítás érdekességeket tartalmaz, ***kicsit másképpen***, a felnőtt csapat mérkőzéseiről.

Köszönöm, a készségesen nyilatkozó gondolataikat, válaszaikat az Encsi Hírek olvasóival megosztó „sportemberek” együttműködését!

Kedves Olvasó!

Szerettem volna, ha az alábbi gondolatokat nem kellene papírra vetnem. A helyzetet jól ismerők azonban biztattak, sőt kérték, hogy nyugodtan írjak a jelenségről. Amit leírok, azt nem panaszképpen teszem, csupán a tisztán látást elősegítendő! (Személyemet is érintő témákkal eddig sem foglalkoztam.)

Sajnálattal kellett tapasztalnom, az előző szám megjelenése előtt, hogy közszereplők, az ígéreteik, és többszöri egyeztetés ellenére sem osztották meg véleményüket az ENCSI HÍREK olvasóival, szurkolókkal, érdeklődőkkel.

A legutóbbi szám megjelenése után viszont, akadt, aki azt sérelmezte, hogy miért kérdeztem olyan szurkolókat is, akik kritikát (is) megfogalmaztak a labdarúgó csapat előző évi szereplésével kapcsolatban. A véleményt nyilvánítók a mondandójukat építőjellegűnek, előre mutatónak szánták. Aki közszereplésre vállalkozik, annak tisztában kell lenni azzal, hogy időnként bírálat is érheti a tevékenységét. Csak azt lehet kritizálni, akit van miért. (Ez akár még dicséretként is felfogható!) Igyekszem, az esetlegesen súrlódásra okot adó témák esetén, több ember véleményét megjeleníteni. Tévedés lenne azt hinni, hogy aki elmondja a gondolatait, az nekem tesz szívességet. Úgy vélem, hogy az saját maga „promotálása” mellett, elsősorban az olvasók, érdeklődők tájékoztatását tartja fontosnak, őket tiszteli meg az elmondottakkal, amellyel, „ne adj Isten”, esetleg még vitatkozni is lehet!

Az Encsi Hírek nem egy réteg, hanem „Encs város polgárainak lapja”, azaz mindenkié. A lap egyéb rovataiban is megjelenhetnek, és meg is jelennek egymástól eltérő vélemények. A lehetőség bárki számára adott véle-ményének kinyilvánítására. (Esetleg, ha, valakinek a meglátásaira, még kíváncsiak is, és ezek után sem mondja el, akkor ezért ki okolható?) Az információ nagy kincs. Mindenki ismeri a mondást, hogy „A tudás hatalom!” Úgy tűnhet, ezek megtartása egyeseknek érdekében áll.
(A nem elegendő információval, tudással rendelkező emberek könnyebben (félre) vezethetők!)
(Érdekelne az olvasók reagálása is, szerintük milyen vélemények jelenhetnek meg a város polgárainak (ingyenes) lapjában?)

Mindenképpen el kell, hogy mondjam, (illetve leírjam), 1997 és 2001 között már voltam az Encsi Hírek sportrovatának szerkesztője. Az előző év tavaszán jelezték, hogy vannak, akiknek hiányoznak a sport témájú írások, és kérték, hogy kezdjem el újra a sportrovat szerkesztését.
(2016./3. szám óta írom újra az Encsi Hírek SPORT anyagát.)

A közben eltelt 15 (tizenöt) év alatt senki nem vállalkozott a sportrovat szerkesztésére! Valószínűleg tisztában voltak azzal, hogy ezért a tevékenységért nem jár bérezés, senki nem fizet érte. (Legfeljebb „vatikáni valutában”.) Odaadóan csak úgy lehet végezni ezt a „munkát”, „hobbit”, ha valaki nagyon szereti azt, amit csinál! (Igyekszem mindig a lehető legjobban elkészíteni a cikkeket! „Ha csinálsz valamit, akkor az legyen a legjobb!”) Nem tartozik a munkaköri kötelességeim közé a lap írása. Nem vagyok a Művelődési Ház, sőt egyetlen Encsi cégnek, Önkormányzatnak sem az alkalmazottja. Szabadidőmben, szabadság alatt, nagyon sokszor éjszakánként van lehetőségem a cikkek megírására. Előtte persze, szükséges a megszólaltatottakkal való kapcsolattartás, telefonálások, időpont egyeztetések, beszélgetések lebonyolítása. Van, akivel többször is szükséges a kontaktus felvétele.
Mindezekkel együtt is nagyon szeretem a SPORTOT, és az erről való írást, az ezzel való foglalkozást.
Korábban is említetem, hogy a lehetőség mindenki számára adott, bárki bekapcsolódhat, és végezheti ezt a szép, de mindenképpen odaadást kívánó tevékenységet!
Nagyon sajnálom (és elnézést is kérek), hogy ezeket a sorokat is le kellett írnom, de csak kellő bátorítás után tettem ezt meg.
Szeretném, hogy mielőtt valaki véleményt nyilvánít, vagy éppenséggel nem osztja meg gondolatait az érdeklődőkkel, az tisztában legyen ezekkel a tényekkel. Köszönöm!

Ezúttal is csak azt tudom kívánni, amit már a korábbiakban is szoktam. Kellemes és hasznos időtöltést, jó szórakozást, új ismeretekkel való gyarapodást, az olvasott információk megvitatását, jó sportolást, jó egészséget kívánok minden kedves olvasónak!

LUHÁLY ISTVÁN

Sulis-Könyves-Mese Kuckó

A Sulis-Könyves-Mese Kuckó az év hátralévő részében is szeretettel várja a kedves vásárlókat!
Kínálatunkból: játékok, lufik, party kellékek, könyvek, kifestők, tanszerek, selyemvirágok.

VILÁGSZENZÁCIÓ A KUCKÓBAN!
BOBO-CAR Próbáld ki te is!
Ha tetszik meg is veheted.
Fotózás a Télapóval! Nonstop
Karácsonyi különlegesség: GRINCSFA

EXKLUZÍV EXKLUZÍV EXKLUZÍV

VÁROSUNK SPORTÉLETÉRŐL
AZ ENCS VÁROSI SPORT CLUB (EVSC) ELNÖKE: SZELES ANDRÁS

Mottó: „A homo sapiens (értelmes ember), egy személyben homo ludens (játékos ember) is."

Az ENCS VSC elnökével, aki egyben ENCS város polgármestere is, hosszas egyeztetés után sikerült létrehozni a beszélgetést. Nehezen lehetett megnyerni az ügynek. Nem akart előtérbe kerülni. Azonban eljutottak hozzá is olyan információk, melyek szerint, sokan szeretnék megismerni az Ő álláspontját az EVSC-beli történésekkel kapcsolatban. Így végül is, széleskörűen kifejtette, sokakat érdeklő, hasznos információkat tartalmazó véleményét a témához kapcsolódó kérdésekben az Encsi Hírek számára is.

Beszélt a sporttal való kapcsolatáról, a szakosztályok helyzetéről, a létesítményhelyzetről, fejlesztésekről, a lakossági hozzáállásról, az egyesületi munka folytatásáról, jövőbeli változtatási lehetőségekről, üzenetet is megfogalmazott az olvasók, a lakosság számára. A jövőre vonatkozó gondolatok mellett, sok új, a „nagyközönség" számára eddig ismeretlen, vagy kevésbé, esetleg rosszul ismert információt tudhatnak meg, a figyelmesen olvasók.

SPORTMÚLT, KAPCSOLAT A SPORTTAL

Gyermekkoromban, már iskolásként is nagyon szerettem mozogni. A futball érdekelt elsősorban. Iskola után késő estig fociztunk, vállalva a leszidást is. ***A foci mellett pingpongoztam és sakkoztam***. Minden sportág érdekelt. Főiskolásként is sportoltam, elsősorban fociztam. Már középiskolás koromban a Felsővadászi (ahol gyermekkoromat töltöttem) felnőtt labdarúgó csapat igazolt játékosa voltam. A foci mindent felülírt, de érdeklődéssel figyeltem más sportágak versenyeit is. Minden sportágat egyenrangúnak tekintek. Közéleti szerepvállalásom után átalakult a sporthoz való kapcsolatom is. Korábban a városunkban működő ***birkózó szakosztály alapítója és elnöke is voltam***. Helyi sporteseményekre, a labdarúgó csapat mérkőzéseire kijártam és kijárok. Sajnos, nem tudok minden meccsen ott lenni. ***2014 őszétől***, amikor polgármester lettem, kötelességemnek is érzem a helyi sportélet támogatását, a megfelelő háttér biztosítását. Az új testületünkkel új alapokra helyeztük a támogatásokat. Új vezetés kezdte el a munkát a Városi Sport Clubnál is. Az ***EVSC –t szervezetileg is megújítottuk***. Sportirányú végzettségem nincs, csak a sport iránti szeretetem van meg! A sport, mind a személyiségfejlesztés, mind az egészségmegőrzés, az egyén, és a társadalom szempontjából is nagyon fontos. Nem mindegy, hogy milyen lesz a későbbi

generációk testi, mentális és egészségi állapota, milyen emberek viszik tovább a megkezdett munkát, akár helyi, akár országos szinten!

Jelenleg az EVSC elnökeként tevékenykedem, de eljön majd az idő, amikor átadom ezt a pozíciót, és szakmailag is tőlem hozzáértőbb vezető fogja az Egyesületet irányítani.

AZ EGYESÜLET SZAKOSZTÁLYAIRÓL

Elöljáróban szeretném elmondani, hogy az ***Önkormányzatunk soha nem csökkentette a sportra fordítható összeget***. Igaz, nem is tudta növelni. A folyamatosan biztosított közel 7 millió Ft – az összes szakosztály viszonylatában – biztonságot, kiszámíthatóságot ad minden szakosztálynak és sportolónak egyaránt. Erre minden éven lehet építeni.

Turisztikai szakosztály: A tevékenységük évek óta szünetel. Bármikor újra indítható lenne, de nincs olyan személy, aki felvállalná a szakosztály vezetését.

Úszó szakosztály: Az uszoda 2015-ös bezárása óta szünetel működésük, sajnos.
Jelenleg két működő szakosztálya van a Sport Clubnak. A sakk, és a labdarúgás.

Sakk: A Megyei II. osztályú bajnokság Gável – csoportjában szerepelnek versenyzőink. 2017. május 13-án, egy jól sikerült nemzetközi versenyt is rendeztek az Encsi Művelődési Házban, a „Chess int he City-2017" sorozat tagjaként. Ez egyben a megyei nyílt felnőtt egyéni rapid sakkbajnokság, illetve az „Abaúj Kupa – Szepesi László rapid emlékverseny 2017" is volt.

Az Általános Iskolák sportéletéről –azok ellenére, hogy nem az EVSC keretein belül működnek – mindenképpen a dicséret hangján kell szólni. Nagyszerű munka folyik ezekben az intézményekben. Jelen van a városban a ***leány kosárlabda*** az ÉLKSK szakmai felügyelete mellett, a DVTK támogatásával. A két Általános Iskola (Szent László és a Zrínyi) tanulói alkotják a csapatot. Köszönet jár ezért, az iskolák vezetőinek, és az edzőknek.

1 éve alakult a DSE (Diák Sport Egyesület) a Zrínyi iskolában. Ez alatt a rövid idő alatt is, kitűnő, és látványos eredményeket értek már el ***az atlétika, és főleg az erőemelő sportágakban. Országos bajnoki címeket és dicséretes helyezéseket*** is szereztek a tehetséges gyerekek. Közülük is kiemelkedik ***Paranai Laura***, aki a Zrínyi iskola tanulójaként a magyar erőemelő csapattal, ***októberben, Spanyolországban Európa Bajnokságon*** is részt vesz. Ezek a kitűnő versenyzők saját maguk és iskolájuk mellett, a városunknak is dicsőséget szereznek nagyszerű szereplésükkel. Gratulálok nekik, és az őket felkészítő vezetőknek, tanároknak!

A birkózó szakosztályt is szeretné újra éleszteni a városban a DSE a Hidasnémeti Sport Club segítségével, mivel ott már jelen van ez a sportág. Tavasszal, 2017. 03. 08-án volt is egy bemutató és toborzó a Zrínyiben. (Lányok és fiúk részére egyaránt.) Rész vett rajta Komáromi Tibor 3x-os világbajnok, olimpiai ezüstérmes birkózó, a Magyar Birkózó Szövetség alelnökeként. Biztos vagyok abban, hogy ***a két alapfokú intézményben kitűnő szakmai*** (intézmény-vezetői és tanári) munka mellett zajlik a testnevelés oktatása, és a délutáni testmozgás irányítása, amire nagy szükség is van. A mindennapi testnevelés ehhez megfelelő keretet ad.

LABDARÚGÁS

Ahogy az országban és világszerte, úgy városunkban is a legnépszerűbb sportág a labdarúgás. Ebben a szakosztályban a legnagyobb az igazolt sportolók létszáma.

UTÁNPÓTLÁS: A csapatok évek óta kitűnő eredményeket érnek el, folyamatosan az élboly tagjai, a Bozsik tornáktól kezdve, az ifjúsági csapattal bezárólag. Közülük az U-19-es (ifjúsági) csapat, a felnőtt csapat „előszobája", „ugródeszkaként" tekinthető a felnőtt csapatbeli szerepléshez. Határozott elképzelésem, hogy itt olyan helyi, és környékbeli fiatalok szerepeljenek, akiket a mieinknek tekintünk, akikért tudunk izgulni, akiknek majd a felnőtt csapatban is szurkolhatunk. ***Gratulálok a játékosoknak és edzőiknek a nagyszerű eredményekhez.***

Az EVSC évek óta igyekszik tehermentesíteni a sportoló fiatalok (Pl.: Bozsik programosok) családjait, próbál sokat átvállalni a felmerülő költségekből.

FELNŐTT CSAPAT: A csapat gerince már évek óta együtt játszik, az összeszokottság kérdése, így már nem jelenhet problémát. Egyre több ifjúsági korú játékos épül be a felnőtt csapatba. Bízom abban, hogy folyamatosan fejlődnek a színvonal és az eredményesség tekintetében, egyre erősebbek lesznek csapatként is. ***Lehetőségeink szerinti elvárás velük szemben a középmezőny eleje, a 4. – 7. hely elérése***. Sajnálom, hogy ezt az előző (2016./2017.) bajnoki évben nem sikerült elérni, nem teljesítette a csapat a vezetés által, eléje kitűzött elvárást. Évek óta „szerethető" a csapat, de ez most már a jövőben nem lesz elég, kevés lesz. Jó teljesítményre is szükség lesz. A feltételek jó felkészüléshez, az előrelépéshez, mind az anyagi, mind a tárgyi, mind a szakmai oldalról adottak. Az eltelt idő is abba az irányba kell, hogy mutasson, hogy inkább a 4. helyet várnánk, mint a 7. helyet. A jelenlegi szereplés alapján, az előrelépéshez alkalmas lehet a társaság. A mostani Megyei I. osztály mezőnyét nézve láthatjuk, hogy tőlünk kisebb települések is szerepelnek a Megyei I. osztályban (pl.: Bogács, Karcsa), de például, nagyobb települések találhatók alacsonyabb osztályban is. (Pl.: Sárospatak, Sátoraljaújhely). Úgy gondolom, hogy Encs ezt a Megyei I. osztályú szintet tudja hozni, a jelenlegi feltételek mellett.

Szakmailag jelentős esemény, illetve eredmény volt az ***UTE-val*** való kapcsolatfelvétel, az ***Együttműködési megállapodás aláírása, amely*** edzők, játékosok fejlődését, képzését segítheti elő. Ez egy oda-visszaható folyamat, amely nem a pénzügyi támogatásról szól. A megállapodás nem zárja ki, hogy, akár a régiónkban található DVTK-hoz is ne kerülhetnének tehetséges Encsi játékosok.

LÉTESÍTMÉNYHELYZET

OVI – SPORT PÁLYA: 2017. 05. 25-én került átadásra a legkisebbek, az ***Encsi Csoda - Vár Óvoda és Bölcsőde gyermekeinek*** részére a több funkciós, KAZAL nevet viselő pályamodell. Alkalmas lesz arra, hogy már a legkisebbekkel meg lehessen kezdeni az alapvető játékelemek elsajátítását, amelyet aztán az iskolában lehet tovább folytatni.

TANUSZODA: A korábbi épület már baleset- és életveszélyes volt. Technikailag, műszakilag már nem tölthette be az elvárt szintet. Így 2015 szeptemberében a Képviselő testület nem tehetett mást, mint, hogy döntést hozott az uszoda bezárásáról. Az elmúlt időszakban azért dolgoztunk térségünk országgyűlési képviselőjével, Hörcsik Richárd Úrral, hogy megnyugtató megoldást találjunk, minél előbb újra legyen uszoda Encsen. ***A kormány döntésének értelmében, reményeink szerint, hamarosan elkezdődhet az új tanuszoda***

megépítése a Nemzeti tanuszoda program keretén belül.
A hely kijelölésre került, a telekalakítás folyamatban van. Az építési költségek, a beruházás megvalósítása és az üzemeltetés a Nemzeti Sportközpontok feladata lesz. A terület mintavételezése, és kijelölése már meg-történt. Az új tanuszoda az ún. II-es labdarúgópálya mögötti, Gagarin út felőli üres területen épül majd meg. Itt már rendelkezésre állnak a parkolók is. Bízunk benne, hogy minél előbb elkezdődik és be is fejeződik az építkezés.

SPORTCSARNOK: Több éves munka során felújítottuk a Sportcsarnokot. Az elmúlt év elején adtuk át a külső felújításon átesett létesítményt. Bizonyos mértékű belső megújulás is történt. (Szigetelés, nyílászáró csere (TAO támogatással), öltözők, vizesblokk, előtéri felújítások.) ***Nyáron 42 millió Ft-os beruházás során megújult a játékcsarnok***, amely a felújítás során olyan speciális, rugalmas sportparkettát kapott, amely élvonalbeli kosárlabda mérkőzések rendezésére is alkalmas felület. Két új, a mennyezetről motorikusan leengedhető palánk, valamint, a pályán keresztbe két állítható magasságú fix palánk is rendelkezésre áll. Egy elektromos eredményjelző beüzemelése és két öltöző helyiség felújítás valósult meg.(Játékvezetői öltöző, zárható öltöző a kosarasoknak.) Új, korszerű világítótestek is felszerelésre kerültek. Sajnálattal kell megemlíteni, hogy a felújítás során bűneset is történt. Úgy kell fogalmazzak: „aljas gazemberek" eltulajdonították a már felszerelt világítótesteket. (A nyomozás folya-matban van.) Ennek következtében csúsztak a munkák is, valamint az átadás. Ekkor a munkaterület még nem került átadásra a Sportintézmény felé, a kivitelezőé volt. Így a kár (több milliós) a kivitelezőt sújtotta! (A világítótesteket pótolták.)
Az átadási ünnepség 2017. 09. 09-én volt.

SPORTFEJLESZTÉSEK
SPORTPARK: Amennyiben nyer az 1 éve beadott pályázat, akkor a Sportcsarnok előtti területen fog megvalósulni. ***Szabadtéri elemek*** kerülnének majd kihelyezésre, ezzel is a civil lakosságnak adnánk lehetőséget a testmozgásra.

ZÖLDVÁROS: A már megnyert TOP-os (Terület – és Településfejlesztési Operatív Program) ***pályázat révén, amennyiben lehetőség lesz rá***, szeretnénk több olyan elképzelést is megvalósítani, ami szintén a civil lakosság sportolási lehetőségeit bővítené. Egyes elemek közterületen, más elemek a sportintézmény területén belül valósulnának meg.

- ***MŰFÜVES PÁLYA***: Felújításra kerülne a pálya borítása.
- ***REKORTAN FUTÓPÁLYA:*** Látom, tapasztalom, hogy sokan futnak Encsen (amatőrként). Örömükre, és mozgásigényük kielégítésére épülne korszerű pálya. Ilyen felületen hódolhatnának szenvedélyüknek, amely atlétikai képzésre is alkalmas lenne. Egyéb sportágak felkészülését is segítheti majd ez a fejlesztés.
- ***MINI SPORTPÁLYA:*** Közterületen, a Volán buszpályaudvar környékén épülne, egy aszfaltozott kis focipálya, illetve mellette a görkorizásra, illetve az extrém sportok közé számító gördeszkázásra alkalmas felületet is szeretnénk kialakítani.
- ***TEQBALL ASZTAL:*** A következő évben indulna a megvalósítási programja egy Teqball asztal kihelyezésének a városban egy később kijelölendő helyen.

RÉGI USZODA: Addig, amíg nem dőlt el, hogy hol épül majd meg az új tanuszoda, addig nem tudtunk a régi uszoda helyzetével érdemben foglalkozni. Most, hogy már az új tanuszoda helye kijelölésre került, a bezárt régi uszoda hasznosítását is meg kell oldanunk. ***Folynak az egyeztetések a sport célú felhasználás érdekében.***

TORNACSARNOK: várhatóan kb.: 550 millió (!) Ft-ból egy új beruházás, új tornacsarnok épül a Váci Mihály Gimnázium és a Zrínyi Általános Iskola („Szürke iskola") közé a Gimnázium udvarán. Igaz, hogy ez a beruházás nem az EVSC keretei közé tartozik, de minden-képpen a város és a sportolni vágyók, sportszeretők gazdagodnak vele.

Összességében elmondható, hogy az eddig elvégzett munka, és remélhetőleg az elkövetkező két évben elvégzendő program is abba az irányba mutat, hogy a SPORT-ra alkalmas lehetőségeket szeretnénk minden-képpen kiaknázni, bővíteni, megvalósítani, és minél több emberhez eljuttatni.

A fejlesztések megvalósulása után már csak ***a város polgárain, a sportolni vágyókon múlik***, hogy hogyan élnek a rendelkezésre álló lehetőségekkel, hogyan használják ki az új beruházásokat!

VÁROSUNK LAKOSSÁGÁNAK VISZONYULÁSA, HOZZÁÁLLÁSA, A SPORTHOZ, AZ ENCSI SPORTÉLETHEZ

Összefüggéseiben érdemes ezt vizsgálni. Látjuk, hogy országosan is egyre kevesebb gyerek és felnőtt mozog, vagyis a téma összetett problémát jelent. ***Megváltozott, átalakult az életünk.*** Azt kell mondani, hogy a sport szempontjából nézve nem jó irányba. Szeretnek az emberek szurkolni, szeretik a sportolókat és a sportot, ***de kevesebben hódolnak az aktív sportnak***. Társadalmunkat az egészségtelen életmód, a káros szenvedélyek jellemzik. (Mozgásszegény életmód, dohányzás, drog, alkohol). ***Digitális korszakban élünk***. A mai fiatalok már ebbe születnek bele. Mindez problémát jelent az utánpótlásba bevonható fiatalok körében, létszámában is.

Sporthoz való viszonyok: - Szervezett formában az oktatási Intézményekben és az EVSC – ben folyik intenzív sportfoglalkozás. A városban egyéb helyeken, elszigetelten foglalkoznak a sporttal. Egyes vállalkozásoknál folyik testépítés, ahol ez népszerű és közkedvelt is. Több embert lehet látni, amint futnak, a városban vagy a sportpályán. ***Kevés gyereket látni viszont szabadidejében focizni***. Oka lehet ennek az iskolák zárt udvara. Ezt nem tartom helyesnek. Érdemes lenne az iskolák udvarait ilyen célból is megnyitni. Természetesen a használatra vonatkozó szabályokat minden-kinek be kellene tartania.
A Intézményfenntartó Klebelsberg Tankerületi Központnak a hozzájárulására lenne szükség. Meg kellene találniuk azt a helyzetet, amely az iskoláknak és a sportolni vágyó egyébként iskolás gyerekeknek is jó. Csak úgy lehet ezzel a dologgal foglalkozni, ha mind a két fél elégedett a kialakult helyzettel.

A futballmérkőzések iránti érdeklődés halvány, nagyon visszafogott. Persze ez viszonyítás kérdése is lehet. Bizonyos NB-s klubokhoz viszonyítva, talán még jónak is mondható. Viszont mi ne másokat nézzünk ilyen szempontból, hanem csak saját magunkat. Előfordult például, hogy az ellenfelet több vendégszurkoló biztatta Encsen, mint az encsiek a mieinket. Aránylag kevesen szurkolnak a csapatnak. A szurkolók a jelenlétükkel, drukkolásukkal, néhány száz forintos belépőjeggyel sem támogatják a csapatot. Tisztelet a kivételnek. Van ugyanis egy szurkolói törzsgárda, amely, rendszeresen „drukkol" a mérkőzéseken, viszont kevesen csatlakoznak hozzájuk. Vannak viszont, akik élénk kritikákat fogalmaznak meg, főleg a Megyei I-es csapattal vagy a vezetőkkel szemben. Az építőjellegű kritikákkal nincs is probléma, arra szükség is van, és ezért az illetékeseknek sem szabad megharagudni. Azonban, ha valakinél azt tapasztalom, hogy talán nem is a saját csapatának szurkol, ez számomra szomorú. Sehol máshol nem tapasztaltam hasonló jelenséget.
A rosszindulatú kritikák hatására hazai mérkőzéseken görcsössé válhatnak a játékosok. A buzdítás a teljesítményükre is jó hatással lenne.

El kell mondjam, hogy a fentieket elsősorban korábban tapasztaltam. ***Úgy tűnik, hogy az őszi idény eddig eltelt időszakában, mintha jó irányú változás kezdődött volna el ezen a téren is. Bővülni kellene a sportot támogatók körének is.*** A TAO támogatási rendszerben (amelyben a vállalkozó sem jár rosszul) vesznek részt encsi vállalkozások, és a futball környékén akad egy kevés támogató, ennek a körnek mindenképpen bővülni kellene. A kis - és közép vállalkozói réteg sajnos nem állt sem a sport sem a kultúra támogatói közé a városunkban, legalábbis nem támogatnak az elvárható szinten. Vannak, (és szinte mindig ugyanazok), akik rendszeresen adakoznak, fontosnak tartják az encsi közélet támogatását. Hálás köszönet nekik ezért! ***Lehetnének többen is, akik megengedhetnék maguknak, hogy támogassák az Encsi sportot, és kultúrát.***
Településünkön szeretik a sportot, ezért szerintem nagyon jó megoldás lenne a közösségépítés szempontjából, ha több személygépkocsi helyett a színházlátogatáshoz hasonlóan, ***a városból, szervezetten lehetne buszokkal utazni a kiemelt sporteseményekre***. Szükség lenne ehhez a sportszeretők affinitására, és egy nagyon ügyes, jó szervezőre!

REAGÁLÁS KORÁBBI CIKKEKBEN MEGJELENT FELVETÉSEKRE

Jogos észrevételnek tartom, hogy a felújítás előtt, a falon kint lévő, korábban elkészült ***csapattablók***, az újabbakkal kiegészítve, ***még mindig nem kerültek vissza a Sportcsarnok falaira***. Ezt rövid időn belül pótolni kell! Szükség van a hagyománytiszteletre, a hagyomány őrzésére, az elődök megbecsülésére, a csapattal való azonosulásra. Jó, ha látják minden nap az emberek, hogy kik voltak az elődök, és milyen nagyszerű teljesítményre voltak képesek, amelyekre büszkék lehetünk. Tisztelni kell a korábbi évtizedek sportolóit, az elődöket, hogy a mai fiatalok is példát vehessenek róluk. A Krusóczki Ferenc által felvetett ***vitrines sporteszköz, sportereklye*** (Bőrstoplis csuka, fűzős, szelepes bőrlabda, stb…) ***kiállítás ötletét jónak tartom, támogatom***, ha megfelelő színvonalon meg tudjuk valósítani. Nagyon fontos lenne a megfelelő biztonság, a védelem kérdését (Üveges vitrinről lenne szó!) megnyugtató módon rendezni. Amennyiben ezt meg tudjuk oldani, akkor meg lehet tennünk a megfelelő lépéseket a kiállítás létrehozása érdekében.

ELKÉPZELÉSEK AZ EGYESÜLETI ÉS AZ ELNÖKI MUNKA FOLYTATÁSÁRÓ

Alapvetően nem tartom szerencsésnek, hogy politikusok Sport Egyesületeket vezessenek. Sokszor azonban nincs más lehetőség. Kényszerhelyzetek is adódhatnak. Az én esetemben, egy átmeneti időszakban sem volt más megoldás, hogy új alapokra helyezzük és megerősítsük az Encs Városi Sport Clubbot. Szívesen vállaltam ezt a feladatot.
Ugyanakkor véleményem és meggyőződésem szerint nagyon sok olyan kitűnő szakember van a városunkban, akik képesek lennének az EVSC elnöki teendőinek ellátására. Szeretnék időt adni magamnak, - de nem túl sokat -, hogy találjak olyan embert, akinek át tudom adni ezt a feladatot, továbbra is segítve az EVSC működését. ***Határozott tervem, hogy átadjam ezt a pozíciót egy tőlem sok szempontból alkalmasabb személynek, akinél garanciát látok arra, hogy az EVSC működését tovább fogja tudni erősíteni, a helyi sportéletet tovább tudja majd fejleszteni. Jelenleg keresem a megfelelő megoldást.***

Úgy gondolom, hogy az eddigi, és a jövőben várható ***infrastrukturális fejlesztések mellett szükség van szakmai megújulásra is***, további sportágak megismertetésére, bevezetésére, tömegsportban, szabadidő sportban további kezdeményezések megvalósítására.
Mindehhez olyan emberek kellenek, akik jók ebben, és kitűnő munkát végeznek.
Az Encsi sportéletet illetően további új impulzusok, és meggyőződésem, hogy ezekhez új emberek kellenek, akik mindezt meg tudják valósítani!

ÜZENET AZ ENCSI HÍREK OLVASÓINAK, A VÁROS SPORTSZERETŐ LAKOSSÁGÁNAK

Köszönetemet fejezem ki mindazoknak, akik az elmúlt évtizedekben és jelenleg is sokat tettek, tesznek az Encsi sportélet fenntartásáért, fejlesztéséért, jó hírnevének növeléséért! Sportvezetőknek, edzőknek, testnevelő tanároknak, játékosoknak, szurkolóknak, támogatóknak.

Legyünk minél többen, akik aggódnak a város sportéletéért, és egyre többet tesznek a jövőben is az Encsi sportért, és kultúráért, a településért!

Kívánom, hogy legyen minél több sportsikerekben részünk, mind az EVSC-ben, mind az iskolákban, mind egyénileg!
HAJRÁ ENCS!

GUNDEL TAKÁCS GÁBOR (sportriporter és játékmester) alábbi gondolataival szeretném kérni az Encsi polgárok további támogatását és odafigyelését a város sport életére.

„A SPORT nemcsak játék és örömforrás, sokkal több: a való élet esszenciája. Meg lehet tanulni belőle az élet legfontosabb értékeit: a munkát, a kitartást, az alázatot, az egymásért való kiállást. Megtanít bennünket arra is, hogyan győzzünk, mit kezdjünk a sikerrel, de azt is megismerhetjük általa, hogy ha veszítünk, akkor hogyan álljunk ismét talpra."

L. I.

LABDARÚGÁS

MOTTÓ: „Meccset nyerni nagy dolog, játszani még nagyobb, de legnagyobb, szeretni a játékot."

ENCS VSC felnőtt labdarúgó csapatának 2017/2018. évi bajnokság őszi idény 1-8. fordulójában nyújtott teljesítményének összegzése.

ENCS VSC FELNŐTT LABDARÚGÓ CSAPATA

KOCSIS NÁNDOR vezetőedző így értékelt:

Az EVSC felnőtt labdarúgó csapatának nevében szeretettel köszöntöm az Encsi Hírek olvasóit.Az eddig eltelt időszakot értékelve, azt kell mondanom, hogy ***a csapat ebben a bajnoki kiírásban a várakozásoknak megfelelően szerepel.***

A nyári felkészülés után- ami szerintem jól sikerült- ,nagy várakozással tekintettünk a bajnoki rajtra. A rajton az Onga csapatát idegenben fölényesen, 4:1 arányban legyőztük. Közben megkezdtük a szereplésünket a Magyar Kupában is. Itt a 2. körben kezdtünk. Aszalóra utaztunk, ahol 4:2 arányban diadalmaskodtunk.

Az első hazai mérkőzésünkön Karcsával játszottunk. Nagyon bizakodóak voltunk a meccs előtt, ez az optimizmus az eredményben is megmutatkozott, 3:0-ra nyertünk. Hét közben hazai pályán következett a 3. forduló a kupában. Felsőzsolcát kaptuk ellenfélül, amely csapat, az előző bajnokság ezüstérmese volt, és nagyon erős kerettel rendelkezik. A mérkőzés jól kezdődött számunkra, vezettünk, de ellenfelünk hibáinkat kihasználva fordított, és kétgólos előnybe került. Ebből még „felálltunk", azonban, a mérkőzés végén büntetőt ítéltek ellenünk, amit értékesítettek. Így a felsőzsolcai csapat jutott a megyei selejtező utolsó körébe. Azt mindenképpen megjegyezném, hogy a játékvezető tévesen, 1:0-ás vezetésünknél egy jogos büntetőt nem adott meg számunkra, ugyanis az ellenfél védője kézzel mentett a gólvonalon. Azonban ez már történelem, így, csak a bajnokságra kellett már koncentrálnunk.

A hazai pályájukon mindig veszélyes Bogácsra látogattunk, és értékes döntetlent értünk el. Az egy pont elfogadható, de mivel mi vezettünk, és a meccs legvégén meccslabdát hibáztunk, így, a győzelem is meg lehetett volna. Ne legyünk azonban telhetetlenek, és mi nem is vagyunk.

Következett egy rangadó, nem mással, mint Edelénnyel, akik mostanában mumusunknak számítanak. Ennek megfelelően kezdődött a mérkőzés. Vendégeink a hibáinkat könyörtelenül kihasználták, és háromgólos előnyre tettek szert az I.félidőben. A csapatunk mentális erejét mutatja, hogy nem adtuk fel a küzdelmet. A második félidőben nagy akarattal, és nagy szívvel megfordítottuk a mérkőzés eredményét, és 4:3 arányban győztünk. Talán, ezen a meccsen látszott leginkább, hogy a csapat miben változott tavalyhoz képest. Fejben, mentálisan sokkal erősebbek vagyunk, minden pályára lépő játékosunk hozzá tesz a csapat teljesítményéhez.

Következett egy papíron könnyűnek tűnő, azonban, mi nagyon is tudtuk, hogy irtó nehéz mérkőzés. Szerencsre látogattunk, akiknek addig nem volt pontjuk, négy vereséggel álltak a táblázaton. Tisztában voltunk vele, hogy mindent meg fognak tenni a győzelemért vagy a pontszerzésért.

Ez, sajnos, be is bizonyosodott, mert nagyon lelkesen, óriási elánnal játszott ellenfelünk. Mi ennek nem találtuk az ellenszerét. Nekünk is voltak gólszerzési lehetőségeink, de nem használtuk ki azokat. A második félidőben többször hibáztunk, így, a lelkesebb ellenfelünk, megérdemelten 2:0 arányban legyőzött minket. Talán jókor jött ez e pofon, ebből is látszik, hogy van hová fejlődni még fiatal csapatunknak. Nagyon nehéz sorozat előtt álltunk, ebből a vereségből erőt kellett meríteni és tanulni a hibákból.

Úgy gondolom, ez sikerült is, mert Gesztelyből, már más szellemben, harcosan futballozva el is hoztuk a három pontot. Az igazsághoz hozzátartozik , hogy egy borzasztón csapkodó játékban bizonyultunk jobbnak ellenfelünknél. A gesztelyi pálya talaja, talán nyugodtan mondhatom, hogy, a megyei I. osztályhoz nem méltó állapotú. Ebben a sikerben a legnagyobb érdem nem a csapaté, hanem a szurkolóinké volt. Nagyon sokan, kétszektornyian kísértek el minket, és fantasztikus hangulatot teremtettek. Azt gondolom, ez példa értékű volt. Örülnénk, ha mindenki így biztatná a csapatot, mert a szurkolók biztatása erőt ad a csapatnak!

Következett az Ózd elleni bajnoki mérkőzés, amelyre nagyon készültünk. Köztudott, hogy Ózdon nem titkoltan bajnoki cím elérése a cél. Az eredmény, 1:1-es döntetlen lett. Ez a mérkőzés számunkra hízelgő, mert nagyon jó csapat, kiváló játékosokkal. Mi ezt a döntetlent helyén tudjuk kezelni, mert számunkra értékes pontot sikerült szereznünk.

Említettem, hogy nehéz sorozatban vagyunk. Nyugodt szívvel mondhatom, hogy a csúcspont a szeptember 30-ai sajóbábonyi vendégszereplésünk volt. A hazaiak 100%-os teljesítménnyel vezették a bajnokságot.

A mérkőzés jól kezdődött számunkra, mert sikerült vezetést szereznünk egy jól kivitelezett szabadrúgást követően. Korán örültünk azonban, mert röviddel ezután ellenfelünk egy pontrúgást követőn egyenlített, majd átvette a vezetést is, szintén egy beívelést követőn. I. félidőben: 2:1 oda.

A második félidőre megpróbáltunk ritmust váltani, ez sikerült is. Egy szemre is tetszetős kontra végén kiegyenlítettünk. Azonban milyen a sors? Úgy gondolom, hogy jól futballoztunk, és rá is szolgáltunk volna az egy pontra. A 91. percben, felívelést követően, kaptunk egy fejes gólt, így tehát pont nélkül távoztunk.

Az viszont büszkeséggel tölt el, hogy csapatom emelt fővel hagyhatta el a pályát, mert így kikapni egy nagyon jó csapattól nem szégyen, de a hibákból okulni kell!

A hátralévő fordulókban próbálunk minél több pontot összegyűjteni, hogy tartani tudjuk a lépést az élmezőnnyel. A hétvégén, újabb nem kis feladatként, a regnáló bajnokot, Mádot kell legyőznünk. Bízunk magunkban, és várunk mindenkit, hogy lelkes szurkolásával biztassa a csapatot hétről-hétre.

Hajrá Encs!

AZ ŐSZ 8+2 PILLANATA

PILLANATKÉPEK AZ EVSC FELNŐTT LABDARÚGÓ CSAPATÁNAK 2017/2018-as BAJNOKSÁG ŐSZI IDÉNYÉNEK, ELSŐ FELÉBEN LEJÁTSZOTT 8+2 MÉRKŐZÉSÉRŐL.
(KICSIT MÁSKÉPPEN! ÉRDEKESSÉGEK A MÉRKŐZÉSEKHEZ KAPCSOLÓDÓAN.)

1. forduló: 2017. 08. 12. (Szombat): ONGA – ENCS: 1:4 (1:2):
Remek idény kezdet, megérdemelt idegenbeli győzelem, melyet a hazaiak szakvezetője is elismert. Napos, meleg idő. Lencsés Gergő mesterhármasa, szebbnél-szebb gólokkal. Eredményes szélsőjáték, gólt érő centerezésekkel. Mindkét edző távollétében, sikeresen mutatkozott be az Ügyvezető elnök asszony, a csapat irányítójaként. Az Ongai mérkőzéseken korábbról megszokott „hangos bemondós" szurkoló késve érkezett meg a Balatonról a mérkőzésre. Csapatunk már vezetett, így elő sem vette „hangszerszámját". A végén azonban megjegyezte, hogy: „Jobb egy meccsen hárommal kikapni, mint háromszor egy góllal!" Milyen igaza is van!

MAGYAR KUPA: 2. forduló: 2017. 08.16. (Szerda): ASZALÓ – ENCS: 2:4 (0:1)
Az 1. fordulóban erőnyerő volt az EVSC, és mérkőzés nélkül került a 2. körbe.
Napos, meleg idő.
Látszott az osztálykülönbség. A hazaiaknál volt encsi játékosok is szerepeltek. A pálya talaja, enyhén szólva sem volt ideális. 2gólt büntetőből szerzett a csapat, melyek közül az egyiket, az éppen ezen a napon születésnapos (1995. 08. 16.) csk. helyettes: Kerekes Norbi lőtt be. Irány a Kupa 3. kanyarja!

2. forduló: 2017. 08. 19. (Szombat): ENCS – KARCSA:3:0 (2:0)
Napos, meleg idő. Ivó szünetek. Kiváló kezdés. Már gól, 11-esből (Gregó I.) a 2. percben.
10 perc telt el a mérkőzésből, míg az „illetékesek" rájöttek, hogy a vendégek mezőnyjátékosainak és a hazai csapat hálóőrének mez színe megegyezik! (Mit figyeltek az igazoltatáskor?) A 35. perc tájékán a hazai csatárok előzetes bemutatót tartottak az este esedékes tűzijátékból. (Egy támadáson belül 4-szer hagyták ki a gólhelyzetet!) A félidő 2:0, a vége 3:0, a végére ellaposodó játékkal. Nem volt kérdéses, hogy melyik csapat a jobb, azaz ki nyeri a mérkőzést.

MAGYAR KUPA: 3. forduló: 2017. 08. 23. (Szerda): ENCS - FELSŐZSOLCA: 3:4 (1:2)
Igazi értékmérő mérkőzés, továbbjutási esélyekkel. Két jó csapat párharcát láthatták a nézők. Nem jött össze a bravúr, a továbbjutás. Végül is, a nagyobb kupa szereplési rutinnal rendelkező vendégek léptek a megyei fordulók 4. körébe. Az ellenfél 4 góljából 3-at lőtt Menougong George, aki egyik gólját sarokkal szerezte.
Cél, hogy jövőre a Kupában is eredményesebben szerepeljünk

3. forduló: 2017. 08. 26. (Szombat): BOGÁCS – ENCS: 1:1 (1:1)
Napos, meleg, szinte kánikulai idő. Természetesen ivó szünetek. Vezetés, már újra a mérkőzés elején. 7. perc: 0:1 (Lencsés Gergő). Fél óra múlva, a fiúk „bele-aludtak" a meccsbe. Ezt a hazaiak kihasználták, és máris 1:1 az I. félidő vége. II. félidőben beárnyékolódott a pálya nagy része, kellemesebbé vált az idő. A 75. perc tájékán parázs, „paprikás" lett a hangulat a pályán. (Molnár Levit úgy rúgta fel a bogácsi támadó, hogy a labda ott sem volt!) Tömegjelenetek, torzsalkodások alakultak ki a küzdő felek között. Végén maradt az igazságosnak tűnő döntetlen, két jó csapat küzdelmes derbijén. Ezen a mérkőzésen nem volt igazi vezéregyénisége az EVSC-nek.

4. forduló: 2017. 09. 02. (Szombat): ENCS – EDELÉNY: 4:3 (0:3)
Napos, de erősen szeles időben játszották a „presztízs csatát" az egymással hosszú évek, évtizedek óta rivalizáló ellenfelek. Az erős szélnek eredményt befolyásoló szerepe volt. Az I. félidőben a vendégeket, míg a II. félidőben a hazaiakat támogatta. Most az edelényieknek sikerült az, ami az előző fordulókban az Encsnek. Még alig mondták ki a csapatok, hogy:"Éljen! Éljen!", máris az Encsi hálóban táncolt a pettyes bőr. Ezt még kétszer megismételték a vendégek, és így 0:3 az I. félidő vége. A szünetben Szilvai Attila büszkén, mosolyogva járta végig a hazai nézők előtti területet, és üdvözölte ismerőseit. (Érdekes, a végén már nem tette meg ugyanezt. Vajon miért?) A II. félidőben beindult az „Encsi henger". Két 11-es gól (Gregó I. és Kádár M.), 1Molnár Levi gól szögletből, érintés nélkül, a végére „kegyelemdöfés" Lencsés Gergőtől. Óriási tartásról, küzdő-szellemről tanúbizonyságot tévő Encsi fiúk megérdemelten nyerték meg, (4:3) ezt a több szempontból is fontos meccset! A mérkőzés során egyes játékosok külön párharcot vívtak. Csengő Szabi és Kótai Ferike, Gregó Imi és Tóth Norbi, valamint szögleteknél, Leskó Miki és Pataki Gergő között folyt nagy küzdelem.
Változatos, eseménydús, jó iramú, izgalmas mérkőzés volt. A végén, a Szakosztály vezetőség tagjainak egy része által finanszírozott „ominózus" vacsorával zárult a nap.

5. forduló: 2017. 09. 09. (Szombat): SZERENCS – ENCS: 2:0 (0:0)
Borult, felhős, időnként szemerkélő, esős idő. Sok néző („szomszéd várak"), köztük, a már megszokottá váló, sok encsi szurkoló is. (Bár a mérkőzéssel egy időben, Encsen, a felújított játékcsarnok átadási ünnepsége volt a Sportközpontban!) A hazaiak 4 meccsből, 4 vereséggel álltak a tabellán, míg a vendégek 10 ponttal nagyon jó pozícióban várták, a papírforma alapján az ő győzelmüket ígérő mérkőzést. A szerencsiek abban bíztak, hogy minden sorozat megszakad egyszer, és győzelemre készültek ők is. Ennek megfelelően nagyon lelkesen kezdték a meccset. Látszott a játékukon, hogy ma minden áron nyerni akarnak. Az alacsony színvonalú mérkőzésen az I. félidőben nem esett gól. (0:0) A II. etapban gyűrték egymást a csapatok. Gólt, sőt gólokat csak a „Csoki városiaknak" sikerült szerezni. A vége 2:0. Megérdemelt hazai győzelem! Ezen a napon az Encsi „aranylábú" gyerekek, nagyon elmaradtak az eddig lejátszott mérkőzéseken nyújtott teljesítményüktől, hozzáállásuktól.
A meccs vége felé a közönség soraiban durvult el a hangnem, és érdekes módon, ebben a hölgyek jártak az élen! (Az előző években lejátszott Szerencs – Encs mérkőzéseken is előfordult hasonló atrocitás!) A 90 perc végére nemcsak az időjárás, hanem a Mi (encsiek), hangulatunk is borús lett.

6. forduló: 2017. 09. 16. (Szombat): GESZTELY–ENCS: 0:2 (0:0)
Napos, enyhén felhős, meleg idő. A mérkőzés 1 perces gyászszünettel kezdődött, a volt Encsi, jelenleg gesztelyi edző: Orlóczki Tibor édesanyjának halála miatt. A kezdőrúgást egy Amerikából hazajött gesztelyi vendég végezte el, akit a helyi szpíker megpróbált angolul is köszönteni. A pálya talaja nagyon egyenetlen, Megyei I. osztályhoz méltatlan volt. A mérkőzés végeredménye: 2:0 lett. De micsoda különb-ség az előző héthez képest. Akkor a Szerencs, most viszont az encsi fiúk javára. (A 93. percben még ziccert is hibázott Lencsés Gergő.) Nagy változás következett be a csapat hozzáállásában! A hazaiak védelmének hibáit kihasználva megérdemelt győzelmet arattak az encsi gyerekek. Egyénileg, és csapatként is felülmúlták ellenfelüket a fiaink. A pálya körüli lelátókon,(amelyeket a szomszédos Hernádnémeti Lovas Napok után kapták kölcsön a Gesztelyiek.), nagyon sok encsi néző foglalt helyet, akik nagyszerű hangulatot csináltak, és buzdították a fiúkat, hozzásegítve őket a győzelemhez. Amikor a helyi műsorközlő a hazai nézőket próbálta szurkolásra buzdítani, olyankor, azonban, ahogyan a pályán az encsi játékosok, úgy a nézőtéren a vendég szimpatizánsok nyerték az „ütközetet".

7. forduló: 2017. 09. 23. (Szombat): ENCS – ÓZD: 1:1 (1:1)
Borult, felhős, esős idő. Az előző napok esős időjárása miatt felázott talajú pálya. Két különböző múlttal, és jelenlegi feltételekkel rendelkező együttes találkozott ezen a mérkőzésen. Ózd a megyénk második legnagyobb városa, 33500 fővel, míg városunkban: 6574 lakos él. Éppen a meccs napján közölt egy cikket a Nemzeti Sport az ózdi futball történetéről, felidézve Ózd kétszeri NB I- es szereplését is. A cikk „Ózd a futball őskohója." címmel jelent meg az „Egyszer volt, hol nem volt." cikksorozat keretében.

A mérkőzés kezdőrúgását a csapat egyik törzsszurkolója, az egyik meghatározó játékos édesapja, Kerekes László végezte el, születésnapi ajándékként, 50-es számú kék mezében.
A vendégek, volt válogatott, NB I-es múltú játékosuk: Budovinszky Krisztián nélkül érkeztek.
A kispadjukról viszont egy egyszeres (1) válogatott játékos, Farkas Simon dirigált, aki a meccs legvégén pályára is lépett.
A találkozó első negyedórájában a heves ózdi rohamok, széleken vezetett gyors támadások, és a negyedóra végén elért góljuk egyértelmű vendég sikert jelzett előre. Azonban a rohamok alább hagytak, az encsi fiúk magukhoz tértek, sikeresen egyenlítettek is a 32. percben. Mint a derbi végén kiderült, ez lett a meccs végeredménye is. Közben az első félidő vége felé, amikor az egyik ózdi támadó megrúgta a hazaiak kapusát, Éliás Attilát, dulakodás alakult ki. Nem futballpályára való jelenetek zajlottak le, melyet a küzdőfelek lapok nélkül megúsztak.
A második félidőben mindkét kapu előtt alakultak ki meleg helyzetek, de újabb gól már nem esett. Mind a két gól fejesből, és kapushibából esett. A döntetlen igazságosnak mondható.
A mérkőzés kapcsán felvetődött egy érdekes kérdés. Amíg az encsi szurkolók ismerik csapatuk játékosait, (A „mag" már 4. éve játszik együtt!), addig a vendégcsapatot elkísérő szurkolók egymást kérdezgetve tájékozódtak: „Ki az a szakállas játékos? Ki az a másik srác?"
Szükség van-e Megyei I. osztályú szinten ennyi légiósra egy-egy csapatban, vagy játszanak a saját nevelések?

8. forduló: 2017. 09. 30. (Szombat): SAJÓBÁBONY–ENCS: 3:2 (2:1)
Kissé felhős, enyhén szeles, napos, meleg, szép őszi idő. A sajóbábonyiak kispadján, a már több magasabb osztályú együttes deszkáit is koptató, Huszák Géza irányított. A mérkőzés előtt a hazaiak 7 meccsből hét győzelemmel vezették a tabellát. A 2. percben mégis az encsiek hagytak ki egy ziccert. Gregó Imi nagyszerű indítása után Molnár Józsika már a kifutó kapuson is átemelte a labdát, ami azonban elment keresztbe a bal kapufa mellett. Gól esetén óriási kezdés lett volna. Megszaporodtak a hazai támadások, főleg a jobb szélen elviharzó Erdei Nagy Norbi, valamint Tóth Pista révén. Sok szabadrúgást harcoltak ki lőtávolban a helyi üdvöskék. Ezeket a gyorsasága mellett, kitűnő rúgótechnikával is rendelkező, ballábas Erdei Nagy Norbi veszélyesen csavarta a kapu elé. Ott érkeztek a jól fejelő hazai „tornyok". A vezetést mégis Molnár Levi mesteri szabadrúgás góljával az encsi fiúk szerezték meg. Azonban 2 percen belül érkezett is a válasz, fejes góllal. A szünetig 2:1-re növelték előnyüket a hazaiak. A második félidő derekán, a fiatal Rakaczki Marci okos góllal egyenlített Kontra Anti tanári passza után. Ezután felváltva forogtak veszélyben a kapuk. Úgy tűnt, döntetlennel ér véget a mérkőzés. A „spori", Dósa Róbert 3 perc hosszabbítást jelzett. A 91. percben azonban jött a slusszpoén. A vendég védők hibáját kihasználva, a bábonyiak, fejes góllal (!) megszerezték a győztes gólt: 3:2. Ezzel a mutatójuk 8-ból 8-ra nőtt! Két jó csapat férfias küzdelmében az encsi fiúk nem érdemeltek vereséget. Partiban voltak a listavezető otthonában. Ezért a győzelemért nagyon megszenvedett a Sajóbábony!

L. I.

AZ ENCSI HÍREK SPORT STAFÉTA

(„HÓLABDA")

„Mottó: „A homo sapiens (értelmes ember), egy személyben homo ludens (játékos ember) is"

Az előző (2017./3.) számunkban indult sorozatunkban, szeretnénk teret biztosítani az encsi SPORT -, és közélet szereplőinek, érdeklődőknek, egy kérdezz-felelek **SPORT STAFÉTÁRA**.
Célunk, hogy az encsi sportélet, illetve közélet szereplői kérdéseket tehessenek fel az illetékeseknek, érintetteknek, az őket, illetve a közvéleményt is érdeklő, az encsi sport-élettel kapcsolatos témakörben.
A megkérdezett kifejtené válaszát a kérdésre majd Ő is feltenne egy kérdést, a témában illetékesnek vélt személynek, (tovább passzolva a „hólabdát"). A válasz mindig az Encsi Hírek következő számában érkezne. Az Encsi Hírek által elsőként feltett három kérdésre az előző számban válaszoltak a megkérdezettek. Az Ő általuk feltett kérdésekre a jelenlegi (2017./4.) számban, ebben a cikkben olvashatók a válaszok. Sajnos, itt egy „cserét" is végre kellett hajtani. A „hólabdát" a mostani válaszolók is tovább gurították. Kérdéseikre a válaszokat lapunk következő számában (2017./5.) fogják megkapni az érintettektől.

PAUL JÓZSEF: (Vállalkozó, az EVSC Labdarúgó szakosztály vezetőség tagja.)
Az alábbi módon fogalmazta meg a kérdését, gurította tovább a „hólabdát":
Kérdésem BOLOBÁS PÉTER -nek teszem fel, aki önkormányzati képviselő, tanácsnok, a pénzügyi- és városfejlesztési bizottság elnöke, valamint a labdarúgó szakosztály vezetője.

A nekem feltett kérdésre adott válaszomban felvetettem egy műfüves labdarúgó pálya és futópálya pályázati megvalósítását. Légy szíves vázold, hogy milyen feltételekkel lenne megvalósítható ez a sportlétesítmény?
BOLOBÁS PÉTER: a következőképpen reagált:
A Magyar Labdarúgó Szövetség Országos Pályaépítési Programjának keretén belül, a Sportegyesületeknek lehetőséget adtak műfüves pályaépítésre pályázni, az alábbi feltételekkel:
A beruházás teljes költségéből 30% önrészt kell biztosítania a pályázó Sportegyesületnek. Az adott Sportegyesületnek, a 70% TAO forrásra közvetítenie kell az MLSZ felé olyan céget, aki a pályaépítéshez fel tudja ajánlani a társasági adóját.
A 30% önrész, különböző feltételek bevállalásával, még csökkenthető is lenne 4-5% -al, de ez még így is nagyon magas. A beruházás összköltsége meghaladja a:
140 000 000 Ft-ot. (Száznegyven-millió Ft!)
A TAO-s támogatásunk, az itt szükséges támogatás 10%-át sem éri el.
Ezen feltételeket megnézve, látszik, hogy Sportegyesületünk nem rendelkezett kellő kondícióval a pályázáshoz.
Önkormányzati szinten is általában csak az 5-10%-os önrésszel rendelkező pályázatokat tudjuk támogatni. Számunkra ez a pályázat nem volt érdemi lehetőség.
BOLOBÁS PÉTER, egy „lőtt passzal" továbbította a „hólabdát", **KLÉRI BERTALAN**, alpolgármester, gimnáziumi tanár felé.
BERTI! TE hogyan vélekedsz az encsi felnőtt labdarúgó csapatról, figyelemmel kíséred-e a csapat szereplését? Hogyan tudnánk egy kicsit közelebb hozni a sportélethez, mint szurkolót -, esetleg támogatót -, persze csak ha az időd engedi?
RAKACZKI ZOLTÁN: (Labdarúgó szakosztály vezetőségi tag, két EVSC labdarúgó (utánpótlás, ill. felnőtt csapat tagok) édesapja.)
Eredetileg a következő kérdéssel folytatta volna a „Sport stafétát":
Hólabdát KUSZKÓ SÁNDOR U19-es edzőhöz gurítom tovább**:**
Milyen terveket „szősz" a soron következő bajnoki idényre az utánpótlás korú csapatnál? Tovább folytatódik-e az a pozitív tendencia, amely szerint az utánpótlás csapatok dobogós helyezést érnek el?
KUSZKÓ SÁNDOR: sajnos, időközben lemondott az U-19-es csapatnál betöltött edzői pozíciójáról, így nem kívánt válaszolni a kérdésre, nem érezte magát kompetensnek, az utánpótlás csapatok jövőjére vonatkozó kérdés megválaszolására.
A **„Sport stafétát"** nem szerettük volna megszakítani, ezért **RAKACZKI ZOLTÁN** élt az újabb kérdezés lehetőségével az alábbi módon:
RAKACZKI ZOLTÁN:
Az újabb kérdezési lehetőség kapcsán a „Sport staféta" következő kérdését **KOVÁCS LÁSZLÓ** szakosztály vezetőségi tagnak, vállalkozónak (Groupama) teszem fel, azaz Neki passzolom tovább a „hólabdát".
Laci! Szerinted, milyen módszerekkel, rendezvényekkel lehetne elősegíteni a város, és környékének tömegsport mozgalmát? Hogyan lehetne elérni, hogy minél több ember - és nem csak a diákok- sportoljon, mozogjon szabadidejében, a saját egészségének a megőrzése érdekében is?

KOVÁCS LÁSZLÓ: válasza a kérdésre:
Az infrastrukturális feltételeket kell megteremteni, ami az elmúlt évtizedben lepusztult.
A jelenlegi városvezetés, meglátásom szerint elkötelezett a sportlétesítmények megújítása mellett. Megújult a sportcsarnok játéktere és az öltözők. Hamarosan új uszoda épül. A futók örömére a futballpálya köré futópálya, a Sportcsarnok elé tömegsportra alkalmas játéktér létesül.
Ez több, mint az elmúlt 20 évben megvalósult sportberuházás.
Véleményem szerint, amennyiben a feltételek adottak lesznek, több ember fog sportolni.
A Sportcsarnok vezetése is elkötelezett a színvonalas sportesemények rendezése mellett. Amennyiben az infrastruktúra adott lesz, a sporteseményeket lehet tovább szélesíteni.
A jövőben, személy szerint, szívesen venném a műfüves futballpálya felújítását, tenisz és fallabda pálya építését.
A"Sport stafétát" tovább folytatva, a következő kérdést teszem fel **TVERGYÁK LÁSZLÓNAK:**
(Katasztrófa védelmis, fia az ifiben játszik, „amatőr" focista):
Laci! Te, mint utánpótlás korú játékos szülője, milyennek látod az encsi utánpótlás jelenét és jövőjét?
Tudomásom szerint, idegenbeli mérkőzésekre is elkíséred a felnőtt és utánpótlás csapatot.
Van olyan módszer, amit érdemes lenne átvennünk más Egyesületektől? Itt nem csak az utánpótlásra gondolok.
NAGY JÓZSEF: (Vállalkozó, EVSC –ben játszó utánpótlás korú focista édesapja, volt igazolt labdarúgó, jelenlegi „amatőr" futballista, szurkoló) kérdése:
Idősebb **KEREKES LÁSZLÓ-hoz** gurítanám tovább a „hólabdát", neki adnám át a „stafétabotot", aki rendszeres látogatója, szurkolója, érdeklődője, fia révén való érintettsége kapcsán is- az encsi csapat mérkőzéseinek.
LACI! Te hogyan látod a nézőszám emelésének lehetőségét, problémáját? Szerinted van-e olyan ember (ha igen, akkor ki?), aki össze tudná fogni, létre tudná hozni Encsen ezt a bizonyos szurkolói tábort, aki mögé beállnának az emberek?

KEREKES LÁSZLÓ válasza: (Vállalkozó, „futballistaszülő", „amatőr" focista, a „szurkolói mag" tagja.)

Szeretném megragadni a lehetőséget, és először nem a kérdésre válaszolnék, hanem az őszi szezon meccseire térnék ki, ami azért nagyon szorosan fog kapcsolódni a feltett kérdéshez.
Jelenleg (szeptember vége előtt) éppen az 5. helyen állunk. Négy győzelem, kettő döntetlen és egy vereséggel. Ezen a hét meccsen láthattunk olyan szépségdíjas gólokat is, amelyek az NB I-ben is megállnák a helyüket. Például Lencsés Gergő két ongai találata (a három közül!). Úgy tűnik, mintha már a góllövő cipőinket is megtaláltuk volna. A lőtt és a kapott gólok száma is megfelelőnek mondható. A lőtt gólok száma 15, a kapott góloké 8.
Az ifiből felkerülő fiatalok nagyon jól beilleszkedtek az amúgy is fiatal csapatunkba. Úgy vélem, hogy ezen eredmények tükrében, és a nyújtott teljesítményekkel, mi nézők, és a szurkolók is elégedettek lehetünk. Kiemelve, láthattunk olyan meccset is, ahol 0-3-ról (Edelény ellen) nem adtuk fel, és tudásból, hozzáállásból, akaratból kitűnőre vizsgázott a csapat, így a mérkőzést megfordítottuk, győzelemmel hagyta el csapatunk a pályát.
Konkrét válaszom a feltett kérdésre:
Egyre többen vagyunk, akik idegenbeli meccsen is szurkolunk, és szorítunk a csapatnak. A gesztelyi meccsen a helyi „hangulatfelelős" hangosításon keresztül próbálta feltüzelni saját közönségét, ahol mi, encsi szurkolók, hangerőben és biztatásban is felülmúltuk a hazaiakat.
Ez a focistáinknak is" plusz löketet" adott, ami megmutatkozott a játékukban is.
A nézőszám rajtunk is múlik. Hívjuk ki barátainkat egy kis szórakozásra, ne otthon tévézzenek, hanem úgy, mint baráti csoportok, legyen közös programjuk a meccsnézés, a mérkőzésre járás! Az itthoni meccseinket az Encsi TV is felvehetné, és visszanézhetnénk. Sokkal több invitáló plakátot kellene kihelyezni Encsen, és a szomszédos településeken is!!! Ebben a modern világban, a facebook-on is, akár naponta, egy ismétlődő figyelemfelhívást lehetne közzé tenni. Problémának a kevés reklámot látom! Nagyon sok pályán kevés a nézőszám sajnos, de ezt a modern világ is generálja. A gyerekek nem a labdát szedik a pálya szélén, hanem facebook-nak „hódolnak", illetve a modern „kütyükkel" játszanak otthon.
A szurkolótábor kérdésével kapcsolatosan azt kell mondanom, az én ifista koromban, míg a felnőtt csapat mérkőzése tartott, az alatt mi, „ifisták" végig szurkoltuk és énekeltük a meccset, eközben több szurkolni vágyó társ is csatlakozott hozzánk.

Kiemelni egy személyt sem tudok, és nem is szeretnék. Ha elindul egy valóban élvezetes szurkolás, a vezető személye előbb-utóbb kinövi magát az úgynevezett tömegből. Jó ötletnek tartanám a kihangosítást, a mérkőzések előtt és közben. Gesztelyben ez is nagyon jól érzékelhető volt, kellőképpen fokozta a hangulatot. Természetesen, a meccseinken a fiúk által felénekelt Encsi indulóra való bevonulás nagyban emelné az adrenalin szintet, mind a játékosokban, mind pedig a nézőkben! A meccsek szüneteiben pedig különböző zenékkel, „vetélkedőkkel" (pl.: fejtörők, 11-es rúgások) lehetne fenntartani és fokozni a szurkolók, és nézők figyelmét.
A nézőszámot leginkább a csapat tudja igazán növelni, ha harcosan, jól, és úgymond „csúszva-mászva" mindent megtesznek a jó eredmény elérése érdekében. Amit jelenleg meg is tesznek a fiaink, igaz, olykor-olykor nem mindig sikerül 100%-ban.
Szeretem nézni a két veteránnal, Gregó Imrével, Szita Gabival felálló, és a két éve még „zöldfülűnek" számító, mostanra már rutinos játékosokká fejlődött, és egységes csapattá vált fiataljainkat.

Szeretném megköszönni – születésnapom (50.!) alkalmából - a vezetőség és a csapat köszöntését, és azt, hogy az Encs - Ózd mérkőzésen, a kezdőrúgást én végezhettem el Hajrá Encs!
A kérdésemet, vagyis a" hólabdát" tovább gurítom **MOLNÁR ZSOLT** törzsszurkoló társamnak, aki szintén a tehetséges „kicsi fiának" (MOLNÁR LEVI), és az egész csapatnak is szorít minden mérkőzésen, a pálya szélén.
Zsolti! Te miben látod, az egyébként is szép sportcentrumunk fejlődési lehetőségeit?

Emlékfutás a Reformáció 500. évfordulója tiszteletére

Luther Márton 1517. október 31-én, 500 évvel ezelőtt hirdette meg tanait, ekkor szegezte ki 95 tételét a wintenbergi vártemplom kapujára. Ennek, vagyis a Reformáció 500. évfordulójának tiszteletére rendezett Emlékfutást az **IGEN BT (Ifjú Generáció Encsi Nemzedékének Baráti Társasága)**, 2017. szeptember közepén.
Az előző éven, az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulójának tiszteletére, pályázati forrás felhasználásával rendeztek Emlékfutást. Az idei rendezvényt a Városi Önkormányzat, valamint a Polgármester Úr anyagi támogatásával sikerült megszervezniük és lebonyolítaniuk.
Az eseményt az IGEN BT elnökének, **Tahi Zoltánnak** a szavai, valamint **Baksy Mária református esperes** áldása nyitotta meg.
A versenyt több kategóriában és több futamban bonyolították le.

A táv hossza, a tavalyihoz hasonlóan, stílszerűen kapcsolódott a megünnepelt eseményhez.
Ez éven, 2017-ben: **1517 m** volt a táv. 2016-ban pedig: 1956 métert kellett teljesíteni a futóknak, versenyzőknek.

FELÚJÍTOTT SPORTCSARNOK ÁTADÁSA

Kosárlabda: felkészülési mérkőzés
Aluinvent-DVTK – CS Universitatea Cluj Napoca (romániai) 76-61 (15-16, 23-13, 23-15, 15-17)
Encs, 250 néző. V.: dr. Mészáros, Lengyel, Vaszi.

A fenti mérkőzésről szóló tudósítás, az után jelenhetett meg a megyei médiában, hogy ***2017. szeptember 09- én, szombaton délután megtartották az Encs Városi Sportközpont játékcsarnokának átadó ünnepségét.***
A 42 millió forintos beruházás 70%-ban a diósgyőri kosárlabda utánpótlást működtető sportszervezet közreműködésével valósult meg, a TAO-s források felhasználásával. A fennmaradó részt az Encs Városi Önkormányzat biztosította, amelyhez a Szerencsi Tankerületi Központ is hozzájárult.
A játékcsarnok a felújítás során olyan speciális, rugalmas sportparkettát kapott, amely élvonalbeli kosárlabda mérkőzések rendezésére is alkalmas felület. A játékhoz két új a mennyezetről motorikusan leengedhető palánk, az utánpótlást jelentő fiatalabb korosztály részére, a pályán keresztbe, két állítható magasságú fix palánk is rendelkezésre áll. A kosárlabdában gyakran változó eredmény követésére egy elektromos eredményjelző készült. Új, korszerű világítótestek (!) is felszerelésre kerültek, és felújítottak két öltöző helyiséget is.

Az átadó ünnepségen többen is beszédet mondtak.

Foto: Ádám János

A sort ***városunk polgármestere: Szeles András nyitotta***, aki a fejlesztés, és felújítás eddigi lépéseiről, valamint a várhatóan hamarosan bekövetkező infrastrukturális beruházásokról beszélt. Bitumenes futballpálya, extrém sportpálya, műfüves pálya felújítása, rekortán futópálya kialakítása van tervbe véve. Köszönetet mondott mindenkinek, aki ennek a beruházásnak a megvalósulásában segített, részt vett. A Kolozsvár és a DVTK csapatainak is megköszönte, hogy részvételükkel ilyen magas szinten játszó együttesek mérkő-zésével avathatják az Encsiek a megújult „sportarénát".

Hörcsik Richárd, a térség országgyűlési képviselője: sportosan „Hajrá DVTK! Hajrá Kolozsvár! Hajrá Encs!" köszöntéssel indította mondandóját. Ő is köszönetet mondott a beruházásban részt vevőknek, majd a városban megvalósuló további sport infrastrukturális beruházásokról beszélt. Encsnek lesz új uszodája, illetve, várhatóan 550 millió forintból tornacsarnokot építenek a Váci Mihály Gimnázium és a Zrínyi Ilona Általános (szürke) Iskola épületei közé.

Szabó Tamás a DVTK részéről arról szólt, hogy a DVTK az észak-magyarországi régió klubja akar lenni egész Borsod megyében, és azon túl is. Azt kívánta, hogy ebből a régióból is kerüljenek ki olyan fiatalok, akik később a DVTK-ban, vagy a magyar válogatottban szerepelhetnek.

A diósgyőri utánpótlás szakmai vezetője, Király Sándor egy több százezer forint értékű takarító gépet ajándékozott a létesítménynek. A takarító gépet ***Hódiné Gazsi Ágota, az Encs Városi Sportközpont igazgatója*** vette át és köszönte meg.

Ezután következett a bevezetőben említett felkészülési kosárlabda mérkőzés, zsúfolt lelátók előtt, az erdélyi Kolozsvár és a DVTK női csapatai között, amely 15 pontos különbségű Diósgyőri győzelemmel zárult.

AUTÓSPORT, RALLY

MAGYAR AMATŐR RALLYBAJNOKSÁG (MARB)

Szeptember 17-én került megrendezésre a MARB északi régió 4. versenye.

Ezen, a mostoha időjárási körülmények között megrendezett versenyen, ismét nagyszerű eredményt, kategória győzelmet aratott városunk egyre ismertebb autóversenyző testvérpárja: **NAGY VIKTOR és NAGY BETTINA**. Gratulálunk az újabb sikerhez!
Versenyükről a következőképpen számoltak be:
Szeptember 17-én került megrendezésre a MARB északi régiójának a 4. versenye a Lyukóbánya - Parasznya gyorsasági szakaszon.
Sajnos, az időjárás nem volt kegyes hozzánk. Szombat estétől folyamatosan esett az eső. A rossz idő ellenére is, az első gyorson sikerült a kategóriánkban a legjobb időt autóznunk!
A mi kategóriánkban csak „E jelű" gumiabroncs engedélyezett. Ezekkel nagyon nehéz volt az úton maradni.

NAGY BETTINA és NAGY VIKTOR a LADA-val, és az újabb serlegekkel.

A verseny idő előtt véget ért egy sajnálatos baleset miatt. Ezúton is szeretnénk mielőbbi felépülést kívánni az érintett párosnak! Bár az időjárás nem volt a legjobb számunkra, a nap zárásaként is sikerült ismét megszereznünk a kategória első helyét!
A továbbiakban is az a célunk, hogy a következő versenyeken hasonló eredményeket érjünk el!

Köszönjük mindenkinek, akik a rossz időjárási körülmények ellenére is részt vettek velünk a versenyen!

ENCSI DIÁKSPORT EGYESÜLET

PARANAI LAURA EURÓPA BAJNOK !!!

Lapzártakor érkezett a hír, hogy PARANAI LAURA, Spanyolországban, EURÓPA BAJNOKI címet szerzett!
GRATULÁLUNK!

Részletesebb beszámoló az Encsi Hírek következő számában!

ERŐEMELÉS
Az Encsi Diáksport Egyesület női csapata, valamint egyéniben Paranai Laura, a 43 kg-os súlycsoportban, győzött, azaz **ORSZÁGOS BAJNOKI CÍMET** szerzett tavasszal a 2017. április 30-án, Budapesten megrendezett Junior Erőemelő Országos Bajnokságon.
Laura eredménye felhúzásban: ***ORSZÁGOS IFJÚSÁGI és JUNIOR REKORD is lett***: 67,5 kg!
(Paranai Laura testsúlya: 40,65 kg volt).

Hasonlóan kiemelkedő és dicséretes teljesítményt, kiváló eredményeket értek el a DSE erőemelői a 2017 szeptember második hétvégéjén, ***Kisbéren*** megrendezett ifjúsági erőemelő országos bajnokságon.

Két kategóriában nyertek országos bajnoki címet.
A 43 kg-os súlycsoportban **Paranai Laura**, a 47 kg-os kategóriában **Bauer Laura** „zsebelte be „ a győzelmet.
A dobogó 2., és 3. fokára is állhatott fel az Encsi Diáksport Egyesület versenyzői közül kettő.
A 72 kg-osok között **Szkiba Dorina** ezüst, míg a 63 kg-osok között **Alföldi Bianka** bronzérmet nyert.
A kis, törékeny, de ügyes, és roppant erős **Paranai Laura** a verseny során kétszer is meg javította az országos ifjúsági csúcsot. A nagyszerű teljesítményének köszönhetően október 10-étől képviselheti a magyar színeket a spanyolországi La Mangában rendezendő Európa-bajnokságon!
A versenyzők felkészítője: **dr. Szatmáry-Antal Tamás**.

Gratulálunk a sikeres versenyzőknek és felkészítőjüknek!

Parannai Laurának kívánjuk, hogy sikerszériája folytatódjon az Európa –bajnokságon is, ahol Magyarországot, iskoláját, és egyben városunkat, Encset is képviseli!

Indul a fűtési szezon!

Az elmúlt hetek hűvösebb napjain már sokan fűteni kezdtek, októbertől pedig hivatalosan is elindul a szezon, vagyis a fűtési rendszer egészen tavaszig gyakorlatilag folyamatosan működik majd. A biztonságos működéshez elengedhetetlen néhány fontos szabály betartása:

- A fűtési szezon előtt vagy annak kezdetekor ellenőriztessük szakemberrel a tüzelő-fűtő berendezésünket;
- Az ingyenes lakossági sormunka megadott időpontján engedjük be a kéményseprőt;
- Meghibásodás vagy működési zavar esetén hívjunk szakembert;
- Ügyeljünk a rendeltetésszerű használatra, a folyamatos fűtés előtt nézzük át a használati útmutatót;

- Csak a megadott tüzelőanyagot használjuk, ne égessünk semmilyen hulladékot a tüzelő-fűtő berendezésben;
- A tüzelő-fűtő berendezés és a kéményajtó közvetlen környezetét hagyjuk szabadon, ne tároljunk éghető anyagokat a közelében;
- A tüzelő-fűtő berendezés vagy a kémény meghibásodása esetén szén-monoxid kerülhet a lakás légterébe, amelynek jelzésére egy megbízható szén-monoxid-érzékelő elhelyezése javasolt;
- A kisebb otthoni tűzesetek megfékezésére ajánlott egy kisméretű porral oltó készülék elhelyezése az otthonunkban;
-Baj esetén azonnal hívjuk a 112-es segélyhívó számot és kérjük a tűzoltók segítségét!

Mielőtt szén-monoxid-érzékelőt vásárolna, tekintse meg a katasztrófavédelem honlapján található listát a megfelelő és a nem megfelelő termékekről. Az otthonunk tűzvédelmi biztonságát tovább javíthatja egy otthoni hő- és füstérzékelő, amely időben képes jelezni a tűz keletkezését.

Encsi Katasztrófavédelmi Kirendeltség

Önkéntes Területvédelmi Tartalékos Szolgálat

Amennyiben érdekli területvédelmi tartalékos (ÖTT) szolgálat, első lépésként regisztrációra van szükség. Ez történhet a megyei toborzó ügyfélszolgálatokon, a Kormányablakokban, illetve Interneten keresztül az Irány a sereg (www.-iranyasereg.hu) honlapon is.
A regisztrációt követően a toborzóink felveszik Önnel a kapcsolatot és egyeztetik az alkalmassági vizsgálat időpontját, helyszínét és az ehhez kapcsolódó további tudnivalókat. Az alkalmassági vizsgálat sikeres teljesítését követően történik meg a szerződés megkötése. A regisztrációhoz a személyes okmányokra, valamint az iskolai végzettséget, szakképzettsége(ke)t igazoló bizonyítványokra lesz szükség.

Alkalmassági vizsgálat:
Tartalékos katonai szolgálatra szerződést kötni csak alkalmas minősítésű egészségi, pszichikai vizsgálatot követően lehet. Az önkéntes területvédelmi tartalékos katonai szolgálatra jelentkezőnek a kézi lőfegyverek, lőszerek, gáz- és riasztófegyverek megszerzésének és tartásának egészségi alkalmassági feltétele vizsgálata szerinti (foglalkozás-egészségügyi) II. típusú alkalmassági-vizsgálaton kell részt venniük. A vizsgálat költségét a Magyar Honvédség fizeti. Aki rendelkezik ilyen típusú, érvényes vizsgálati eredménnyel, nem kell a vizsgálatot újból elvégezni. Az alkalmassági vizsgálatokat a megyei toborzó ügyfélszolgálatokon szervezik.

Az önkéntes területvédelmi tartalékos juttatásai:
Az önkéntes területvédelmi tartalékos katona szerződéskötési díjra, rendelkezésre állási díjra továbbá a tényleges szolgálatteljesítés (kiképzés és egyéb igénybevétel) időtartamára – a rendszeresített szolgálati beosztáshoz tartozó besorolási osztálynak és besorolási kategóriának megfelelő – alapilletményre, laktanyai elhelyezésre, térítésmentes élelmezési és ruházati ellátásra, továbbá utazási költségtérítésre jogosult.

Az Önkéntes Területvédelmi Tartalékos katona részére adható főbb juttatások, járandóságok:
Tényleges katonai szolgálat esetén (1-2 napos igénybevétel esetén is, időarányosan!) a rendfokozatnak megfelelő illetmény; térítésmentes ruházati ellátás-, étkeztetés, útiköltség térítés.

Személyi járandóság:
A Honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény (továbbiakban: Hjt.) 2019. (1) bekezdés alapján az önkéntes tartalékos katona tényleges szolgálatteljesítése időtartamára a rendszeresített beosztás és az önkéntes tartalékos rendfokozatának megfelelő illetmény illeti meg
.Legénységi állomány alapilletmény:
131103 Ft-tól 156075 Ft-ig (bruttó)

Altiszti állomány alapilletménye:
206019 Ft-tól 230991 Ft-ig (bruttó)
Térítésmentem élelmezési, ruházati ellátásra és a szolgálatteljesítésének ideje alatt a szolgálatteljesítéssel összefüggő helyközi utazási költségeinek a megtérítésére jogosult.

Egyszeri szerződéskötési díj: a honvédelmi illetményalap 75%-a (2017. évben: bruttó 31.215 Ft, mely 2 évre vállalt ÖTT jogviszony létesítése esetén, a szerződéskötéstől számított 4. hónap 5. napjáig kerül kiutalásra)
Rendelkezésre állási díj (éves összeg) : teljesített szolgálati évenként a mindenkori minimálbér összege (2017. évben bruttó 127.500 Ft, mely a szerződés időtartama alatt évente, a szerződés évfordulójától számított két hónapon belül kerül kiutalásra)

Az önkéntes területvédelmi tartalékosok igénybevétele
A tartalékosok felkészítése és az alkalmazása helyben történik, fő szabályként a járásban, esetleg megyén belül. A felkészítés 20 napos, mely nem egyszerre, hanem a moduláris rendszerben, több szakaszra bontva kerül végrehajtásra. Ily módon az egyes összevonások időtartama várhatóan nem haladja meg a 4-5 napot.
A felkészítésekre a lakóhelyhez legközelebb eső kiképzési helyszínen kerül sor. Az állomány feladatát képezheti többek között veszély-, és katasztrófahelyzetben (pl. árvízi védekezés) történő igénybevétel, rendezvénybiztosítása-, toborzási-, illetve különböző díszelgési feladatok ellátása a járási vagy települési rendezvényeken.
Tájékoztató az ***Önkéntes Területvédelmi Tartalékos*** szolgálatformáról
A Magyar Honvédség átalakítja és megújítja önkéntes tartalékos rendszerét, melynek új elemeként, a helyi közösségekre építve hozta létre az önkéntes területvédelmi tartalékos szolgálati formát.
Az ország valamennyi járásában létrehozandó, területi elven szervezett önkéntes területvédelmi tartalékos századok megalakításának célja, hogy szükség esetén helyben álljon rendelkezésre egy kiképzett, felkészített, alkalmazható erő.
A területvédelmi tartalékos század tagjai a felkészítések alkalmával olyan elméleti és gyakorlati tudást kapnak, mely a helyi közösség védelmi képességét növeli, legyen szó honvédelmi vagy katasztrófavédelmi helyzetről. Miután protokolláris feladatai is lehetnek a tartalékos katonáknak, jelenlétük emelheti helyi szinten is az ünnepi megemlékezések, koszorúzások színvonalát. Ha eddig vonzotta a katonaság, de élethelyzete nem tette lehetővé a lakóhelyétől hosszabb időre történő távollétet, hogy kiképzésen/felkészítésen vegyen részt, akkor ez a szolgálati forma pont Önnek szól. A Magyar Honvédség lehetőséget ad arra, hogy a lakókörnyezete érdekében kamatoztassa tudását országunk védelmében.
Ne legyen megyénkben olyan település, amely nem rendelkezik tartalékos katonával, bizonyos létszámú kiképzett katonai erővel!

Bővebb információk a katonai szolgálatról:
www.iranyasereg.hu vagy
www.hadkiegeszites.honvedelem.hu

A megyei toborzó ügyfélszolgálat címe, elérhetősége:
MAGYAR HONVÉDSÉG
KATONAI IGAZGATÁSI ÉS KÖZPONTI NYILVÁNTARTÓ PARANCSNOKSÁG
4. Katonai Igazgatási és Érdekvédelmi Iroda Miskolc
3526 Miskolc, Hatvanötösök útja 2.
Telefon: 06 (46) 327-245 /
Fax: 06 (46) 325-463
Email: borsod.toborzo@mil.hu
Ügyfélfogadási rendje: hétfő: 08:00 – 12:00; 13:00-17:30; kedd: 08:00 - 12:00, szerda: nincs ügyfélfogadás, csütörtök: 08:00 – 12:00, 13:00 – 15:30; péntek: 08:00 – 12:00

KÉK HÍREK

2017. július, augusztus, szeptember havi bűncselekmények Encs városban

1. Encs városban 2017. nyarán egy ismeretlen tettes lakóingatlanok udvaráról, kerékpártárolóból, társasház előteréből több kerékpárt tulajdonított el. Az eljárás során megállapításra került, hogy a fenti cselekményeket egy helyi fiatalkorú személy követte el, aki a fenti bűncselekmények elkövetésén túl elismerte, hogy egy encsi családi ház garázsából búvárszivattyút, egy másik lakóingatlanból – az erkélyajtón bemászva – mobiltelefont és készpénzt, az önkormányzat zöldséges ültetvényéről pedig zöldségeket tulajdonított el. A keletkezett nyomozati iratok vádemelési javaslattal kerülnek megküldésre az Encsi Járási Ügyészség részére.

2. Nagyobb értékre dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás bűntette miatt indult eljárás ismeretlen tettes ellen, aki 2017. júliusában az Encs Városi Sportközpont bejárati vaskapujának lakatját levágta, majd a vészkijárati ajtót kifeszítette. Így hatolt be a sportcsarnokba, ahonnan az oda újonnan felszerelt – több millió forint értékű - lámpatesteket eltulajdonította. Az eljárás jelenleg folyamatban van.

3. 2017. szeptemberében – az éjszakai órákban - az encsi Infinity szórakozóhely közelében lévő útelágazásnál két fiatal férfi szóváltásba keveredett, mely során kölcsönösen tettleg bántalmazták egymást oly módon, hogy az úttesten fekve birkóztak egymással. Mindkét személlyel szemben garázdaság vétsége miatt folyik eljárás.

4. Egyedi azonosító jel meghamisításának bűntette miatt indult eljárás az Encsi Rendőrkapitányságon, mert 2017. szeptemberében a 3. számú Fő úton közúti igazoltatás alá vontak egy rakodógépet. Megállapítást nyert, hogy indítási naplót nem vezetettek, valamint az alvázszám nem egyezik az ideiglenes forgalmi engedélyben feltüntetett azonosítóval, a forgalmi rendszám nem az ellenőrzés alá vont lassújárműre lett kiadva.

Diák Tűzoltó Verseny Abaújban

Az Abaúj Tűzvédelméért Alapítvány és az Encsi Katasztrófavédelmi Kirendeltség második alkalommal rendezte meg a „ Diák Tűzoltó Verseny Abaújban" elnevezésű megmérettetést szeptember 22-én.
A rendezvényen 6 középiskola, valamint 7 általános iskola diákjai vettek részt. Nagy izgalommal hallgatták a tanulók a megnyitón Kovács Sándor tű. ezredes, kirendeltségvezető szavait, aki elmondta, hogy örömmel látja a versenykiírás iránti nagy érdeklődést és bízik abban, hogy mindenki nyertesen távozik a nap végén. A megmérettetésen elméleti és gyakorlati tudásáról adott számot mindenki.

Általános Iskola kategóriában:
I.Encsi Zrínyi Ilona Általános és Alapfokú Művészeti Iskola

II.II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola Sárospatak

III.Petőfi Sándor Református Általános Iskola Sátoraljaújhely

Középiskola kategóriában:
I.Sárospataki Árpád Vezér Gimnázium és Kollégium

II.V. István Katolikus Szakgimnázium és Gimnázium Sátoraljaújhely

III.Encsi Váci Mihály Gimnázium, Szakgimnázium és Kollégium

Encs Város különdíját az Encsi Zrínyi Ilona Általános és Alapfokú Művészeti Iskola kapta, melyet Szeles András, Encs város polgármester adott át.

Tvergyák László tű. őrnagy

Ősz, szüret, mustgáz

A nyár vége és az őszi idő kezdete a szüret, ezzel együtt a bortermelés fontos időszaka, amely egyik jellemző veszélyforrása a mustgáz. Évről évre csaknem tucatszor riasztják miatta a tűzoltókat, és bár egyszerű a balesetek megelőzése, szinte egyetlen esztendő sem telik el tragédia nélkül.
A köznyelvben mustgáznak nevezett anyag tulajdonképpen egyszerű szén-dioxid, ami a gyümölcs erjedése (a cukor alkohollá alakulása) során keletkezik. Ez a gáz színtelen, szagtalan, a levegőnél másfélszer nehezebb gáz, amely zárt térben a levegőt kiszorítva, a padló szintjétől tölti fel a helyiséget. A szén-dioxid önmagában nem mérgező, de mivel kiszorítja a levegőt a pincéből, oxigénhiányos környezetet hoz létre. A mustgáz miatti oxigénhiány szédülést, álmosságot, eszméletvesztést, végül akár fulladásos halált okozhat.
A mustgázzal kapcsolatos balesetek a borospincék szellőztetésével, illetve szén-dioxid-érzékelők telepítésével megelőzhetőek. Alkalmazható a közismert gyertyás módszer is, amikor az ember egy gyertyával ellenőrzi a pince biztonságát. Fontos azonban, hogy a gyertyát ne vállmagasságban, előre kinyújtott kezében tartsa a pincébe igyekvő, hanem eressze

derékmagasság alá. A legegyszerűbb megoldás egy lapátra - vagy más kerti szerszámra - helyezett mécsest, gyertyát tartani lábmagasságban. Amennyiben a láng kialszik, akkor nincs elegendő oxigén a pincében, azonnal el kell hagyni a helyiséget. A szén-dioxiddal telített helyiségbe csak sűrített levegős légzőkészülékben lehet biztonságosan bemenni, ezért aki mustgázzal kapcsolatos balesetet észlel, azonnal hívja a 112-es segélyhívó számot és kérje a tűzoltók segítségét!

Encsi Katasztrófavédelmi Kirendeltség

ENCSI HÍREK

Encs város polgárainak lapja
Kiadja:Encs Város Önkormányzata
Felelős kiadó:Szeles András polgármester
Főszerkesztő:Radeczki Éva

Szerkesztőség:
3860 Encs, Rákóczi út 9.
Tel.: 06/46/587-330
E-mail:kultencs@enternet.hu

A szerkesztőbizottság munkatársai:

dr. Szántó Marianna jegyző önkormányzati hírek
Kércsi Tibor kultúra, fotó
Pocsainé dr. Urbán Andrea bűnügyi hírek
Luhály István sport rovat
Lektorálta:Széplaki Lászlóné
Vezse Attila tördelés

ISSN 1217-3320